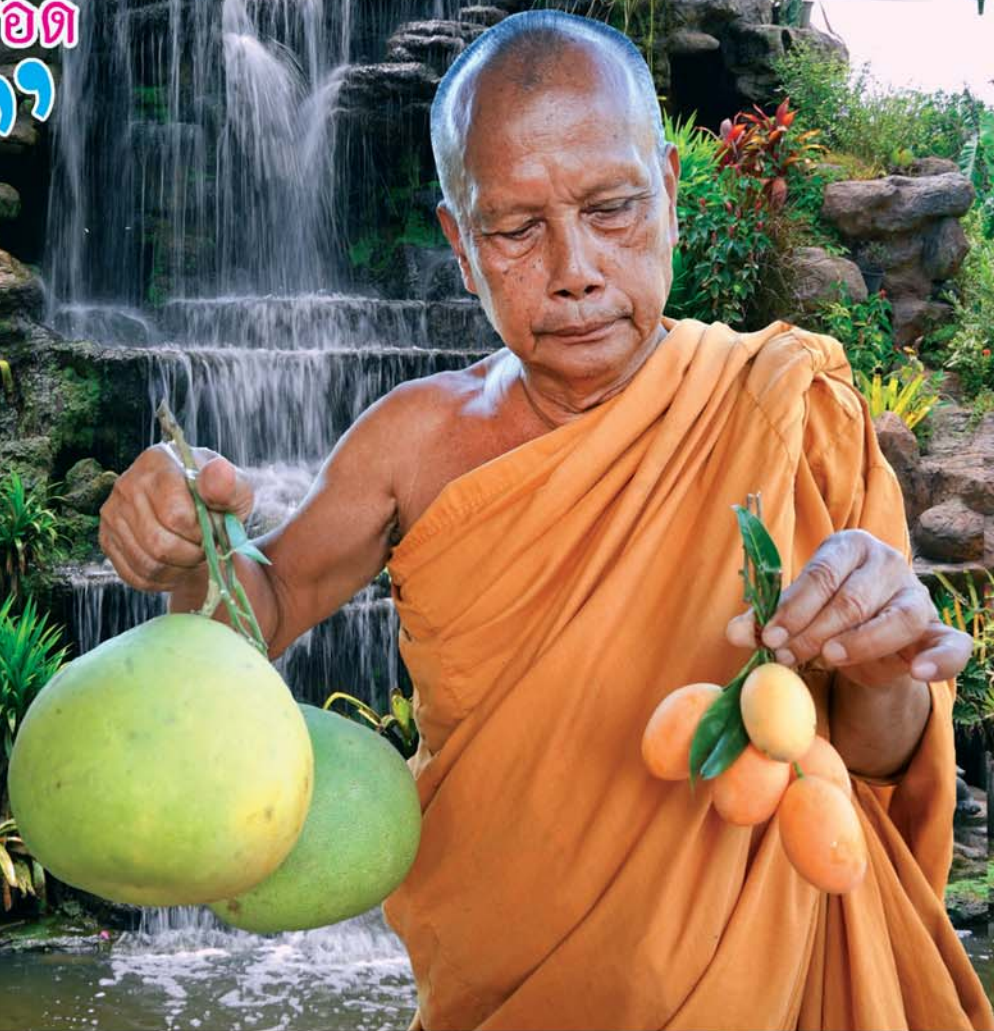

“

สัตว์โลกอยู่ได้ด้วยอาหาร
โครงการสร้างงาน สร้างชาติ...
จึงประทับใจ
ให้พลโลกอยู่รอด

ISSN 1906-6317

מרתה

Kanlayano Journal

ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๓๘ เดือน ธันวาคม (๒๕๖๓)-มกราคม-กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๔

คนชอบเอาสารพัดสัตว์ มาปล่อยเป็นภาระวัด
ทั้งหมา แมว เป็ด ไก่ แพะ แม้กระทั่งวัว ควาย

นั่นสิ! พวกสัตว์
เอาแต่กินแล้วขี้
ไม่มีประโยชน์

ไม่แน่ว่าจะไปหรรอกโยม!

อู๋! ..หลวงพ่
จะมาก็คงไม่บอก!

ขี้วัว ขี้ควาย ยังเอาไปใช้ทำปุ๋ยได้
แต่ถ้าคน “ขี้เกียจ ขี้ยา ขี้ขโมย”
3 ขี้ เนี่ย.. แค่ว่าจะเอาไปทำปุ๋ย
ยังกลัวต้นไม้จะเหาตายไปด้วยเลย

อย่าหาทำ

โดนจนได้
อียังวะ?

รายการสนทนาการบ้านการเมืองและเรื่องศีลธรรม
กับพระคุณเจ้า **“พระพยอม”**

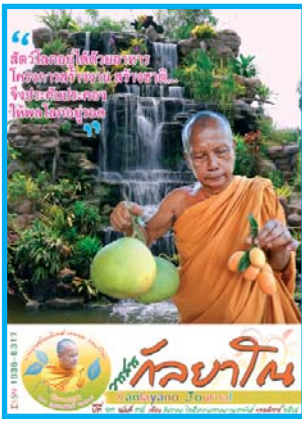

โลกวณนี

LokWanNee

สแกนคิวอาร์โค้ดนี้
เป็นเพื่อนกับเราได้ทาง
LINE@LokWanNee

ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๓๘ เดือน ธันวาคม (๒๕๖๓)-มกราคม-กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๔

ISSN ๑๙๐๖-๖๓๑๗

เจ้าของ มูลนิธิสวนแก้ว, องค์กรสาธารณประโยชน์

ประธานอำนวยการ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

คณะที่ปรึกษา

พระครูศรีปริยัติขามภรณ์,	พระครูวิจิตรปทุมรัตน์,
พระอาจารย์เพ็ญ ภาสุโร,	พระมหาสุชาติ เกตุธมฺโม
คุณสมบัติ ชาศะรูปะชีวัน,	คุณบุหงา ตั้งประสิทธิ์,
คุณศิริพร ชื่นครุฑ,	คุณทัศนีย์ มหาธนะกิตติวงศ์
ด.ต.วิชัย ทองศิริ,	คุณสมใจ ธงวิชัย
คุณฉันทวิตร นันทเกษม,	คุณจิตติมา สอาด
คุณสมพงษ์ ประเสริฐศิลป์,	คุณกัญญารัตน์ ชูชาติ
คุณรัตติยา สมนิตศรี,	คุณสุทธิพร บุญภักดี

บรรณาธิการ

อดัมมยตา

กองบรรณาธิการ

ว.จิณณโสสุทธิ,	คุณอนุชา ขอดยรรยง,
คุณฉัตรชัย ราชทวีรกุล,	คุณรณธรณ ต๊ะปัญญา,
คุณสุทธิพงษ์ วงษ์ซ้าย,	คุณมานพ เกตุรักษา,
คุณพีรสิทธิ์ อารมณเสรี	

วัตถุประสงค์ของวารสารกัลยาโณ

๑. เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา
๒. เพื่อส่งเสริมศีลธรรมจรรยาอันดีงาม
๓. เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีไทย
๔. เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมูลนิธิสวนแก้วและวัดสวนแก้ว
๕. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของพุทธศาสนิกชน

ออกแบบสิ่งพิมพ์

สำนักงานวารสารกัลยาโณ (ตึกกัลยาโณ) วัดสวนแก้ว

๕๕/๑ ม.๑ ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี ๑๑๑๔๐

Computer Graphics : ว.จิณณโสสุทธิ

Website / E-mail

www.kanlayano.org

E-mail : Kanlayano@yahoo.com
bookkan54@gmail.com

พิมพ์ที่ เอกฉัตร กราฟฟิค ๙๙/๑๖๑๐ พิศาลโครงการ ๘
แขวงสามกิโล เขตบางขุนเทียน กทม. โทร. ๐ ๒๔๙๖ ๕๒๖๗

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
“วันมาฆบูชา”

สวัสดี ขอความเจริญในธรรมจงมีแต่ทุกท่าน

โลกแห่งยุค New Normal มีการเปลี่ยนแปลงมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองการปกครองต่างได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว ในช่วงที่ผ่านมาปีก่อนปีใหม่ ๒๕๖๔ ได้มีการระบาดของโรคโควิด-19 รอบสอง ได้เพิ่มจำนวนผู้ติดเชื้อมากกว่ารอบแรก จนทำให้กิจกรรมทางสังคม ต้องกลับมาหยุดนิ่ง สร้างความกังวลใจและการดำเนินชีวิตของประชาชนต้องระมัดระวังยิ่งขึ้น ทางภาครัฐก็มีมาตรการป้องกันเพื่อแก้ไขปัญหาโรคโควิด-19 ไม่ให้ระบาดไปสู่กว้าง หลายท่านคงได้ตระหนักเป็นอย่างดี เพื่อรักษาสุขภาพและคนในครอบครัวให้อยู่รอดปลอดภัยจากโรคโควิด-19 ที่กำลังระบาดอีกระลอกผ่านพ้นไปด้วยกัน ดังที่ว่า “ไทยชนะ” ตามมาตรการของรัฐ

ส่วนของวัดสวนแก้วก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน หลาย ๆ โครงการของหลวงพ่อยอมที่กำลังดำเนินการอยู่ต่างได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะโครงการ “สวนน้ำ สวนธรรม” และการจัดซื้อที่ดินเพื่อผู้ด้อยโอกาสทางสังคม จนทำให้ท่านต้องมีโครงการ “ทำบัตรสร้างงาน สร้างชาติ” ขึ้นมา เพื่อให้ประชาชนที่สนใจได้สมัครเป็นสมาชิก ได้รับแลกเปลี่ยนผ่านผลผลิต “ผลไม้กระจายบุญ” ที่ออกจากโครงการของวัดสวนแก้ว ตลอดระยะเวลา ๓ ปี หากครบ ๓ ปี สามารถรับทุนคืนได้ โครงการดังกล่าวหลวงพ่อต้องการระดมทุนเพื่อนำทุนทรัพย์มาสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างสวนน้ำ สวนธรรม ให้แล้วเสร็จตามเจตนารมณ์ที่หลวงพ่อได้ตั้งใจไว้ว่า “ต้องให้งานเสร็จก่อนตาย ไม่ใช่ให้ตายก่อนงานเสร็จ” ดังนั้น โอกาสดี ๆ นี้มาถึง ท่านทั้งหลายที่เป็นศิษยานุศิษย์หรือประชาชนทั่วไปสนใจ ไม่ควรพลาดมาร่วมบุญกับท่าน จะได้ทั้ง ๓ อิม “อิมบุญ อิมทอง และอิมสมอง”

สำหรับวารสารกัลยาโณฉบับนี้ มีธรรมะทั้งแบบธรรมบรรยายและบทสัมภาษณ์จากหลวงพ่อยอมเช่นเคย ซึ่งท่านได้สร้างหลักคิด หลักจรรยาโลงใจ หลักยึดเหนี่ยวจิตใจ หลักธรรมที่จะสร้างความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันได้อย่างแจ่มแจ้ง นอกจากนี้ ยังมีบทความ หลักธรรม คติธรรม จากครู-อาจารย์หลายท่าน ก็ได้นำมาตีพิมพ์เช่นกัน ให้ท่านทั้งหลายได้อ่านกันอย่างอิมสมอง หลังจากวารสารไม่ได้ออกมาหลายเดือน

ท้ายที่สุด ขออนุโมทนาบุญกับทุก ๆ ท่าน ที่ได้เสียสละทรัพย์ เสียสละแรงกายแรงใจ จนทำให้วารสารฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอให้ทุก ๆ ท่านมีความสุข ความเจริญก้าวไปในบุญกุศลกับการศึกษาธรรมะปฏิบัติธรรมในครั้งนี้ เทอญ ฯ

...อ้อมมยตา...

บัตรสร้างงาน สร้างชาติ

กับหลวงพ่อยอดม วัดสวนแก้ว

ใครไม่ทราบ ชาวดี ยากขึ้นบอก
ได้สร้างชาติ กระจายบุญ สู่ทุกคน

คือคิดออก บัตรสร้างงาน ด้านกุศล
แก้ขัดสน คนมีไว้ ได้พึ่งพิง

ได้ออกบัตร จัดสรร “นั้น” ห้าระดับ
เพิ่มขึ้นตาม ความปรารถนา ค่าเป็นจริง

เริ่มด้วยทรัพย์ สามร้อยบาท สตาร์ตวิ่ง
สุดหยุดนิ่ง ที่สองพัน สุดจุดยืน

บัตรใบนี้ ยังมีค่า หา “รายละเอียด” ดู
ใช้แลกสิทธิ รับผลไม้ มากมายคืบ

เงินที่อยู๋ คู่กับบัตร แลก-รับ-สิ้น
มีสิทธิยื่น วัดสวนแก้ว ตามฤดู

อายุบัตร บอกให้ชัด คือสามปี
แถมยังได้ ผลไม้ ตามฤดู

เป็นสิ่งดี มีต้นทุน ไม่ต้องกู้
หากใครรู้ ก็บอกต่อ ขอช่วยกัน

จะทำบุญ กุศลใด ใจต้องคิด
ร่วมบุญแล้ว ได้คืน ขึ้นชีวิต

ยามวิกฤต โควิดมา บ่ามหันต์
ร่วมบุญกัน สร้างงาน สร้างการเจริญ

อยากเชิญชวน มาร่วมด้วย ร่วมช่วยกัน ร่วมฝ่าฟัน สร้างชาติไทย ไม่ขาดเงิน
ร่วมจองบัตร ตามมูลค่า ขอเรียนเชิญ พร้อมเพร็ดเพร็ด ชิมผลไม้ กระจายบุญ ๒

5 ชะตากรรมร่วมกัน

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

9 ถ้ามมาหลวงพ่อยอม
จะตอบเอง

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

25 สิ้นปี อย่าสิ้นดี

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

53 สก๊ปปิเศษ : ข้อคิดสะกิดธรรม
“บิณฑบาต...รถพุ่มพวง”

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

57 ทำไมถึง “บวชไม่สึก ?” ตอน ๑๙

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

61 สะเก็ดข่าว : พระพยอม
อยากบอก “ระกำ...คนแก่”

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

65 สะเก็ดธรรม จากสวนโมกข์
ถึงสวนแก้ว “ระบบการเมือง
คือเรื่องธรรมะ” โดย...พุทธทาส

71 ใครควรวุในธรรม

ปรีตนาธรรมไทย

“ชุดกายนครสอนธรรม ๔”

โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

85 สวนแก้วแฟร์

“มะยงชิด-มะปราง

ผลไม้รสเลิศวัดสวนแก้ว”

โดย...มูลนิธิสวนแก้ว

89 ภาพ...พัฒนา

97 ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์

“ชีวิตที่เหลืออยู่ ตอน ๒”

โดย...โยมแอ้ว สังฆทาน

98 วิตามินใจ “เสีย”

โดย...นายมะเนาว์

101 รายนามผู้บริจาคทรัพย์พิมพ์
วารสารกัลยาณ

ชะตากรรม ร่วมกัน

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)*

- **เทศกาลวันสำคัญในศาสนาพุทธ** ในเมืองไทยเราบางปี
- จัดกันใหญ่โต เรียกว่า **สัปดาห์ศีลธรรม สัปดาห์พระพุทธศาสนา**
- **ท้องสนามหลวง พุทธมณฑล** มักจะจัดกันมาตลอด
- แต่ตอนนี้เขาไม่ให้จัดแม้กระทั่งงานที่น่าสงสารพวกนักร้อง
- **คาราพลอยสลบไปกับวัดกับศาสนาด้วย** พวกที่จะไปจัดอีเวนต์งาน
- **ปี งานนั่นงานนี้ ตอนนี้ไม่ได้แล้ว จะเป็นเทศกาลตรุษจีน**
- **จะเป็นวันมาฆบูชาอาการหนัก**
- ก็เตรียมงานกันตามวัดต่าง ๆ หวังจะฝังลูกนิมิตจะได้เงิน
- **เข้าวัด พอเจอรู้จักกับเจ้าอาวาสวัดป่าไผ่แสง ที่ จ.ปทุมธานี** ตอน
- **นี้เขาให้ทำวันเดียว ให้ทำเงียบ ๆ** ไม่ให้ใช้เครื่องขยายเสียงดังด้วย
- **ไม่ให้ติดไฟประดับ** อย่างนี้พวกหากินกับเครื่องไฟ หากินกับคนไป
- **ใช้เสียงโฆษณาประชาสัมพันธ์ในวัดไม่ได้**

*“ชะตากรรมร่วมกัน” บทสัมภาษณ์...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารกัลยาโณ ฉบับที่ ๓๘
ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันเสาร์ที่ ๖ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

น่าจะเป็นเรื่องประวัติศาสตร์ของชาติไทยที่กระทบมาถึงศาสนาอย่างรุนแรง และบางที่บางปีตอนนี้อะก็บอกว่า พระอารัมภงานข้ามจังหวัด ไปสู่จังหวัดที่เรียกว่า **จังหวัดป้ายแดง** พื้นที่เสี่ยงโรคระบาด ก็เลยกลายเป็นเรื่องเราไม่เคยเจอเคยพบว่า เจ้าโควิด-19 มาคราวนี้ มันเล่นแรง มันกระทบไปแทบทุกฝ่าย ใครจะไปนึกว่า งานฝังลูกนิมิตก็จัดไม่ได้ จัดได้ก็ต้องกะทัดรัด สงบไปปิดทองอย่างเดียวแล้วก็ไป

“โอ้ ! อุตสาหัสตกลงกะท่านพระมหามาโนช เจ้าอาวาสวัดป่าไชแสงไว้ว่า จะไปเยี่ยมไปเทศน์” ไม่ได้แล้ว

ถูกตัดรอนเรื่องเทศน์ ถูกตัดรอนเรื่องไปรวมตัวกัน เดินเวียนเทียนก็จะได้ไม่ได้ ก็ต้องเรียกว่า ภาวะวิกฤตในโลก ในศาสนา ในชาติบ้านเมือง

เขาเรียกกันว่า **“ชะตากรรมร่วมกัน”** เมื่อเกิดอะไรขึ้นแล้ว ไม่มีใครอยู่สบายฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ มีแต่ผลกระทบต้องปรับตัวปรับใจ ยิ่งง้ออยู่ได้ ไม่รับไปจังหวัดลุ่มเสี่ยง ก็เลยต้องอยู่แต่เมืองนนท์ ก็ต้องอยู่ได้ เพราะคนเมืองนนท์ก็ยังพื้นฐานใจบุญสุนทรทานนี้ยังแน่นปักอยู่ คงไม่ปล่อยให้พระอดตายคาวัดแน่นอน เพราะยังรู้สึกว่าคุณความสงสารพระ ความศรัทธากลับพระจะอด ตอนนี้อยู่มีมากกว่าตอนที่โควิด-19

- ไม่มาด้วยซ้ำไป แต่ว่าบางวัดคงลำบากข้างนอก แต่เฉพาะเมืองนนท์
- นี่ต้องเรียกว่า **สุขแสนสบาย ปลอดภัยไม่อดไม่ยาก**
 แต่ว่าบางวัดก็โดนสั่งปิดไป วัดสวนแก้วพยายามที่จะป้องกัน
 ไม่ให้การรดตักไปกับเขาด้วย ก็ยังไม่ถูกปิด แต่ก็ไม่รู้อนาคตต่อไปจะ
- มีใครเข้ามาติดตามแพร่เชื้อลำบากยุ่งยากกันไป
- **วันนี้ดีอยู่ วันหน้ามันก็อนิจจัง ไม่มีอะไรเที่ยง**
- **แท้อาวร**
 ก็หวังว่า เจ้าโควิด-19 มาสะกิดสะเกา เอาเราเริ่มจะรู้สึกว่
 โลกใบนี้ เป็นอย่างที่เราองค์ตรัส
- **“โลกกำลังลุกร้อนเป็นไฟ จะร่าเริงเบิกบานกันไปใย”**
 แหม ! ใครจะไปสะกิดเจ้าพวกที่ไปจัดปาร์ตี้ ไปเล่นการพนัน
 ในบ่อน ทำไมพวกนี้ ไม่มีสะกิดธรรมชาติกระเด็นเข้าไปฝังสัณนิคสัญญน้อย
 หรือ ถึงบอกว่า เอาเถอะต้องทำให้ได้นะ ที่วัดทำแล้ว
- เตี่ยวันนี้ตั้ง **“กองทุนแปลงความชั่วเป็นทุน”** เมื่อก่อน
- เขาบอก **“แปลงทรัพย์สินเป็นทุน”** แล้วต่อมาแปลงความดี
- เป็นทุน เอาความดีไปแลกกับเงินทองได้ ถ้ามีความดีเยอะ ๆ
 กู้เงินก็ไม่ต้องมีใครค้ำประกัน

๕๕
ต้องไม่ให้
การ์ด
ศีลธรรมตก
ยกจิต
ให้สูงไว้
๖๖

ตอนนี้เราจะเพิ่มอีกตัวหนึ่ง คนที่ประพฤติไม่ดีที่วัด นี่ถ้าชกต่อยกัน เมา
ก็ปรับกัน 500 บาท, 300 บาท, 200 บาท แล้วก็ตั้งเป็นกองทุนไว้ เพื่อคนดี
เกิดทุกข์ยาก ล้มหายตายจาก ก็เอาเงินชู้ว นี่มาทำบุญให้คนดีที่ตาย ที่เจ็บ
ที่ป่วย ให้เจ้าคนชู้วเขาได้บุญ จะได้เป็นมนุษย์สายบุญกับเขาบ้าง ไม่ควรจะ
จมตัวอยู่กับสายบาปต่อไป

ทางโลกเขาบอก “อย่าให้การ์ดตก” เตือนกันเรื่อย แต่ทางธรรมก็น่า
จะบอกว่า อย่าให้ศีลธรรมตกต่ำ อย่าให้คุณธรรมตกต่ำ เวลานี้มันตกต่ำ
อย่างชนิดไม่เคยเห็นไม่เคยพบ ลูกอะไรฆ่าพ่อฆ่าแม่ ฆ่ากันอยู่ได้ เดือน ๆ
หนึ่งมีตั้งหลายราย อย่างนี้เขาเรียกอะไร ?

“ศีลธรรมตก” การ์ดศีลธรรมตก เพราะฉะนั้น โควิด-19
มาเขาสอนเตือนกันว่า “อย่าให้การ์ดตก” แต่เราชาวพุทธจะมา
ไปร่วมกิจกรรมอะไรไม่ได้ แต่เราก็ไม่ให้ศีลธรรมตก สวดมนต์ฟัง
เทศน์ฟังธรรมอยู่ที่บ้านก็ได้ เดียวนี้มันมีออนไลน์อะไรต่ออะไรขึ้น
มาแทนเยอะแยะ

ฉะนั้น การศึกษาปฏิบัติธรรมอยู่ที่บ้าน อย่างเต็มที่อย่างเข้มแข็ง
ก็ต้องเรียกกันว่า “การ์ดศีลธรรม เราไม่ตก” อบายมุขก็จะครอบงำ
เราไม่ได้ ถ้าการ์ดศีลธรรมตกอบายมุขครอบงำ

“อบายมุข” นี่ดีไม่ดีคนเขาตายมากกว่า เชื้อไวรัสโควิด-19 เสีย
ด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้น ต้องไม่ให้การ์ดศีลธรรมตก ยกจิตให้สูง
ไว้ ก็จะอยู่รอดปลอดภัย เจริญพร.

ถามมา หลวงพ่อพยอม จะตอบเอง

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กุลยาโน)*

สถานการณ์โลกมีวิกฤติ ควรดำเนินชีวิตอย่างไร ?

โลกนี้ไม่คงที่คงเส้นคงวาเหมือนดั่งเดิมแน่นอน ที่
เราเรียกว่า **มันเปลี่ยนไป**

ส่วนเปลี่ยนร้ายเปลี่ยนดี นี่มันก็มีทั้ง ๒ ฝ่าย เปลี่ยน
แล้วดีขึ้น เปลี่ยนแล้วแย่ลง เราก็เริ่มเห็นแล้วว่า โลกปัจจุบัน
นี้ โรคภัยไข้เจ็บ ธรรมชาติทำให้ของแปลก ๆ ซึ่งเราไม่เคย
ได้ยินเช่น พริกชี้หนูแพงที่สุด ตกเม็ดเกือบบาท สถานการณ์
นี้ไม่เคยเห็นไม่เคยพบ **“พริกชี้หนูเม็ดเกือบบาท”**

*“ถามมาหลวงพ่อพยอมจะตอบเอง” บทสัมภาษณ์...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กุลยาโน) เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารกัลยาณ ฉบับที่ ๓๘
ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันเสาร์ที่ ๓๐ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ตอนนี้เขาบอกเมล็ดประมาณ ๖๐ สตางค์ อืม ! มันเป็นไปได้ยังไง เขาก็วิเคราะห์ให้ดู

๑) พริกทางใต้เยอะทุกปี แต่ปีนี้น้ำท่วม สถานการณ์น้ำท่วมภาคใต้ ทำให้พริกที่ปลูกไว้ตาย

๒) ทั้งทางเหนือ-อีสาน เกิดหนาวจัด ดูลิ ! สถานการณ์ธรรมชาติหนาวจัดพริกก็ไม่ค่อยแก่ แล้วใบก็จะหงิก น้ำค้างกัดเกาะอะไรอย่างนี้

ผลที่สุดพริกก็เลยพลิกผันจริงๆ กิโลกรัม ตั้ง ๒๕๐ บาท นี่ต้องเรียกกันว่า สถานการณ์ใครจะนึกว่าพืชผักผลหมากรากไม้ เกษตรกรจะกลายเป็นอาชีพต่ำต้อยถูกดูหมิ่นดูแคลน ต้องเป็นนักบิน ต้องเป็นที่โรงแรมหรู ๆ แต่ปีนี้คนทำงานบริหารโรงแรมมาสมัครทำงานที่วัดสวนแก้ว เคยได้เดือน ๔ หมื่น ๓ หมื่น ให้ ๖ พันก็มาทำสถานการณ์บีบให้คนเป็นอย่างนี้จะเรียกว่ายังไง...ดีหรือไม่ดี ?

“จมลงลึกเป็น” ที่เราชอบพูดว่า “มันจมไม่ลง มันลึกไม่เป็นมันดำไม่ได้” เขาจะตาย

เชื่อว่าสถานการณ์โรคภัยไข้เจ็บ โควิด-19 อะไรก็ตาม ตอนนี้จะต้องปรับเปลี่ยนคน คนที่เคยกินสุรุษสุร่ายฟุ่มเฟือยต่าง ๆ จนเราเกิดคิดว่าสถานการณ์ของโลก นี่มันน่าจะเริ่มทำอะไร ?

เห็นทำท่าจะมีพระราชบัญญัติถือครองที่ดิน ให้มีการแบ่งสัณ
ปันส่วนให้มันสมดุล เหมือนท่านพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เคยพูดว่า
คนจนนี้ไม่มีสักตารางวา คนรวยมีเป็นแสนไร่

สถานการณ์นี้พูดมานานแต่ทำไมไม่ค่อยได้สักที เคยมีนักการเมือง
ดัง พอจะขึ้นภาษี...โดนญาติพี่น้องถล่ม ก็เลยภาษีที่ดินไม่ได้ขึ้นสักที
แล้วการถือครองที่ดินก็ไม่สามารถจะลดการเหลื่อมล้ำได้ จนกระทั่ง
จะต้องมีการออกพระราชบัญญัติถือครองที่ดิน แต่ยังไม่รู้ว่าจะป
ไปได้หรือไม่ได้ ถ้าเป็นไปได้สถานการณ์โลกมันคนได้เกิดขึ้นมาเยอะ
แล้วที่ดินมันมีเท่าเดิม แล้วบางคนเอาชะเยอะ เจ้าคนไม่มีก็เลยไม่มี
มันก็มาสอดคล้องกับที่เราทำว่า

**“ไม่สร้างโบสถ์ ไม่สร้างวิหาร ไม่สร้างเจดีย์ มี
เงินซื้อที่ดิน ให้คนยากคนจน มาประกอบอาชีพ”**

สถานการณ์นี้ มันก็เลยส่งผลมาว่า “โยงไปถึงเรื่องทำบุญ”
เมื่อก่อนนี้คนก็จะแห่ทำบุญกฐินผ้าป่า สร้างโบสถ์วิหารเจดีย์ เดียวนี้
ก็ยังบางที่ยังแข่งขันกันสร้างโบสถ์วิหารเจดีย์

แต่เริ่มมีกระแสมาชื่นชมเราว่า “คิดดีทำถูกสถานการณ์”
เพราะว่าประเทศที่ทำบุญสร้างโบสถ์วิหารเจดีย์อย่างพม่า เขาพูดล้อกัน
ว่า พม่าเจดีย์เยอะที่สุด คนทำบุญด้วยการสร้างเจดีย์กันมากที่สุด
แต่ไม่ได้สร้างงาน เจดีย์สร้างเสร็จงานก็จบ คนพม่าเลยต้องแห่
มาทำงานบ้านเรา

ก็เลยมีคนพูดกันว่า เห็นด้วยที่เราหันมาสร้างงาน สร้างอาชีพ
แทนสร้างโบสถ์วิหารเจดีย์ เมื่อก่อนนี้มันอาจจำเป็น แต่ตอนนี้ยุคนี้ใน
สถานการณ์ปัจจุบันนี้ มันมีความจำเป็นแต่น้อยแต่เก่า แล้วน้อยมาก
จนมากที่สุดด้วย จนคนเริ่มมาเห็นโครงการสร้างงานสร้างอาชีพ

**“...ไม่สร้างโบสถ์ ไม่สร้างวิหาร
ไม่สร้างเจดีย์ มีเงินซื้อที่ดิน
ให้คนยากคนจน มาประกอบอาชีพ...”**

“สร้างงาน สร้างชาติ” กลายเป็นดราม่าไปแล้ว กลายเป็นถูกอกถูกใจ กลายเป็นที่ศรัทธา เลยทำให้เราซื้อที่ดินให้คนจนมากขึ้น มีผลไม้ออกมาแจกมากขึ้น

สถานการณ์มันเปลี่ยน แม้กระทั่งเรื่องบุญเรื่องกุศล ได้ถึงขนาดนี้ สถานการณ์มันพลิกจนกระทั่งเม็ดเงินก็พลิกราคาแพงแล้ว ที่นี้มันพลิกเป็นบุญนี่แหละ ! มาเป็นงานสร้างชาติ แล้วเมื่อก่อนมีคนพูดอย่างนี้ไม่มีใครฟัง เขาจะบอก โอ้ ! นั่นชาติก็อยู่กับชาติสิ อันนี้ฉันจะทำเพื่อศาสนา

แต่หาไม่รู้ ! ถ้าศาสนาพาชาติล่มจม เงินไปตายหมด ไม่สามารถไป ๆ มา ๆ ก็จะมีภาษีที่สร้างโบสถ์วิหารเจดีย์ ตอนนี้เขาจะมีภาษีแล้ว ตอนนี้ละหน้าตาตื่นกันแล้ว

เห็นไหม...สถานการณ์ก็รู้แหละ ! พระเอาเงินไปทำพวกนี้หมด แทนที่จะเอาเงินมาแบ่งภาษีเข้าพัฒนาชาติ บ้านเมือง สร้างงานสร้างอาชีพกัน สร้างงานสร้างชาติกัน

อันนี้เปลี่ยนมาทางสร้างสรรค์แน่นอน แล้วจะทำให้คนหยุดเที่ยวหยุดเตร่ลงในระดับหนึ่งแน่นอน เพราะว่าเขาจะเอาโทษ คนที่ไปแพร่เชื้อ

แล้วไม่พูดความจริง ปิดบังข้อมูล เมื่อก่อนไม่มี
ข้อกฎหมายแบบนี้ไม่ค่อยมี พอสถานการณ์ไวรัส
โควิด-19 มา เกิดมีกฎหมาย “**ปกปิดข้อมูล**”
โทษก็ไม่น่าจะน้อยนะ ปรับเป็นหมื่น ตัดคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน ยังกับคดีอาชญากรรมเลย

แต่ไม่รู้ละ ! สถานการณ์ก็พลิกไปให้ได้ถึง
ขนาดนี้ คิดว่าการเที่ยวเตร่ การเป็นเจ้าสำราญ
การไม่รู้จักเขียนแบบออกแปลนชีวิต ให้มันมาสถิต
ติดแน่นกับความสงบสงัด สุขแบบที่พระพุทธเจ้า
ตรัสบ้าง

**“นัตถิ สันติ ประัง สุขัง : สุขอื่นยิ่ง
กว่าความสงบไม่มี”**

เจ้าสุขสนุกนี้ เอาเถอะโลกมันจะกระพือ
กันไปแค่นี้ก็ตาม หลวงพ่อพุทธทาสเคยพูด
เปรียบ...**มันกินแกงเผ็ด** แกงเปรี้ยวแกงมันอะไร
ก็ตาม มันจะต้องตบท้ายด้วยน้ำจืด ๆ เสือกิน
เลือดกินเนื้อสัตว์มา ก็ต้องมาดื่มน้ำจืด ๆ

เพราะฉะนั้น เจ้าพวกเสือกินเนื้อหนังต้องเที่ยว
ราตรี นักสรวงกึ่ง นักจัดปาร์ตี้ คราวนี้น่าจะมี
จิตสำนึกต่อสถานการณ์

สถานการณ์ไม่เกิดก็ไม่มี คนจะมาพูด
มาเตือนมาสอน กฎหมายก็ไม่ออก รัฐบาล
ก็**ไม่รู้จะทำยังไง** รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุขมีมาตั้งไม่รู้กี่คนแล้ว ก็เพิ่งมาเจอ
คนนี้แหละ ที่เร่งเร้าให้มีโทษ แล้วจะเอาโทษ

ถ้าถามว่า **คนเที่ยวมีโทษ** คนปกปิดใน
การท่องเที่ยวมีโทษ แล้วยังจะเที่ยวกันไหมนี่
เอ่อ ! ถ้าเพล่า ๆ ลงได้บ้าง เพราะมันเป็นอบายมุข

**“นัตถิ สันติ
ประัง สุขัง :
สุขอื่นยิ่งกว่า
ความสงบไม่มี”**

อยู่แล้ว เทียวกลางคืนดูการละเล่น ฯลฯ มันไปอยู่แล้ว มันเสื่อมของมันอยู่แล้ว

**เอามาเจริญกันนะ ! สถานการณ์ต้องทำให้เจริญศีล
เจริญธรรม** ถึงแม้จะทำให้คนล้มหายตายจากเป็นจำนวน ๒.๑ ล้าน
คน (ณ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔) เขาตายกันทั้งโลก ตายกันเป็น
ล้าน ๆ อาจจะใกล้เคียงกับอหิวาโรคทำ อะไรในสมัยนั้น

เอาเถอะ ! ถ้าคนลงเป็นอย่างนี้แล้ว แต่เขาบอกแล้วไง “**ไม่เห็นโลงศพ ไม่หลั่งน้ำตา**” เมื่อเห็นสถานการณ์โลกเป็นอย่างนี้ ก็คง
จะต้องใช้คำที่ว่า...

**“จะร่าเริงกันไปทำไม จะสนุกสนานกันไปโย
ในเมื่อโลกลุกร้อนเป็นไฟอยู่รอบข้าง”**

ทั้งไฟโรคภัยไข้เจ็บ ธรรมชาติวิปริตวิปลาส ยังจะมาทำเป็นไม่รู้
ร้อนรู้หนาว ก็คงจะต้องไปที่ชอบ ๆ กันอีกเยอะ ไม่ควรชอบไปทางนั้น
เลย หันมาชอบศีลชอบธรรมกันเถอะ จะปลอดภัย เจริญพร.

หลวงพ่อก็มีแผนงานที่จะพัฒนาให้วัดสวนแก้วดำเนินต่อไปอย่างไร ?

ทางวัดถุที่จะเป็นโบสถ์วิหารเจดีย์ ก็เป็นอันว่าไม่ต้องพูด แม้กระทั่งหอรระฆังจะพังไม่พังแหล่ก็ยังไม่อยากสร้างเลย

สิ่งที่อยากสร้างมากที่สุดก็คือ “อุทยานการศึกษาการเรียนรู้พุทธธรรมคำสอน” โดยผ่านประติมากรรม รวมทั้งที่เรียกกันในสมัยนี้ว่า พุทธปฏิมาหรือว่า นวัตกรรมใหม่ ที่จัดสรรวัดสวนงามร่มรื่น เป็นสถาปัตยกรรมสมัยใหม่

นี่เราก็พยายามเอามาทำจัดเป็นสวนน้ำ สวนธรรม แต่เน้นไปที่ว่าไม่ใช่สวนสนุก ที่อื่นเขาจัดกันมักจะจัดเป็นสวนสนุก สวนธรรมชาติสนุก สวนท่องเที่ยว มีสัตว์มีช้างมีจระเข้ เป็นลักษณะเป็นฟาร์มมากกว่าเป็นสวน

แต่ของเรานี้อยากต่อยอดที่สุด ก็คือ สวนโมกข์เป็นบันไดเป็นฐานให้ มีโรงมหรสพฯ มีภาพต่าง ๆ เราก็เอามาต่อยอดที่วัดสวนแก้ว และที่อยากทำนอกจากคำว่า ศาสนธรรม ศาสนสถาน ในที่สุดมันก็ต้องไม่พ้นคำว่า “สวน” นั่นแหละเป็นศาสนสถานเป็นอารามเมื่อก่อนก็ว่าสวนป่า สวนอัมพวัน สวนมะม่วง สวนปาล์มอะไรก็แล้วแต่ สวนเวฬุวัน สวนไผ่

ทำอย่างไรให้เมืองนนท์มีสวนแปลงใหญ่ เหลือหลงอยู่เพียงแปลงเดียว คือ “สวนแก้ว” ตรงนี้จะพยายามที่สุดและก็จะพยายามให้รู้กันไปว่า พระวัดสวนแก้วไม่รับอย่างเดียว แต่เป็นผู้แจกผู้ให้หนักขึ้น จนเรียกว่า ตอนนี้ไปบิณฑบาตเหมือนรถพุ่มพวง มีผักผลไม้ไปแจก หนังสือปฏิบัติไปแจก

แจกหนังสือ แจกปฏิบัติไป แจกซีดีไป กับผลหมากรากไม้ที่คนยากคนจนผลิต ตรงนี้อยากให้คนงานมีงานทำเพิ่มขึ้น และอยากจจะรับคนงานเพิ่มขึ้น

วัดสวนแก้ว น่าจะเป็นวัดแรกของประเทศไทยได้ไหม ! ที่มีคนประกอบอาชีพการงาน มีรายได้เลี้ยงชีวิต สิ่งที่จะพัฒนาทำต่ออย่าง

เข้มแข็ง ก็คือ **จะต้องคิดแปลงทรัพย์สินให้เป็นทุนให้ได้** ตอนสมัยคุณทักษิณ อีตอยู่คำหนึ่ง **“แปลงทรัพย์สินให้เป็นทุน”**

ต่อมามีคนคิดต่อยอดได้ดีมาก **“แปลงความดี เป็นทรัพย์สิน”** จากแปลงทรัพย์สินให้เป็นทุน ทีนี้มาแปลงความดีให้เป็นทรัพย์สิน คืออยากมีทรัพย์สินขึ้นมา เอาความดีไปแลก อยากกู้เงินมาลงทุน ไม่ต้องมีใครมาค้าประกันไม่ต้องมีโฉนด เอาความดีค้าประกัน สืบประวัติความดี **“ดีเสมอต้นเสมอปลาย”**

เหมือนอย่างที่เขาบอกว่า ใครจะกู้เงิน นี่เขาต้องดูว่า อดีตประวัติ **“เคยใช้หนี้ยากหรือเปล่า”**

ถ้าใช้หนี้ยาก ส่งหนี้ยาก คั้นทรัพย์สินให้เขายาก อันนี้เขาบอก กู้ไม่ได้นะ เขาเรียก **“คุณสมบัติไม่ดี”**

แต่ถ้ามีคุณสมบัติดี ทรัพย์สินก็มีมา จึงแปลงความดีเป็นทรัพย์สิน

ตอนนี้เราก้ยังคิดต่อไปว่า **“จะแปลงความชั่ว เป็นเงินคลัง”** บ้างได้ไหม ?

**“...ถ้ามีคุณสมบัติดี ทรัพย์สินก็มีมา
จึงแปลงความดี เป็นทรัพย์สิน...”**

ตัวอย่างที่วัดนี้ คนเข้ามาอยู่กันมาก พอกินเหล้า...ปรับ ! ปรับ
เอาเงินเข้ากงสี เข้ากองกลาง เข้ากองทุน

ใครทะเลาะ...ปรับ !

ใครขโมยของ...ปรับ !

ปรับแล้วเอาเงินนั้นแหละ มาตั้งเป็นกองทุน มันก็กลายเป็น
เปลี่ยนความชั่ว เป็นเงินคลัง เป็นกองทุน เราไปปล่อยให้เขาชั่วทำไมอะ
ชั่วแล้วต้องมาเสียเงินภาษีราษฎร เงินคลัง อย่างนี้มันใช้ไม่ได้บริหาร
ประเทศกันแบบนี้ไม่ไหว !

คนนี้ชอบจัดปาร์ตี้ ชอบกินเหล้าเผาสิ้น ติดโรคติดต่อระบาด เม
แล้วขับรถชน คนอย่างนี้ต้องเก็บภาษีความชั่วด้วย ไม่ใช่เขาไปทำให้เสียหาย
แล้วเอาเงินภาษีไปรักษา ถ้าเขาไม่ดีแล้วเขามาทำลายเงินส่วนรวมของ
ประเทศอีก โอ้ ! ถ้าขึ้นปล่อยกันอย่างนี้

ไม่รู้ที่วัดสวนแก้วจะลองทำดู มาเถอะ ! ใครมาชั่ว มารับหมด...
มาทำชั่วปรับ ! เอาเงินเข้ากองคลัง

ไม่แน่ว่าอาจจะมีกองคลังวัดสวนแก้วที่ได้เงินจากคน
ชั่ว มากที่สุดในประเทศไทยก็เป็นได้

แต่ถ้ารัฐบาลทำนะ ประเทศไทยจะเป็นประเทศแรก ที่
เงินคลังหนาแน่น เงินคลังมั่นคง เงินคลังยั่งยืน เงินคลังไม่มี
คำว่า “หมด-ล้ม” แน่นอน เจริญพร.

การกู้เงินมาช่วยเยียวยาแก่วิกฤตการณ์ต่าง ๆ มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ?

เงินที่กู้มาใช้อื่น ๆ แต่จะขอเน้นไปที่เงินเยียวยาช่วยเหลือคน
ที่มีคนคิดดีอยู่ ๒-๓ คน ว่า “**ต้องตั้งเป็นวาระแห่งชาติ**”

เงินเยียวยานี้ไม่ควรจะกู้ แต่ควรจจะเก็บภาษีนี้แหละ แล้วไว้
กองหนึ่ง แบ่งกองไว้กองหนึ่ง เป็นภาษีที่เก็บไว้เพื่อเยียวยา เวลาใน
ยามวิกฤติ เหมือนอย่างของวัด เรามีกองทุนชูปชิตยามตกอับ ใน
วัดสวนแก้วเราก็ทำแล้ว “**ชูปชิตยามตกอับ**”

ที่นี้ถ้ารัฐบาลทำได้ก็จะเป็นเงินเยียวยาในรูปแบบเป็นวาระแห่ง
ชาติเลย ไม่ใช่แค่ไปกู้ยืมเขามา ถ้าเก็บภาษี ๆ มาจำนวนหนึ่ง ในภาษี
นี้เก็บ ๑๐๐ บาท อาจจะเอาแค่ ๒ บาท ใส่เข้าไปในกองทุนเยียวยา

แต่เนื้เวลาเกิดภัยพิบัติ ก็เหมือนอย่างของเรา แต่ของเราทำเล็กระดับในองค์กรของเรา หรือว่ารอบ ๆ องค์กรของเรา แต่ถ้าทำอย่างรัฐบาลทำระดับชาติเลย เป็นเงินกองทุนเยียวยาระดับชาติ อันได้มาจากภาษีต่าง ๆ ที่จะเอาหวยบนดินใต้ดินอะไรที่มันได้ก็ได้อ ถ้าเอารึ้นมาได้ แล้วไม่ต้องไปกู้เขามา เรื่องนี้วิเศษมากถ้ารัฐบาลทำได้

เจ้าไวรัสโควิด-19 ตัวนี้กลายเป็นตัวสร้างกองทุนเยียวยาระดับชาติขึ้นมา ถือว่า มันมีบุญคุณเลย เพราะมันจุดประกายความคิด ไม่นั้นเราต้องไปกู้ ๆ แล้วก็ไม่เคยนึกว่า มันจะมีเหตุการณ์ต้องเยียวยา แต่ยังงี้มันไม่ใช่มีแค่เจ้าโควิด-19 ตัวเดียว ยังมีภัยแล้ง น้ำท่วม มันนำเอามาใช้ได้หมด

เจ้ากองทุนเยียวยาตัวนี้ในยามเกิดวิกฤตินั้น ของเราทำก่อนแล้ว **“กองทุนชูปชีวิตยามตกอับ”** นี้เราทำก่อนแล้ว เจริญพร.

หลักศาสนามีความเห็นอย่างไรที่กลุ่มคณะราษฎรจะ ปฏิรูปสถาบันพระมหากษัตริย์ ?

ก็มี ๒ กลุ่ม “กลุ่มอยากปฏิรูป” กับ “กลุ่มอนุรักษ์”
ที่เรียกว่า กลุ่มปกป้องคุ้มครองสถาบันฯ

ที่นี่ ตามหลักในพระพุทธศาสนา ถ้าเราเชื่อพระพุทธเจ้า
อาจจะเอาละทั้ง ๒ อย่าง ราชวงศ์จักรีทหารส่วนที่จะปกป้องดูแล
พระมหากษัตริย์ส่วนหนึ่ง กองทัพ ตำรวจ รัฐบาลก็อยากจะปกป้อง
ไว้ อันนี้เป็นภายนอก จะสืบทอดปฏิรูปได้ไม่ได้ เราอย่าไปเรียกว่า
“ล้มล้าง”

เขาเรียกกันว่า “ริเริ่ม” อะไรใหม่ ๆ แปลก ๆ กับสถาบัน

ที่นี่ ถ้าเอาอะไรแต่ภายนอกนี้ โอกาสที่จะคุ้มครองอยู่ยาก
เพราะหลายประเทศหมดไปแล้ว ลาว พม่า เนปาล หมดไปแล้วนี้ ก็
เพราะไม่ตั้งอยู่ในทศพิธราชธรรม

เรื่องนี้เวลามีคนไปถามในสมัยก่อน จะทำให้บ้านเมืองอยู่ร่มเย็น
มั่นคงยังงัย สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์อยู่ยังงัย มันต้อง
อยู่ตัวเดียว **“ธรรมนิยม”** คือ **นิยมธรรมที่เป็นพิทักษ์**
รักษาสถาบัน อย่างสถาบันพระมหากษัตริย์ ก็คือ
“ทศพิธราชธรรม”

ตัวอย่าง เมืองไพศาล ในอดีตสมัยพุทธกาล เป็นนครหลวงแห่ง
อาณาจักรวัชชี มีการปกครองด้วยระบอบคณาธิปไตยแห่งแรก ๆ ของ
โลก ที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นการปกครองแบบประชาธิปไตยระบบ
หนึ่ง คือ ไม่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขทรงอำนาจสิทธิ์ขาด มีแต่ผู้
เป็นประมุขแห่งรัฐ ซึ่งบริหารงานโดยความเห็นชอบจากรัฐสภา เราก็
จะเห็นว่า มีธรรมหมวดนั้นหมวดนี้ ก็ทำให้บ้านเมืองอยู่ แต่แล้วก็โดน
เจาะยาง เพราะการยุยงของวัสสการพราหมณ์ จึงเสียเมืองแก่แคว้น
มคธ เพราะความแตกสามัคคีของเจ้าวัชชี

เห็นไหมว่า ภายในถ้าป้องกันไม่ดี ภายนอกเอาไม่อยู่ ก็เสร็จ !

เพราะฉะนั้น ทศพิธราชธรรมตัวปกป้องสถาบันภายใน ส่วน
ราชวงศ์จักรีพิทักษ์ หรือกลุ่มพิทักษ์ชาติ ราชบัลลังก์ นี่เยอะเยอะ แต่ใคร
จะเอาอยู่ไม่อยู่ แต่ขอให้ดูเถอะ ถ้ามี ๒ อย่าง อยู่แน่นอน ภายนอกก็
เข้มแข็ง ภายในก็เข้มแข็ง

“ทศพิธราชธรรมเข้มแข็ง คนปกป้องเข้มแข็ง” อยู่ได้ เจริญพร.

ควรจัดการอย่างไรกับสังคมปัจจุบันที่ศีลธรรม ถดถอยอ่อนแอ ?

ต้องเรียกว่า มันท่าจะสุด ที่สุดของที่สุด เท่าที่ชีวิตเราเกิดมา ๗๐ กว่าปี ชาวแบบนี้น้ำมันไม่ค่อยมี พ่อฆ่าลูก ลูกฆ่าแม่ แม่ฆ่าลูก พี่ฆ่าเมีย พี่ฆ่าน้อง ฆ่ากันเหมือนผักเหมือนปลา จนกระทั่งการผิดศีลข้อที่ ๒ ที่ ๓ มันก็มีเยอะละ

แต่นี้ข้อที่ ๑ การฆ่ากันนี้มันผิดปกติ รวมถึงการฆ่าตัวเอง ฆ่าตัวตาย สรุปก็คือว่า การปลิดชีวิตกันมันง่ายตายเกินเหตุ คนรักกันชอบกัน ฆ่ากันตาย แล้วยังขบรไป ๔-๕ ชม., ๗ ชม. เป็นเรื่องเหลือเชื่อ แล้วก็**เรื่องศีลข้อที่ ๓** นี่ เขามีปาร์ตี้มีสวิงกิ้ง มีก๊ากมีก๊ากอะไรก็ไม่ว่าที่มันผิดปกติ เช่น ครู ผอ.กินเด็ก จนต้องลาออกไปแล้ว

ผอ.กินเด็ก ครูกินเด็ก ปู่ตากินหลาน กินลูกกินหลานจนมีข่าวที่น่าสลดใจ มีเมียของผู้ชายคนหนึ่งถูกฆ่าตาย ตำรวจมาถามว่า “สงสัยใครบ้าง” ปรากฏว่า เจ้าลูกชายที่เมียตายบอก...สงสัยพ่อ !

ด. “อ้าวทำไมล่ะ”

ลูกชาย. “ก็พ่อพยายามจะเอาเมียเขามาทำเมีย”

แทนที่จะอยู่เป็นพ่อ อยากเป็นตัวผู้ ตัวผู้ไปแล้ว ก็กลายเป็นเรื่องที่เราเรียกกันว่า มีการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนรองเท้า ก็ต้องใช้กันจนมันขาดหมดยางดอก

แต่เดี๋ยวนี้เปลี่ยนผ้าเปลี่ยนเมียกัน แบบไม่เว้นแต่ละวัน จนกระทั่งต้องยอมทำแท้ง กฎหมายออกมาให้ทำได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งไม่เคยยอมมาไม่เคยจํานนให้เรื่องนี้

แต่คราวนี้ยอมแล้ว ก็แสดงว่า มันมากมายกายกอง ศพเด็กใน
วัดที่เขาเคยออกเป็นข่าว เป็นพัน ๆ ศพ ซากทารกที่โดนรีดออก ทำ
แท้งกัน ก็เป็นเพราะว่ามันมากขึ้น ส่วนเรื่องจะเป็นโกหกหลอกลวง
หยาบคายมันก็มีอยู่แล้ว ลักทรัพย์ โกงทรัพย์นี้ไม่ต้องพูด

โกงจรรยาบรรณ มีน ! ว่า เทียบไปด้วยกันก็โกงกัน คนละ
เครื่องก็โกงเกินครึ่ง จนกระทั่งมีรัฐธรรมนูญปราบโกง ปราบไม่ลง
โกงกลับเพิ่ม

ตอนนี้เขาบอกว่า ประเทศไทยนี้ โกงเขยิบขึ้นมาอยู่อันดับ ๑๐๑
จาก ๑๘๐ ประเทศทั่วโลก เมื่อก่อนเราว่ารัฐบาลคุณทักษิณโกงบรลัย
แล้ว ที่นี้พอเอาคุณทักษิณออกไป โกงมากกว่ายุคทักษิณอีก

“โกงทำลายสถิติ” แล้วกระทรวงที่มันไม่น่าโกง อย่างกระทรวง-
พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงวัฒนธรรม อะไรต่าง ๆ
ซึ่งมันไม่น่าจะโกงมากมาย แต่ระบอบโกงกันวินาศสันตะโร

ส่วนยาเสพติดคงไม่ต้องพูด เพราะว่าไม่มียุคใดที่ยาเสพติดจะขาย
ถูกจน ๓ เม็ด ๑๐๐ บาท

ตอนคุณทักษิณปราบรุนแรงเม็ดละ ๓๐๐ บาท แต่คราวนี้เหลือ ๓
เม็ด ๑๐๐ บาท, ๔ เม็ด ๑๐๐ บาท จับทีหนึ่งเป็น ๑๐ ล้านเม็ด อันนี้ก็ต้อง
เรียกว่า “สุดยอดแห่งความย่าแย่ทางศีลธรรม”

เพราะฉะนั้น จะต้องแปลงความไร้ศีลธรรม เป็นทุนให้ได้ เราเคยบอก
“เปลี่ยนทรัพย์สินเป็นทุน” แล้วก็มา “เปลี่ยนความดีเป็นทรัพย์สิน”
ต่อไปนี่ต้องหนักกว่านั้นอีก

ต้องเปลี่ยน “ความไร้ศีลธรรมให้มาเป็นทรัพย์สิน” ให้ได้

เอามาเข้ากองทุนฯ ปรับคนที่ไร้ศีลธรรม นี่ให้มาเป็นเงิน
กองทุนเยียวยารักษาอะไรต่ออะไรเยอะเยอะ ไม่ต้องไปกู้ต่างชาติ
รีดจากคนชั่วนี้แหละ ให้เขาหมดแรงทำชั่ว เขาไปจัดปาร์ตี้สังกิ้ง
อะไรกันนักหนา นี่ ดึงมาชะบ้างเถอะ มันก็จะทำให้ชาติบ้านเมือง
กลับมามีศีลธรรมอย่างรวดเร็วแน่นอน ไม่เชื่อลองดูไม่ต้องบอกว่า
“ฟันธง” หรือก เจริญพร.

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)*

ระหว่างสิ้นปีกับสิ้นดี

วันนี้...เมื่อวานเขาเรียกวันอะไร ? (วันส่งท้าย)

สิ้นปีใช้ไหม...ระหว่างสิ้นปีกับสิ้นดี อันไหนน่า
กลัว ? (สิ้นดี) ยังไงขออย่าให้สิ้นปี...เหมือนสิ้นดี

บางทีเขามีอะไรนะ “สิ้นเดือน เหมือนสิ้นใจ” เงิน
หมดเกลี้ยงไป ก็ลำบาก !

ตอนนี้พวกเราจะสู้ปี ๖๔ กันยังไง เพราะว่าอะไร ๆ
ที่ผ่านมา นี่มันมีทั้งเรียกว่า “หายนะ” ครั้งยิ่งใหญ่ เมื่อ
เร็ว ๆ นี้มีศัพท์คำใหม่ขึ้นมา หลังจากข่าวบ่อนถูกจับ เขา
ก็บอก

“บ่อนคือ บ่อนทำลาย”

“บ่อนคือ หายนะของชาติ”

*“สิ้นปี...อย่าสิ้นดี” บรรยายโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) เนื่องในโอกาสเทศกาลวันขึ้นปีใหม่แก่ประชาชนทั่วไป
ณ ลานธรรม วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันศุกร์ที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ตอนนี้มันไม่ใช่หายนะชาติอย่างเดียวแล้วเนอะ มันหายนะ
พฤติกรรมมนุษย์ คนแก่ ๆ อายุ ๗๐ ปี แล้วยังไปนั่งเล่นไฟ พอตำรวจ
ไปจับหนีไม่ทัน ตกตะลึงช็อกเป็นลม นี่พวกสายบ่อน

พวกเรามาอยู่ที่นี่เรียกสายอะไร ? **สายบุญ...รอด !**

สายบ่อนนี่...หนัก ! หนักอย่างสุด ๆ อาตมาก็เพิ่งเห็นนี่ว่า
นายตำรวจใหญ่คนหนึ่ง ออกมาเผยเรื่องบ่อน แฉเรื่องบ่อน ว่า
ย้าย ๕ เลือไปเพราะบ่อนพิษ...พิษบ่อนอะไรต่าง ๆ แต่แล้วไม่ได้
ลงโทษลงทัณฑ์อะไรมากมาย ไปนั่งตบยุงรับเงินเดือนชาวบ้าน ภาษี
ชาวบ้านไปพักหนึ่ง ก็กลับไปใหญ่ไปโตเหมือนเดิมก็มี มันทำให้นึกถึง
คำโบราณว่า “**ช้างตายทั้งตัว เอาใบบัวมาปิดบมิด**”

ที่แรกนึกว่า “**ปิดมิดนะ**” คนที่ไปจับบ่อนนี่ครั้งแรกที่ระยอง
ชุดนั้นก็โดนยุบไปเลย ช่วยปราบบ่อนแทนที่จะได้ดิบได้ดีนะ กลับ
ถูกลงโทษเล่นงาน

มีเรื่องแปลก ๆ ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองเรา ตำรวจไม่รู้ว่าตรง
ไหนมีบ่อน ระดับผู้การนะบอก “**ที่ระยองไม่มีบ่อน**” แต่ชาวบ้าน
ระยองบอก “**ปักหมุดไว้ให้แล้ว**” อยู่ตรงไหน

เดี๋ยวนี้ใบบัวที่ปิดช้างนี้ คล้าย ๆ กับหนอนซอนไซไบบอน
พรุนหมด หลายเรื่องใหญ่ ๆ ที่ลึกลับ ซับซ้อน ซ่อนแอบพรางไว้

ช่วย : กรรม : บาป

ตอนนี้มันคล้าย ๆ กับเป็นยุคเปิดไบบั้ว ความชั่วของผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านในเมือง หรือเศรษฐีเจ้าพ่อที่เปิดบ่อนได้แย่งฟ้าทำดิน ไม่น่าเชื่อว่า ถึงคราวมันจะช่วยก็ต้องช่วย จะเรียกว่า “ช่วย” ก็ได้ “กรรม” ก็ได้ “บาป” ก็ได้

“บาป-กรรม-ช่วย” ตระกูลเดียวกันไหมโยม ? ช่วงปีใหม่นี้อยากได้ไหม เจ้า ๓ ตัวนี้...มีแต่อยากได้อะไร ? **“ได้ศีล ได้พร”**

(อยากได้ห่วย) มาผิวด้นะโยม ! ต้องไปวัดไอ้ไข่มุน ไอ้ไข้กี้เจ็งแล้วนะ ๕ งวด ไม่ถูกเลย ไปถูกไอ้ส้มจุนุ่น ที่ จ.ชัยนาท

เออ ! นี่เรามาทบทวนเจ้าปีที่แล้วนิดเดียว ว่า มันมีอะไรที่แย ๆ เหมือนเมื่อวานบางคนไม่ได้มา ปีที่แล้วนี่นะโยม ! มันขาดอย่างหนักก็คือ **“ความเกรงอกเกรงใจ”** เขาบอกความเกรงใจเป็นสมบัติของผู้ดีใช่ไหม ?

คุณชวน หลีกภัย ท่านประธานรัฐสภา บ่นว่า สื่อบั่นแรงไปหน่อย ตั้งฉายาไอ้โฮ ! ตั้ง ส.ว.น่าสยดสยอง **“หัวตอ รอออเดอร์” “ปรสิต”** อะไรต่าง ๆ นี่ คือ พุดง่าย ๆ ว่า ตั้งไม่เกรงใจกันแล้ว จะสะท้อนใจยังงี้...ก็ฉันจะตั้งอย่างนี้

การที่พ่อแม่จะได้รับความเกรงใจจากลูกจากหลาน ต่อไปนี้ ก็คงจะลดลงไปเยอะ เพราะว่าอาตมาไม่เคยได้ยินมานะ ไม่เกรงใจ-หยาบ-ก้าวร้าว ด่านายกเป็น วรนุชอะไรกันอย่างนี้

ถือว่าปีที่แล้วนี้เป็นปีที่ **“ผีเข้าด้าพลอย”** อะไร ๆ ก็มาลงที่เมืองไทยหลายเรื่อง หลายอย่าง เจ้าเศรษฐีกิจ ฤทธิ์เดชของมันนี่ แล้วก็มาอบายมุข แทบจะครองเมืองในยุคนี้

นายกฯ อุตส่าห์บอกว่า ตัวเองไม่โกง แต่พอลอกนโยบายมา ถูกโกงไหม ? (โกง) เทียวไปด้วยกันโกงไหม ? (โกง) คนละครึ่งล่ะ ? (โกง)

“

ไ้ย่อมเอ้ย...เอ็ง ! ย่อมลำบากเมื่อ หนุ่ม ดึกกว่าไปทนกลุ้มตอนแก่ ๑๑

ทรัพย์สิ้นส่วนพระมหากษัตริย์ก็ทำท่าจะถูก...? หรือโกงไปแล้ว ไม่รู้
นะ ! ต้องเรียกกันว่า สาหัสสาครรจ์ก็แล้วกัน จึงพูดกันว่าปีที่แล้วเผาจริง
แต่บางคนพูดใหม่อีกแล้ว ปี ๖๔ นี่ทั้งเผา ทั้งลอบอ้างคารเลย จะหนัก
ขนาดไหน ?

พิธีกับวิธี

ฉะนั้น พวกเราเตรียมตัวเตรียมใจ รับปีใหม่กันหรือยัง ? ไปเที่ยว
ตัดกรรมวัดนั่นวัดนี้ มันจะตัดได้ไหม ? แหม ! “พิธีกับวิธี” ชาวพุทธ
ต้องเน้นอะไร ?

**พิธีรีตอง มันทำพออุ่นใจ แต่วิธีทำตัวทำใจ ให้มัน
ถูกต้องกับสถานการณ์ “สถานการณ์สร้างวีรบุรุษ”**

แต่บางทีสถานการณ์ก็สร้างผีตายโหงเยอะ ฆ่าตัวตาย รมควัน
ผูกคอตึงฆ่ากัน เรียกว่า ถ้าตั้งท่ารับไม่ดี ปี ๖๔ อาจจะเป็นปีประหาร
ชีวิตคนไทย ไม่รู้ละ ! นี่เห็นเขาบอก ๒ วัน ๑๑๗ ศพ พิจารณาก็เพียบ
ไม่รู้ว่าจะตั้งท่ารับกันยังงัย ?

๖๔ ผีตายโหงรออยู่ข้างหน้า หลีกกลับ ๒ วัน ๓ วันข้างหน้า จะ
เป็นยังงัย ?

ฉะนั้น พวกเราต้องอยู่ด้วยความไม่ประมาท อยู่ด้วยความไม่ชะล่า
ใจ ต้องนึกถึงคำว่า “ปลอดภัยไว้ก่อน” อย่าไปทำให้มันต้องตายกันก่อน
เมื่อก่อนชอบพูดกันว่าอะไรนะ ? (๗ วันอันตราย) เดี่ยวนี่เปลี่ยนเป็นอะไร ?
(อันตรายทุกวัน) น่ากลัว ๗ วันธรรมดาก็พ้นไป

อาตมาเพิ่งได้รู้ตัวเลขเมื่อไม่กี่วันนี่เองว่า คนตายบนท้องถนน นี่
ปีละ ๒ หมื่น ถ้า ๒ ปี ก็ ๔ หมื่น ๑๐ ปี ก็ ๒ แสน ค่าเสียหายนี่มหาศาลเลย
ถ้าเอามาพัฒนาประเทศ ประเทศเจริญก้าวหน้ากระโดดเลย

ตั้งทำรับปีใหม่แบบ New Normal

อ้าวตอนนี้วันนี้ ! อยากจะพูดในคำว่า “ปรับตัวปรับใจ ตั้งทำรับปีใหม่แบบ New Normal” อะไรได้ไม่ได้ เดี่ยวนี้ทำบุญ เขาก็ต้องทำออนไลน์แล้วนะ

เออเนี่ย ! โยมที่อยู่ทางบ้านอาจจะมาทำบุญไม่ได้ ตอนนี้อาจจะไม่สะดวกในการทำบุญด้วยตนเอง มาทำบุญด้วยระบบออนไลน์ ก็ได้ที่เฟซบุ๊กสวนแก้ว แล้วก็จะได้รับปฏิทิน ผลไม้ เพียงจ่อไปที่ หน้าจอโทรศัพท์ ก็สามารถทำบุญผ่านได้แล้ว นี่ที่เขาตั้งเครื่อง เต็กรุ่นใหม่

อาตมาโบราณ หัวโบราณทำไม่เป็น แต่เขาบอกหลวงพ่อดีี่ยวเขาทำได้แล้วนะ เมื่อคนอยู่ที่บ้านที่เขาไม่ได้มา เขาก็สามารถเลือกทำบุญผ่านออนไลน์ได้ ก็เป็นเรื่องแล้วก็สามารถที่จะเอาผลไม้ในวันหลังก็ได้

แหม ! ยุคสมัยใหม่ส่วนดีก็เยอะไหม ? สะดวกสบายขึ้นเยอะไหม ? แต่สะดวกสบายไม่รู้สร้างคนหรือทำลายคน โบราณเขาพูดว่า

“ลำบากก่อนสบาย เป็นกำไรในอนาคต” ถ้าเอาสบายก่อน อนาคตจะลำบากก็ได้ แม่สอนจ้ะเลย โยมแม่บอก “ไฉ่ยอมเอ๊ย...เอ็ง ! ยอมลำบากเมื่อหนุ่ม ดีกว่าไปทนกลุ้มตอนแก่”

เพราะฉะนั้น ต้องช่วงนี้ ลำบาก
กันมา ๒-๓ ปีแล้ว ถ้ามันจะอยู่ต่อไป
อีก ๔-๕ ปีละ จะอยู่กันได้ไหม ? หรือ
บางคนบอกว่า “อย่าว่า ๔-๕ ปีเลย
๖ เดือนข้างหน้าฉันก็จะไม่อยู่แล้ว”
เพราะหน้าตักฉันหมดแล้ว

บางคนคิดว่า อีก ๓ เดือน ๖
เดือน ประคองลูกน้อง หล่อเลี้ยงธุรกิจ
นึกว่า จบ ! (มันหายไปแล้ว มันย้อน
มาตลบหลังได้ไง) แล้วมาที่หลัง นี่แบบ
ที่โบราณว่าเลย

สิทธิ...

“มาที่หลัง...ดังกว้า” หนักกว่า
คราวที่แล้วไหม ? (หนักกว่า) นีสิ !

เพราะฉะนั้น อะไรที่เราเคย
สะดวกสบายกันมา เดียวอาตมาจะยก
ตัวอย่างสัก ๒-๓ ข้อ

เรื่องที่ ๑ ระยะเวลาไม่กี่ปี นีโยมได้ยื่น
คำนี้กันบ่อยไหม ? (สิทธิ)

“สิทธิ” มีสิทธิ ฉันมาสิทธิ สิทธิ
เท่ากัน เสมอกัน เสมอภาค อะไรเยอะ
เยะกันหมด

คำนี้โยม ! “สิทธิ” กับ
“ใช้สิทธิเกินขอบเขต”

ต่อไปนี่ บางเรื่องซึ่งเราไม่เคยถูก
สิทธิ เห็นเขาบอกว่า ฮู้ ! มันเกิด
ปั่นป่วน เหมือนอย่างกับที่เคยถ่ายแล้ว

ไม่ถ่ายอะ ท้องอืดอะ

โยม ! พวกที่เขาเที่ยว ไปนู่นไปนี่
แล้วเขาไม่ให้ไปกัก ล็อกดาวนั เขาจะ
เคาะดาวนัตะพิดอะ พอโดนล็อกดาวนั...
เครียด ! เดี๋ยวมันง่อม แล้วก็ด่ารัฐบาล
จะล็อกไปทำไม มันจะไปนู่นไปนี่ ที่
บางใหญ่ นี่เขาต้องเอาอะไรมาสู้ไหม ?

เขาไม่ให้ออกนอกบ้าน เขาเอา
ลวดหนามกับแผงเหล็กมาวางกัน แล้ว
ให้ออกช่องเดียว เพื่อตรวจสอบเข้า-
ออก จะได้เช็ค โยม ! เขาอยากจะโดนชน
ลวดหนามกันเลยนะ แล้วเขาไปตะโกนตำ
ลวดหนามว่าไง “มึงมาสู้สิสิสิสิได้ไง”
ลวดหนามพูดได้ไหม ?

เขาใกล้จะบ้าหรือยังนี่ ? ฮู้...มันไม่
น่าเชื่อนะ ! คนเคยใช้สิทธิ คนเคยได้
สิทธิเสรีภาพ ต่อไปนี้พึ่งพากันบ้าง
แหละ

ภาพพจน์แห่งคนเป็นชอบใช้สิทธิ
เสรีภาพ เรียกร้องสิทธิต่าง ๆ นานา ไป
ชุมนุมจัดม็อบบอกฉันขอใช้สิทธิตาม
รัฐธรรมนูญ ใช้ไปใช้มาคดียุบเลย ถ้า
ถูกไปใช้สิทธิแล้วมีคดีเยอะ ๆ โยมว่า
จะเสียอะไร ? (เสียสิทธิเสรีภาพ)

เมื่อถูกจับกุมคุมขังต้องโทษ
ลงอาญา ก็ต้องเสียเสรีภาพไหม ?

วันนี้ขอแถมนำหน้าโยม ! สิทธิ
ที่ควรได้สำคัญสำหรับมนุษย์ที่สุด

มนุษย์ควรจะได้สิ่งที่ดีที่สุดที่มนุษย์ควรจะได้ ไม่ใช่เสรีภาพแบบปัจจุบัน
“กินเที่ยวเรื่องของฉัน” เขาห้ามนิดห้ามหน่อย ออกกฎกติกามาไว้วาย
 กันจะเป็นจะตาย เพราะเคยชินต่อการใช้เสรีภาพแบบไม่มีขอบเขต พอมา
 กันขอบกันเขตเข้าแย่งเลย

โยม ! ไป ๆ มา ๆ อาตมาไปดูเขาชังคอกไก่ คอกหมู คอก... โยม !
 ลัทธินี้เขาทำคอกไหม ? แล้วมันอยู่ในคอก มันเรียกร้องสิทธิใหม่ ?

เอ่อ ! หมาแมวถูกล่าม...ไปโดนทบาทนะ เขาล่ามหมาล่ามแมว
 ไว้ ถ้ามันเป็นมนุษย์มันคงตะโกนดังว่า **“ทำไมจำกัดสิทธิ”**

คนเราสิทธิในการที่ควรจะได้ดีที่สุด คือ **“มรรค ผล นิพพาน”**
 คือ การหลุดพ้นจากความทุกข์ ถ้าเราได้สิทธิตัวนี้ แล้วเราไม่
 ใช้สิทธิประพฤติปฏิบัติตนให้พ้นทุกข์ กลับแส่ไปหาทุกข์

ไปอ้างว่า **“สิทธิตามรัฐธรรมนูญ”** อาตมานั่งคิดนั่งดูนี้โยม !
 พระนี้โยมว่า เสียสิทธิไหม ? อยากจะไว้ผมทรงหล่อ ๆ ได้ไหม ? (ไม่ได้)

เมื่อสองวันนี้ปรากฏ เรียกร้อง **“ขอค้ำคินมา”** ใ้ค้ำคินนะ อาตมา
 ไม่นึกเลยนะ ว่า มันสิ้นเปลืองเงินทองไม่ใช่น้อยนะ ผู้หญิงนี้เขียนสระ
 อ...ที่คิ้วตัวเดียวนี้ ๒ หมื่นเลยนะ คิ้วบ่าอะไรกินไปตั้ง ๒ หมื่น (คิ้ว
 ปัญญาอ่อน)

คนเราสิทธิในการที่ควรจะได้ดีที่สุด คือ **“มรรค
 ผล นิพพาน”** คือ การหลุดพ้นจากความทุกข์...

เพราะฉะนั้น ไม่รู้ ! พระไม่มีสิทธิ์ใช้จักรสิทธิ์ แบบอื่น ๆ เดียวนี้
นักเรียนเขาบอก **“เขาเสียสิทธิ์”** เขาอยากจะแต่งตัวอย่างนั้นอย่างนี้
ชุดนักเรียนเขาไม่เอาแล้ว ถึงกลับมีการประท้วงกัน

โยม ! ถ้าพระ-เณร เกิดใช้สิทธิ์มั่วขึ้นมาบ้างนี่ยุ่งไหม ?

เรียกร่องสิทธิ์ที่เป็นโลก ๆ แล้วก็ได้บ้าง ไม่ได้บ้าง แล้วก็ทรมาน
มาก ๆ กว่าที่จะมาหาสิทธิ์ที่จะมาบรรลุมรรคผลกัน ถ้าใครได้สิทธิ์ให้
บรรลु แล้วไม่ใช้สิทธิ์ให้บรรลุ ก็ต้องเรียกว่า **“สละสิทธิ์”** ไปในตัวหรือเปล่า

**สละสิทธิ์ในที่ควรจะได้...กลับไปสละ แต่ที่ฝืนฝืน
อยากได้เรียกร่องเอาเป็นเอาตาย ซึ่งมันก็ไม่ได้ให้สุข
เท่าไร ?**

ถามว่า ถ้านักเรียนเขาได้ใส่เครื่องแบบอะไร...ไปรเวทใช้ไหม ?

แล้วเขาจะได้สุขไหมโยม ! เขาอาจจะสร้างทุกข์ให้เพื่อนร่วมห้อง
เยอะเลย เพราะเขาได้ซื้อชุดแพง พ่อแม่มีสตังค์

แต่นี้เจ้าลูกคนจน เห็นเพื่อนที่มีสตังค์ซื้อแพง กินหรืออยู่แพง เขาก็
ต้องมีอารมณ์กลับมาอ้อนแม่กววนพ่อ **“ถ้าไม่ได้เหมือนเพื่อน ก็จะไม่
ไปโรงเรียนแล้ว”** นี่เขาเสียค่าโง่ไหมนี่ ?

ปีใหม่...อย่าให้โง่กว่าปีเก่า

ดังนั้น หลวงพ่อพุทธทาสถึงบอก **“ปีใหม่ ! อย่าให้โง่กว่าปี
เก่า”** อย่ามั่วเรียกร่องสิทธิ์ เสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพ สันติภาพ

ที่จริง ! ถ้ารู้จักสิทธิ์ที่สำคัญที่สุดเลย โยม ! **“มรรค ผล นิพพาน”**
มีสิทธิ์เท่ากันทั้งหญิงทั้งชาย ทั้งพระและฆราวาส เพราะฆราวาสได้
เป็นโสดาบันมีไหม ? (มี) เขาได้สิทธิ์ได้มรรค ได้ผล

เพราะฉะนั้น ถ้าเรานี้มัวแต่พรา
เพื่อสิทธิ์ แล้วไปแต่เรียกร้อง ๆ มา ล้า
โทษกฎหมาย แล้วขึ้นโรงขึ้นศาลเรื่อย
เลย มันเสียสิทธิ์หรือเปล่า ?

ถูกเรียกไปนั่น มันเสียสิทธิ์หรือ
เปล่า?

ไม่รู้ละ ! ใครอยู่ในศีลในธรรม ได้
สิทธิ์แล้วก็ขอได้อยู่ให้ดี อยู่ให้เป็น อยู่
ให้เป็นสุข อย่าเรียกร้องอะไรเกินเหตุ
เกินควรอะ แล้วต่อไปนี่เรื่องของการที่
เรียกร้องนี่นะมันจะ...หนักขึ้น ๆ

อาตมานั่งคิดว่า อู๊ย ! ถ้าเรา
บ้าเรียกร้องเป็นตั้งแต่เด็ก ปานนี้เรา
คงผูกคอตายไปแล้ว เพราะอะไร ?

“พ่อ...ไม่ให้สิทธิ์เลย” ตอนที่
พ่อประกาศสิทธิเราอย่างหนัก โยม
ว่าเรื่องอะไรรู้ไหม ?

**“ไฉยม อยู๋กับมึงไม่ได้นาน
หรอก กูไม่รู้จะตายวันตายพรุ่ง กู
กลัวว่ากูตายแล้วมึงจะอยู่ไม่รอด”**
(ตอนนั้นขึ้น ป.๓) **“ต่อแต่นี้ไปนะ กู
จะไม่ให้สตั๊ดมึงไปโรงเรียนสัก
บาทเดียว กระเป๋าสื่อผ้ากางเกงมึง
ซื้อเอา”** ไปปีนมะพร้าวบ้าง ขึ้นหมาก
บ้าง เก็บส้มหล่นบ้าง

ตอนแรกนึก **“พ่อเรา ทำไมไม่
เหมือนพ่อคนอื่น”** พ่อคนอื่นเขาไม่เห็น
ทำยื่นโนติสอะไรแบบนี้ เขาให้สิทธิ์เบิก

ให้สิทธิ์ขอ เราหมดสิทธิ์ขอ แต่มีสิทธิ์
หาเอาเอง

สิทธิ์ขอกับสิทธิ์หา

โยมว่า **“สิทธิ์ขอ กับ สิทธิ์หา”**
นี้ตัวไหนมันสร้างศักยภาพมนุษย์ ?

“หาเป็นหาเก่ง ตั้งแต่เด็ก” กับ
“ขอเป็นขอเก่ง ตั้งแต่เด็ก” มันต่าง
กันไหม ?

**“ขอตั้งแต่เขาเป็นรัฐบาล
เดือนแรก จนเขาจะหมดวาระ”** กับ
**ทำเอง “อึดตา หิ อึดตโน นาโถ :
ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน”** โยมว่าอันไหน
สร้างศักยภาพมนุษย์ ?

แหม ! เมื่อ ๒ วันได้รับหนังสือเล่ม
หนึ่งจากท่านมหาไพรวัลย์ (วรวัณโณ)
เขียนดีเหลือเกิน ชื่อเรื่องหนังสือว่ายัง
ไม่รู้ไหม ?

มนุษย์เรา **“ชีวิตยังเข้มแข็งได้
มากกว่านี้”** อีกเยอะ ถ้าเขารู้จักเติม
ความเข้มแข็ง เขาจะเป็นคนที่เรียกว่า
สถานการณ์บีบคั้นยังไ้ เขาก็จะพูด
เหมือนที่เขาโฆษณาสิเลย **“สิทนได้”**

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ พูดว่าไง...โยม
ได้ฟังเปล่า ! **“ขอให้ประชาชนคนไทย
เตรียมตัวอดทนในปีต่อไปกับรัฐบาล
ชุดที่ไร้วิสัยทัศน์”** แกว่าอย่างนี้เลยนะ
แกเตือนให้ทนได้แล้ว

แต่ที่จริงนะ ถึงรัฐบาลไหน มา
ก็ต้องต้องทนเหมือนกันแหละ เพราะว่า
สถานการณ์แบบนี้

อ้าวโยม ! ต่อไปจะเปลี่ยนไหม ?
จะเรียกร้องสิทธิอย่างนั้นอย่างนี้กัน
ป่นปี้ ทุกวันทุกวัน (โธ้ย ! น่ารำคาญ
ตาย) ไม่รู้ละตอนนี ! ถ้าให้อาตมาไป
ขอ ถ้าเขาให้สิทธิพระขึ้นทะเบียนพระ
ยากจนขอได้ โยมว่าอาตมาไปไหม ?
(ไม่ไป) ไม่ไปเด็ดขาด ! เสียศักดิ์ศรีลูก
ผู้ชายชาติพระ ไปขอรัฐบาล

แปลงความดี เป็นทรัพย์สิน

โยม ! เดี่ยวนี้มันมีคำหนึ่งนะ คำ
นี้อาตมาชอบมากเลย “แปลงความ
ดี...เป็นทรัพย์สิน” ฟังถูกไหม ?

ถ้ารัฐบาลหรือนโยบาย ไม่รู้พรรค
การเมืองจะมีนโยบายไหม ! “แปลง
ความดี...เป็นทรัพย์สิน” คือคนไหน
เขามีประวัติดีมานี้ เวลานี้อยากจะเอา
เงินไปลงทุนอะไร เอาความดีมาค้า
ประกัน กู้เงินธนาคารได้ ดอกเบี้ยไม่
มาก ไม่ต้องมีใครค้ำประกัน เอาความ
ดีค้ำประกัน จึงเท่ากับ “แปลงความ
ดี...เป็นทรัพย์สิน” เยี่ยมเลยไหม ?

ที่คนมาอยู่กับอาตมานี้ เดี่ยวไม่
เกินวันที่ ๙ (ม.ค. ๖๔) อาตมาเตรียม
ไว้ล้านห้า จะให้โบนัส แล้วก็คัดตัวใคร

ดีใครชั้น ใครไม่ขาดงาน ใครไม่กิน
เหล้า ใครไม่เที่ยวเตร่คัลคลับบาร์ ต้อง
ให้เขา ให้ตามความดีของเขา แล้วก็จะพูด
คำว่า “แปลงความดี..เป็นทรัพย์สิน”

ถ้าประเทศไทยนะ มีนโยบาย
อย่างนี้นะ โยมว่า จะเพิ่มคนดีไหม ?
(เพิ่ม) แล้วต้องเรียกร้องสิทธิใหม่ อยาก
เป็นคนดีนี้ ? (ไม่ต้องเรียก)

“ขอรับรอง ! ให้สิทธิ์ฉันเป็นคน
ดีบ้าง” อะไอย่างนี้ ต้องพูดอย่างนี้
ไหม ? เขาบอก “ความดีไม่มีขาย อยาก
ได้ต้องทำเอาเอง”

ที่วัดนี้ พอได้ยินเขาบอก ไฉ่ไซ
นี่เขามีคำขวัญว่ายังงี้ ? “ขอได้ ใ้
รับ” ไฉ่ไซเขาเขียนที่หน้าวัดเขา

ศีลธรรมความดี...กินไม่ได้

อาตมาเลยเอามาเขียนบ้าง “ที่
นี้ขอไม่ให้ อยากได้ต้องทำงาน”

โยมว่า คำขวัญอันไหนดีกว่ากัน
ขึ้นป้ายตัวเบ้อเริ่มเลยไปดูสิ “วัดนี้ขอ
ไม่ให้ ถ้าอยากได้เงินต้องทำงาน”
มาทำ...มาทำแล้วให้

ที่จริงนะ ! คนเรา นี่เขาชอบ
พูดว่า “ศีลธรรมความดี...กิน
ไม่ได้”

ขอให้ลึกซึ้ง ขอให้ความเป็นจริง
แล้วที่เขาหายนะทุกวันนี้ อย่างที่เขา

บอก “บ่อนเป็นหายนะ” แล้วก็เป็นตัวบ่อนทำลาย คุณสิ ! เสียเงิน เสียทองกันเท่าไร ?

ผู้การเสียตำแหน่งเสียอำนาจที่จะบริหารจังหวัดระยอง คุณ ตำรวจตั้งหลายอำเภอ ต้องถูกย้าย เพราะไปปล่อยให้มีการพนัน ปล่อย ยังไม่พอนะ ยังมีหน้ามาบอก “ระยองไม่มีการพนัน” ก็เลยนี่เพราะ ความดีความชอบ ทำงานไม่พอ ก็เลยต้องถูกดึงไป

พิธีตัดกรรม

คนเรานี่ต้องถึงยุคแล้วนะ มาปรับทัศนคติ ให้มีความสุข โดย ไม่ต้องไปเที่ยวอ้อนวอน ขอตัดกรรม เดี่ยววันนี้เราทำพิธีตัดกรรม อะไรกันเยอะนะ แล้วปีนี้เขาว่าปีชงใช้ไหม ?

บางคนเมื่อเข้านี้มาแล้ว ๔-๕ คน “ตรงไหนคะ ทำพิธีชง” (วัดนี้ไม่เคยทำเลย) โยมกระซิบ “ข้างหน้ามีคะ ร้านกาแฟ” (เธอ ...อ้อ ! ชงกาแฟ ชงโอเลี้ยง เออ ! เราลืมบอกไป ทีหลังถ้าชงไปชง... นี่โยมแนะสินะ)

เฮ้ ! ยังไงนะเจ้าพิธีตัดกรรม ในศาสนาเรา นี่ไม่มีโยมรู้ไว้สัก นิดดีไหม ? พระพุทธเจ้าสอนเรื่องตัดกรรมไว้ยังงี้ ใครรู้บ้าง ? ท่าน ตรัสจะตัดกรรมนี้ มันต้อง “ตัดผัสสะ ด้วยวิชา”

ตาเห็น หูได้ยิน จมูกได้กลิ่น ลิ้นลิ้มรสนี้ ถ้าเรามีวิชา มี ปัญญา มีสติ พอเห็นอะไรมัน...

เอ่อ ! เห็นแล้ว ๆ ระวัง ๆ อย่ารักอย่าชังอย่าวูบวาบไปกับมัน ได้ยินแล้ว ๆ ระวัง ๆ อย่ารักอย่าชังอย่าวูบวาบไปกับมัน

กรรมเดินหน้าต่อไหม ? (หยุดเลย) ยังจะเรียกนี่คือ “ตัดกรรม”

เจ้าพิธีทำนั้นอะ (ขออภัย ! เจ้าคนทำพิธีนะ ดันก่อกรรมเสียเอง) อย่างผู้หญิงคนหนึ่ง ผัวไปมีกิ๊ก ก็ไปให้หมอบำเพ็ญ เจ้าหมอบ ก็ลวนลาม เหมือนคนข้างวัดมีคน ผัวไปมีกิ๊กไปหาเณรแอดนอนนั่น เณรแอดก็เรียก ๓-๔ หมื่น เสร็จแล้วผัวก็ไม่กลับ แต่ได้เจ้าแอดเป็นผัว เพิ่มมาอีกคน เห็นไหมนี่ !

“พิธีกรรม” ทำเพื่ออุ่นใจ

“วิธีการ” ปฏิบัติการตามหลักธรรมคำสอน สันกรรม
หมดกรรม หยุตกรรมที่จะเดินต่อไปไม่มีอีกแล้ว จึงเรียก
พระอรหันต์ว่า **“อยู่เหนือกรรม”** ไม่มีการที่จะไหลไปตาม
ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ

“บ่อเกิดของกรรม” ก็เกิดที่ตา หู ฯลฯ นี่แหละ

โยมได้ดูข่าว ! ที่เขาแทงกันตาย ๓ ศพไหม ? เจ้าคนหนึ่งก็มา
ยื่นดาบผู้หญิง ผู้หญิงก็ด่ากลับเข้าหู เวียนตา เห็นหน้า เห็นหูอะไร เห็น
ตัว ได้ยินเสียง เจ้าผู้ชายก็ถือมีดจะมา...เจ้าแฟนผู้หญิงก็ออกมาช่วย
แล้วคนนั้นคนนี้มาตะลุมบอนกัน ตาย ๓ บาดเจ็บอีก

ผู้หญิงคนนั้นก็เหลือเกินนะ ต่อล้อต่อเถียงทำไมก็ไม่รู้ **“มึงไม่ใช่
พ่อกู” “มึงไม่ต้องมาสอนกู” “กูมีพ่อสอนแล้ว”** อะไรก็ไม่รู้ ผลที่สุดบ้าน
อยู่ติดกัน ต่อเวรต่อกรรม นี่เขาเรียกว่า **“ต่อปากต่อคำ ต่อล้อต่อ
เถียง”** นี่ก็เลยต่อเวรต่อกรรม เห็นไหม ?

ถ้าผู้หญิงคนนั้นนะ โดนเจ้าผู้ชายด่าก่อน **“ผิดซะแล้ว ได้ยิน
แล้ว ได้ยิน ๆ ๆ ๆ เกิดดับ ๆ”**

โยมเคยฟังเรื่องได้ยินแล้ว เกิดดับ ๆ หรือยัง ? มีลูกศิษย์หลวง
พ่อกรรมฐานองค์หนึ่ง ก่อนนี้บวชเรียนอยู่กับท่าน ต่อมาสึกไปได้เมีย
อู๋ ! เมียปากจัดบรรลัษเลย ด่าไฟแลบเลย จนวันหนึ่งเขาทนไม่ไหว ก็
ไม่ได้นอนกับเมีย ไปนอนกับหลวงพ่อก

หลวงพ่อบอก “เฮ้ย ! มึงแต่งงานมีครอบครัวแล้ว มึงทำไม
ไม่นอนกับลูกกับเมีย มานอนกับกูทำไม”

ลูกศิษย์ “มันไม่ไหวหลวงพ่อ ทนไม่ไหวแล้ว มันดำไฟแลบ
เลย” เขาก็บอกทนไม่ไหวแล้ว ต้องมานอนกับหลวงพ่อก่อน สบายใจ
สักพักก่อน

หลวงพ่อก็เลยบอก “เฮ้ย ! มึงอยู่กับกูมาตั้งนาน มึงยังฟัง
เมียดำไม่ถูกอีกหรือนี่”

ลูกศิษย์ก็บอก “หลวงพ่อ ไม่ถูกยังงี้ ผมฟังถูกนะ มันเปรียบ
หน้าผมอย่างนั้นอย่างนี้” “หน้าดำไปหมดเลยหลวงพ่อ มันทน
ไม่ไหว”

หลวงพ่อบอก “ไม่ใช่ ! ฟังให้เป็นนะคือ เสียงมันออกจาก
ปาก ปากอ้าเสียง...เกิด หุบปากเสียง...ดับ เอ็งทำไม ! ไม่ฟังให้
มันเป็นของเกิดดับ”

เขาก็ทำให้นึกถึงว่า เขาเคยอบรม

หลวงพ่อก็บอก “เฮ้ย ! มึงกลับไปเหอะ แล้วมึงไปดูนะ ถ้า
เมียมึงอ้าปาก มึงก็บอก...เกิด พอหุบปาก มึงก็บอก...ดับ มึง
บรกรรมแค่นี้แหละ...จบ ! กรรมหมด”

เขาก็กลับ แต่กลับมาดึก กลับมาก็ ๓-๔ ทุ่มแล้ว ส่วนเจ้า
เมื่อก็นั่งกระวนกระวายกะหงุดกะหงิด “เดี๋ยวมึงเฮ้ย ! ถ้ากลับมา กู
จะรว...ไม่ทันแหละ”

พอเปิดประตูปั๊บ ก็ปุ๊ปปั๊บ ส่วนเจ้าผัวก็จ้องที่ปาก “เกิดดับ ๆ”
เจ้าเมียดำมาตั้งนานชักเหนื่อย ก็ดำ “ไ้อ้บ่า ! วันนี้มึงเป็นอะไร กูดำ
ตั้งนาน นี่มึงฟังไม่รู้เรื่องหรอ มึงฟังไม่รู้เรื่องหรอ ที่กูดำนี่”

เจ้าผัวบอก “กูเริ่มรู้แล้ว” “มึงรู้ยังงี้ ?” ก็หลวงพ่อบอก
ว่า “มึงอ้าปาก...เสียงเกิด มึงหุบปาก...เสียงดับ เอ้า ! ไหนมึง
ลองดำต่อสิ กูจะบรกรรมต่อ” เขาดำได้พักหนึ่ง เห็นเจ้านั้นจ้อง
เล็งที่ปาก เขาก็เลย “เฮ้ย ! มึงสงบได้อย่างนี้ มึงบอกวิธีกูบ้างสิวะ”

เขาก็เลยค่อย ๆ สอนเมีย ตอนหลังไม่มีเวรมีกรรม คู่เวรคู่กรรม
แบบเก่าแล้ว เป็นคู่รักคู่สงบ

เห็นไหมโยม !

ฉะนั้น ปี ๖๔ นี้เรามีสิทธิ์ที่จะตัดกรรมของเราไหม ? กับเอาตัวไปให้หมอช่วยตัดให้ หมอผี หมออะไรเยอะแยะไปหมด พอกันทีนะ ถึงเวลาที่เราจะมาใช้สิทธิ์...สติที่หูที่ตา ฯลฯ มีวิชาเข้าไปร่วมพิจารณาให้...ฉลาดขึ้น ๆ และพรที่หลวงพ่อบุญทาสให้ไว้ ก็จะเป็นของศักดิ์สิทธิ์ พรที่บอก **“ปีใหม่ ! อย่าให้โง่กว่าปีเก่า”**

ถ้าเราลองฟังเสียงคำ แล้วก็ถูกฆ่ากันตายเหมือนเก่า ก็แสดงว่า **“ปีใหม่ ! ของเราโง่กว่าปีเก่า”**

ปีที่แล้วนี้ ๒-๓ ปีติด ๆ คนไทยตายไปเกือบหมื่นด้วยการฆ่าตัวตาย ฆ่าตัวตายเป็นหมื่นใน ๓ ปี น่าเสียดายชีวิตนะ ถ้าเอาคนฆ่าตัวตาย ๓ ปีนี้ มากองวัดสวนแก้วตรงนี้ชั้น ๓ ชั้นไม่พอ เต็มรอบวัดก็ยังไม่พอ ศพกองกองมโหฬารเลย แล้วยิ่งมารมควันตายกันง่าย นี่ยิ่งแย่เลย

ทำบุญให้โลก...ละลายลง

ฉะนั้น ตอนนี้ไปเราจะต้องใช้สิทธิ์ ในฐานะพุทธบริษัท ที่พระพุทธเจ้าให้มรรค ผล นิพพาน มาเสมอภาคกัน แล้วก็ให้ฟรี...ไม่เรียกกร็อง ไม่ใช่ว่าคนรวยต้องจ่ายค่ามรรค ผล นิพพานเท่านั้น คนจนจ่ายเท่านั้น

“ให้ความเสมอภาค” คนรวยก็ทำมรรคผลได้ คนจนก็ทำมรรคผลได้ เราไม่เสียดาย ! เรื่องสำคัญมากเราให้สำคัญน้อย เรื่องสำคัญน้อย ! ดันมาให้ความสำคัญซะมาก เอาเรื่องสำคัญมาก ๆ ไปไว้ที่ไหนก็ไม่รู้ มุ่งหน้ามุ่งตาทำในเรื่องที่มันเป็นรองอะ

“อะไรควรเป็นหลัก อะไรควรเป็นรอง” ถ้ามั่นใจโยม ! **“ทำบุญให้รวยกับทำบุญให้ทุกข์ค่อย ๆ จางคลาย”** เราควรจะทำอันไหนเป็นหลัก ?

“ทำบุญให้โลก...ละลายลง” คลายความงก ความโลภ ลง เพราะจิตที่คิดจะให้ มันสบาย ! กว่าคิดเอาเยอะแยะ ถ้ารู้สึกแบบนี้ละ เราคงไม่อยากทำบุญให้รวยหรอก

เดี๋ยวนี้ น่ารำคาญ ! ทำบุญอธิษฐานนานเหลือเกิน อยากได้บุญ
เท่านั้นเท่านี้ อย่างนี้เขาเรียก **พวกค้ากำไรเกินควร...ในบุญ**

**ต้องเอาละลายกิเลส...งก โลกเป็นหลัก ส่วนเรื่องผลพลอยได้
จะเป็นบุญเป็นกุศล ทำให้มี มีโชคมีลาภ ขอให้เป็นรอง**

โยม ! ถ้าอธิษฐานทีเดียว ๒ อย่าง โยมควรอธิษฐานข้อไหนขึ้น
ก่อน ?

**“ขอให้บุญบันดาล ให้ข้าพเจ้ามีสันดาน...งกน้อย
โลภน้อย” กับ “ขอให้บุญครั้งนี้ ส่งผลให้ข้าพเจ้าได้ดิบ
ได้ดี ผูกหอยรวยเบอร์ ได้โชคได้ลาภ ได้มั่งคั่งมั่งมี”**

อธิษฐานอันไหนก่อนโยม ? (ควรเอาอะไรเป็นหลัก เอาอะไรเป็น
รอง) อีกตัวเดียวโยมวันนี้ ! ถ้าแรงอธิษฐานดี ๆ เขาบอกมันก็อาจจะมีสิ่ง
ผลนะ โยม ! ปีนี้ควรอธิษฐานให้ดีได้สักเรื่องหนึ่ง **“ขอให้บุญบันดาล
ให้ข้าพเจ้ามีสุขภาพดี...แข็งแรง ๆ”** แค่นี้พอ

เมื่อเข้าอาตมาไปบิณฑบาต **“โยม ! สุขีปีใหม่ แข็ง
แรงทั้งปีนะ”** แค่นี้ โยม ! ถ้าได้ยินว่า **“โยม ! ดิดเตียงทั้ง
ปีนะ”** คงดำไฟแลบละนะ

นี่ถ้าสุขภาพดี มันจะดีทั้งปีไหมโยม ! ถึงเราไม่รวยนะ **“ไม่สวย
ไม่รวย”** แต่ไม่ป่วยไม่เจ็บ กับสวยรวยแต่ป่วยเจ็บ สุขภาพไม่แข็งแรง
จะแย่แทบทุกเรื่อง

สุขภาพแย่พลอยให้อะไร ๆ แย่ ๆ ตาม ๆ มาไหม ?

ลูกสุขภาพแย่ แม่แย่ด้วยไหม ? แล้วใครจะดูแลแม่ ! ใครจะช่วย
แม่ถ้าลูกสุขภาพแย่

เมียสุขภาพแย่ ได้ดูแลผัวไหม ? ผัวสุขภาพแย่ ก็ไม่ได้ดูแลเมีย มัน
ก็จะไปกันเป็นดับ

โยม ! พระก็พลอยแย่ด้วยไหม ? โยมเคยมาวัดทุกปี ปีนี้มีสุขภาพ
แย่ พระอดด้วยไหม ?

เออ ! โยมคนใส่บาตรทำบุญ โยมสายบุญสุขภาพแย่ พระก็แย่ !

ประชาชนสุขภาพแย่ ประเทศชาติก็แย่ !

ค่ารักษาปีเท่าไร ค่ายา ค่าเครื่องมือแพทย์ ค่าหมอ ค่าพยาบาล
ปีหนึ่งเป็นล้าน ๆ น่าเสียดายนะ

เดี๋ยวนี้ดูสิ ! ไปโรงพยาบาลจะต้องไปตี ๔ อะ เข้าคิวกัน

ฉะนั้น โยมอริษฐานได้ แต่อย่าอริษฐานเฉย ๆ บอก
“ฉันทำบุญครั้งนี้ ฉันจะมีสติระลึกนึกรู้ว่า อะไรที่ทำให้
สุขภาพแย่ ฉันจะไม่ทำ ฉันจะไม่ประพฤติ”

“เที่ยวดี ๆ ดื่น ๆ หลับนอนพักผ่อนไม่พอ” สุขภาพแย่ไหม ?

“กินไม่เลือกกับกินเลือก” อันไหนสุขภาพจะแย่ ? เจ้าพวกกินไม่
เลือก...สุขภาพแย่

“ไม่ออกกำลังกาย” ห่วงเสื้อห่วงหมอนเหลือเกิน...เดี๋ยวก็เสื่อม
พับเผาเลย

ดูแลเงินกับดูแลสุขภาพ เลือกอะไร ?

อย่าลืมนะ จริง ๆ นะถ้าสุขภาพแย่ ไม่นั้นพระพุทธเจ้าจะตรัสได้
ยังไฉ่ ว่า

“อโรคยา ปรมาลาภา : ความไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ”

เห็นไหม...ปี ๖๔ นะ ! คอยดูแลสุขภาพให้ดี “ระหว่างดูแลเงิน
กับดูแลสุขภาพ” เอาอันไหนโยม ? (ทั้งคู่เลย)

แต่อย่าลืมนะดูแลสุขภาพนี่ให้ดี อย่าให้สุขภาพเสื่อมได้ในปี ๖๔ ถ้าสุขภาพโยมแย่...พระก็พลอยแย่ ! สุขภาพลูกแย่...แม่ก็แย่ ! ถ้าสุขภาพแม่แย่...ลูกก็แย่ !

เพราะฉะนั้น ต้องเอาตัวนี้ไว้ให้ดี อย่ากินตามปาก อย่าทำตามท้องต้องการ ต้องกินตามหมอแนะนำบ้าง “เมนูเพื่อเชิดชูสุขภาพ” ผักครึ่งหนึ่ง อย่างอื่นครึ่งหนึ่ง

ปีนี้นะ อาตมาตั้งใจจะให้คนงานพนักงานนี้ ปลุกผักกูดให้เป็นแสน ๆ ล้าน ๆ ต้นเลย ใครมาวัดต่อไปผักกูดนี้จะแจกให้น่าดูเลย ผักบั้ง ผักตำลึง ตอนนี้มีมันขึ้น ๆ ๆ เพื่อจะได้เมนูเชิดชูสุขภาพดี ๆ ขึ้นมา

โยมอีกสักประเด็นเดียว มันเริ่มจะถึงเวลาที่พวกเราต้องพลิกสถานการณ์บุญ ให้มันเป็นบุญที่ ช นิต บุ ญ พ ว วา ส น า ส่ง บุญช่วย บุญรอด

เดี๋ยวนี้ทำบุญกันยังงัยอะ ไปทอดกฐินผ้าป่า...เมารถคิดว่าตายอย่างนี้ บุญรอดเปล่า ? บุญช่วยไหม ?

บางคนมีข่าวแล้วก็สลดใจนะ ไปทำบุญแต่ตาย เพราะไปเลี้ยงไปเมาไปอะไรกัน

ไม่รู้ละ ! เรามาทำบุญสร้างงานกันได้ไหม ? อย่าทำบุญแต่สร้างโบสถ์วิหารเจดีย์ มันมีประเทศที่ใจบุญที่สุดในโลก ๒-๓ ประเทศ พม่านี่เป็นคนใจบุญที่สุดในโลกอันดับหนึ่ง อเมริกาที่ ๒ ไทยนี่ ๑๑ ในโลกนะ

ที่นี่โยม...อาตมาคิด ! ดูทีวีเมื่ออาทิตย์นี้ เห็นผู้หญิงพม่าพูดไปน้ำตาแทบจะล้น เขาบอกเขาโดนคนไทยหยามเหยียดดูหมิ่นดูแคลนประพฤติไม่ดีอย่างนั้น อย่างนี้ เขายืน ให้เจ้านาย นายจ้างด่าเขา คนไทยด่าเขา แล้วเขาวิ่งไปร้องไห้ในห้อง แล้วเขาเตือนใจลูกบอกว่า “ทนนะ เราต้องหาเงินส่งครอบครัว ไม่งั้นถ้าเราใจเสาะเปราะบาง ครอบครัวทางโน้นก็จะอดอยาก” เพราะประเทศพม่าไม่มีงานให้ทำเท่าไร มีแต่ทำซีเหล็กที่ผู้หญิงไทยไปทำงานเขาอะ

มันสวนกันนะ ! พม่ามาทำงานบ้านเรา สาวพม่าเชียงรายไปทำงานทำซีเหล็กพม่า ที่นั่นเขาบอกว่า เศรษฐีพม่าทิปค่าตัวสูง

นี่โยม ! ที่ไปทำไม่ได้ไปทำงานประเภทอื่น ไปทำงานบริการ (หากิน แนวนอน) แต่พม่ามาหากินกับเราหากินแนวตั้งหรือแนวนอน ? (แนวตั้ง) ทำงานจากเป็นลูกจ้าง เดียวนี้รวมหุ้นกันร่วมแข่งแข่ง มีบ้านทาว์นเข้าส้อยมีแล้ว

นี่เขาพูดแล้วสะท้อนใจอยู่คำหนึ่ง “พม่าไม่ค่อยมีงานให้ทำ เขาไม่สร้างงานเยอะ เหมือนกับประเทศไทย” เขาเลยต้องชมซานมาทำงานบ้านเรา

อย่างนี้อาตมามานั่งคิดว่า ถ้าลองโยมเข้าวัดตามหลักที่เขาทำตัว เลขปีหนึ่ง ๓ แสนล้าน ที่เงินเข้าวัดเข้าศาสนานี้ ที่โยมทำบุญทั่วประเทศ แต่ถามว่า เอาไปสร้างอะไร...โบสถ์ วิหารเจดีย์ ?

ถามว่า (มีคนแย้งอาตมานะ พระด้วยแย้ง แล้วท่านรู้เปล่า ก็ไปสร้างโบสถ์ก็สร้างงานอะ พวกกรรมกรก็ได้ทำงานไง) แต่ถามโยม...ตอบหน่อย “พอสร้างเสร็จ พวกเขาได้อยู่เปล่า” สร้างโบสถ์เสร็จหลังหนึ่ง อีกปีปีจะได้สร้างอีกสักหลัง โบสถ์ก็ตั้งเยอะ สร้างเจดีย์เสร็จ แล้วก็อยู่ไปอย่างนั้นแหละ

แต่สร้างงานนี้ จะเป็นภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม มันต่อเนื่อง อย่างอาตมาหาที่ให้คนจนไม่มีที่ทำมาหากินปลูกนู่นปลูกนี่

เมื่อเข้าเห็นผู้หญิงกะเหรี่ยง (เขาขึ้นดอยเขาจะสะพายอะไรโยม ? ไปเก็บผัก เก็บหญ้า เก็บถั่วอะไร ข้าวพงข้าวโพด เขามักจะสะพายหลัง บางทีเอาลูกไว้ข้างหน้า เอาเป้งไว้ข้างหลัง) เข้าขึ้นมาเขาจะเอาแข่งลูกขนาดนี้ สะพายหลังไปเก็บผัก ๆ แล้วก็มาส่งข้างหน้า น่าเห็นใจเขานะ เราก็ไม่ได้ใช้สิ่งเขาขนาดนั้น ดีห้าเอาไฟส่องกบไปแล้ว (เคยเห็นไหมไฟอย่างนี้) ส่องไป...เก็บผัก ๆ

น่าสงสาร ! วันหนึ่งให้ ๒๐๐, ๓๐๐ บาท ก็ทำกันน่าดู ยิ่งเราให้นู่นให้นี่ ให้มามาให้นู่นให้นี่ เขายิ่งทำให้ใหญ่เลย คนแก่ ๆ ก็มาอยู่ก็ทำ บอก “โยมแก่แล้วพักบ้างเหอะ อะไร ๒ ทุ่ม ๔ ทุ่มยังทำ ดี ๔ มาแล้ว พักบ้างเหอะ”

แกพูดน่ารัก “หลวงพ่ ! อายุปานนี้ฉันไม่หวนนอนหรอก อีกไม่นานฉันก็จะได้นอนถาวร”

เออ ! โยมสร้างงานให้คนแก่ทำ คนแก่เข้าขึ้นมาก็ไปเก็บดอกแด่ เก็บแล้วมีรายได้ด้วยนะ

โยมคนแก่บอก “หลวงพ่อก ! วันนี้นับได้ ๔๐๐ ดอก พรุ่งนี้ได้ ๕๐๐ ดอก” มีขึ้นมีลง ทำบัญชีหมดเลย รอบคอบจริง ๆ นี่ทำให้แกสมองไม่ฝ่อ มันไม่ใช่สร้างงานอย่างเดียวนะนี่ โยมเคยได้ยินคำนี้ไหม ?

“ปัญญา ย่อมเกิดในการหมั่นประกอบ” ปัญญาย่อมเกิดแก่คนผู้หมั่นประกอบ ปัญญาย่อมเกิดแก่คนผู้เพ่งพินิจในกิจของตน คนไม่ทำงานนี้นาน ๆ ก็จะมีสติหมด จะทำอะไรไม่ได้

สร้างงาน สร้างชาติ

“สร้างงาน สร้างชาติ” อันนี้สำคัญที่สุด ถ้าคนไทยพลิกบุญใหม่ ให้เป็นบุญสร้างงานสร้างชาตินะ ประเทศไทยจะเจริญที่สุดเลย แล้วจะไม่จนเหมือนพม่า พม่ามีเจดีย์เยอะเลย จนล้อเล่นกัน “เครื่องบินตกพม่าไม่ถึงพื้น...เสียบอยอยู่บนยอดเจดีย์”

เออ ! นึกทำไมเขาไม่เปลี่ยน ทำไมไม่มีคำว่า Change “เซนจ” เปลี่ยนแปลงบ้าง

New Normal มันต้องปรับเปลี่ยนใหม่ ตามที่เขานึกคิดศัพท์คำนี้ออกมา แล้วมันบีบคั้นให้ต้องคิดนะ ต้องคิดทำ

“

...ปัญญาย่อมเกิดแก่คนผู้หมั่นประกอบ
ปัญญาย่อมเกิดแก่คนผู้เพ่งพินิจในกิจของตน
คนไม่ทำงานนี้นาน ๆ ก็จะลืมหืมตา จะทำอะไรไม่ได้...

”

อาตมาอดไม่ได้เลยตอนนี้ กำลังมีความสุข สนุกกับเรื่องนี้ นี่กำลังจะเสนอชาวบ้านไม่รู้เขาจะเห็นด้วยไหม ? ชื่อที่เขานี้แหละ แล้วยังให้เขาเก็บกินผลประโยชน์ แต่ขอเราแต่งถนนให้รถจักรยานวิ่งได้

เมื่อวานนี้ไม่น่าเชื่อ คนมาไม่มากให้จักรยานไปถีบ เขาก็หยุด ๓ บาท ๔ บาท ๕ บาท เย็นมาเปิดตู้ได้ ๓,๕๐๐ บาท ขนาดโควิด-19 มานะ ยังแข่งมันไปได้ล่ะ

ลองคิดดูสิ ! คนเขาไม่ถีบถนนแค่นี้เลยเสี่ยงอันตราย เราทำถนนให้รอบหมู่บ้านกับโยแม่มมเลย แล้วถีบไปไต่ต้นเฟื่องฟ้า ถีบไปไต่ต้นดอกแค ถีบไปไต่ต้นมะม่วง ถีบไปไต่ต้นมะปราง (สักวันคงหายหมด ไม่เป็นไร ๓,๕๐๐ บาท คุ่ม หายไป ๕ ลูก ๑๐ ลูก ช่วงมัน)

โยมมันทำไม ! เราคิดกันไม่ได้ที่แล้วมาหา ? ทำไมสมองไทย ทำไมไม่มี New Normal มาตั้งแต่ ๑๐-๒๐ ปี ถ้า ๒๐ ปีที่แล้วการทำบุญพลิกผันมาอย่างนี้

โยมว่าโควิด-19 มาครั้งนี้ ทำอะไรเราได้ไหม ? “**ไม่ได้เลย**” เราไม่ตกงานเลย แล้วคนนี้จะพอไปอยู่กับธรรมชาติ สุขภาพดีไหม ?

สายตาที่มองเห็นสีเขียว ๆ ไปดูเลย วงการแพทย์จิตเวชนี้ เขาบอกว่า ถ้าเราได้เห็นใบไม้เขียว ๆ เยอะ ๆ นี่ มันจะปรับจูนสมองเรา ไม่ให้เครียด พอเราเห็นขาว...แสงจ้ามาก ๆ จะทำให้เราเครียด

ฉะนั้น โยม ! อย่างที่บอกเมื่อเช้า...บางคนมาไม่ทัน ต่อไปนี่โยมลองช่วยทำบุญ **“พฤษศาสตร์ พฤษชาติ”**

เดี๋ยวนี้ มันมีต้นไม้ที่เราไม่เคยคิดไม่เคยพบเคยเห็น เมื่อเช้ามีใครดูข่าวโคราชไหม...ที่มหาวิทยาลัยเขาจัดที่ ๑๐๐ ไร่ ทำเกษตรท่องเที่ยวปลูกดอกไม้สวย ๆ หลายชนิด

โยมเคยเห็นดอกไม้เช่าสีหนึ่ง เย็นสีหนึ่ง ต้นอะไร ? (พูดซ้อน)

เข้าออกมาชาวโพนเลยนะ พอประมาณสักบ่าย ๒ โมง สีชมพู มันพลิกชั่วโหม่งกว่า ๆ นะ ถ้าเราไปยืนดูนะ ถ้ามีกล้องจับนะ มันจะค่อย ๆ ๆ ๆ เอ๊ะประหลาดเหมือนกันนะ

แล้ว “ไผ่” โยมเกิดมาก็เพิ่งเห็นนี่ ! ไผ่เก้าดาว ลำมันสวยจริง ๆ ปล้องมันสวย สะอาดเกลี้ยงเกลา ลำแลมันสะอาดสวยมาก เขาเรียก “ไผ่เก้าดาว” ตอนนี้อยู่ละ ๓๐๐-๔๐๐ บาท อยากรู้ได้สัก ๙ ต้น โยม ! ถ้าใครเป็นเจ้าของภาพมาแลกกับส้มโอก็เอา นี่สุดยอดเลย

เมื่อเช้านี้เด็ก...จำชื่อไม่ได้ เด็กตัวเล็กนะ หนูไม่เคยดูดอกไม้มานาน เท่ากับไอ้ต้นนี้เลย มันสวยสะอาดตาจริง ๆ วังนั้น เด็กเขาก็ดูรู้สึกเขาถึงบอก “แหม ! เกิดมาหนูไม่เห็นว่า จะมีสวนสวรรค์ที่มีต้นไม้งาม ๆ แบบนี้”

โยม ! ยังไงนะใครเจออะไรที่มันแปลก ๆ แล้วที่นี้นักเรียนครูเขา ถ้าไม่มีโควิด-19 ครูเขาจะพานักเรียนมาชุดละ ๕๐ คน ก็พาเด็กดูต้นนี้ต้นนั้น เด็กก็จะได้รับความรู้เรื่องพฤกษชาติพฤกษศาสตร์ไปในตัว แล้วตอนนี้อุทยานการศึกษาการเรียนรู้ ที่นี้เขาจะจัดให้เป็นเมืองสองเมืองรอง เป็นสวนอัครรรักษ์ แล้วถ้าชาวบ้านแถวนี้ถ้าเขาคิดคณิตศาสตร์เป็นนะ ถ้าเขาไปทำปีหนึ่งได้ไม่...อัสสมมติได้ ๒-๓ แสน ถ้าหักลบค่าปุ๋ย ค่าแรง ทำบัญชีแล้วค่าแรงบวกเข้าไป ๒ แสนกว่า แต่ผลตอบแทนได้เพียง...? คณิตศาสตร์ใช้ไม่ได้เลย

แต่ถ้าเขารวมกับเราเป็นสวนแปลงใหญ่ แล้วเราก็จะทำถนนหนทางให้เดิน จะไปใส่ปุ๋ย จะไปเก็บ บอกเขาเก็บต่อเลยอะ ชื่อที่ดินสมมติแปลงนี้ ๑๐ ล้าน อะไรที่คุณปลูกไว้เก็บไป เก็บจนหายอยากเลยอะ แล้วค่อยยกให้เราเก็บ

แต่เราขอแต่งถนนแต่งคัน แล้วลากไถพวกสกปรกในคลองลำประโดงให้มันสะอาดสะอาดอ่าน เอาหินมาเรียง เอาเรือพาย

แล้วก็จะอะไรโยมรู้ไหม ? อาตมา...งที่สุดเลย ! ทำไมคนที่นี้ ทำไมผู้บริหารราชการ ผู้ว่าฯ เกษตรอำเภอ เกษตรจังหวัด ประมงอำเภอ

ประมงจังหวัด ทำไมสมองไม่ติดเครื่องกรอง ใสน้ำในคลองอ้อมกับลำประโดงที่เข้ามานี้ เขาเรียกน้ำขึ้นน้ำลง เวลาน้ำขึ้นก็เยอะไหม ? แล้วลงล่ะ... ไม่เหลืออะไรเลย แล้วปลามันจะอยู่ได้ไหม ? (ตายหมดเลย)

แต่คลองเดียวนี้ ลำประโดงเดียวนี้เขาไม่ได้ใช้มา ๒๔ ปี เพราะเขาใช้ทางรถหมดแล้ว เขาไม่ใช่เรือพายกันแล้ว ถ้าเรารู้จักปิดน้ำ เวลาน้ำเต็มมาเราก็ปิดซะ เวลาน้ำมากเราก็ปิดซะ แล้วเวลาน้ำไม่พอเราก็ดูดเก็บไว้

เมื่อนนทนีต่อไปอาจจะเจอร้อน แล้ง แห้ง เต็ม แต่กฎหมายมันบอกห้าม ! ปิดคลองไม่ได้ ถามว่าไ้คลองตรงนั้น จำได้ไหม ? เขาเรียกคลองอะไรที่ใกล้ ๆ สนามหลวง ตรงนั้นเขาเรียกคลองอะไรนะ ? (คลองหลอด)

ปิดได้เปล่า ? ถ้าไม่ปิดถนนจะมีไหม ? เขาก็ทำที่อรอดข้างล่าง ปิดข้างบน นี่มันง่ายนิดเดียว แต่กฎหมายมันเป็นผีมัดตราสัง ล็อก ! ดิ้นไม่หลุด แล้วก็ไม่มีใครคิดดินด้วยนะ จ้านนเป็นผีตายสนิท

กฎหมายที่มันล็อก ! ไว้แก้ไขไม่ได้ นี่ดูสิโยม ! วันนี้มีข่าวข่าวหนึ่งอาตมายังงงเลย มันเป็นไปได้ยังไง นี่รวม ๑๖ คนกลุ่ม “โตโต้” ไปซื้อกุ้งมาช่วยขาย ขายที่สนามหลวง ถูกจับปะทะกับการ์ด แล้วประมงกันมาทำไมอะ ขายกุ้งไม่ได้ (เฮ้ ! ที่วัดนี้จะซื้อมาขายบ้างได้หรือเปล่านี ใครมาพึ่งเทศน์เอาไปคนละกิโลกรัม แล้วแต่ให้)

ตั้งกองทุน...เวลาตกอับ

เวลาตกอับขึ้นมาที่ อาตมาคิดแล้ว ตั้งกองทุนชุปชีวิตยามตกอับ... ดีนะ ! ไม่เช่นนั้นช่วงคนตกงานนี้ อาตมารับมาอยู่ตอนนี้ ๑,๓๐๐ คน ทำไมเลี้ยงได้อะ ไม่เห็นกระเทือนอะไรเลย มีแต่ยิ่งมายิ่งฟลุค เพราะอะไร ? (ช่วงนี้เรากดค่าแรงเขาได้)

นี่อย่าพึ่งเป็นเล่นไปนะ อย่าหัวเราะนะ แล้วรัฐบาลนักการเมืองที่บอกจะขึ้นค่าแรง ๔๐๐ บาทอะ ทำได้เปล่า ? (พูดโกหก)

พระพูดจริงเลย...กตเขา ๒๐๐ บาท แต่สวัสดิการกิน ไฟ น้ำ นอน เรียบร้อย ผักหญ้าพืชผลล้นเหลือ แล้วมีคนตอนที่อาตมารับเยอะ คนเขาสงสาร เอามาม่าบ้าง เอาอะไรต่ออะไรข้าวของแห้งมา

ให้ อาตมาก็แจก ค่าแรง ๒๐๐ บาท แต่สวัสดิการ ๓๐๐ บาท
บวกแล้วเป็น ๕๐๐ บาท

นี่ไง ! มันอยู่ที่สมอง คนเรามันต้องคิดใหม่ทำใหม่บ้าง **“คลอง
ที่มันเลิกใช้แล้ว”** ควรจะเก็บไว้เลี้ยงปลา ปลาก็จะกินกันไม่หวาดไม่
ไหว แล้วมันก็จะแพร่ขยายพันธุ์ นี่พอเวลาน้ำลงลูกมันก็ตายสิ ลูกมัน
ไม่ไปก็ตายน้ำแห้ง มันจะมีช่วงน้ำตาย บางทีตายสองวันสามวัน ปลา
มันก็น้ำแห้ง ๒ วันมันก็ไม่อยู่แล้ว นี่กุ้งหอยปูปลาก็หมด

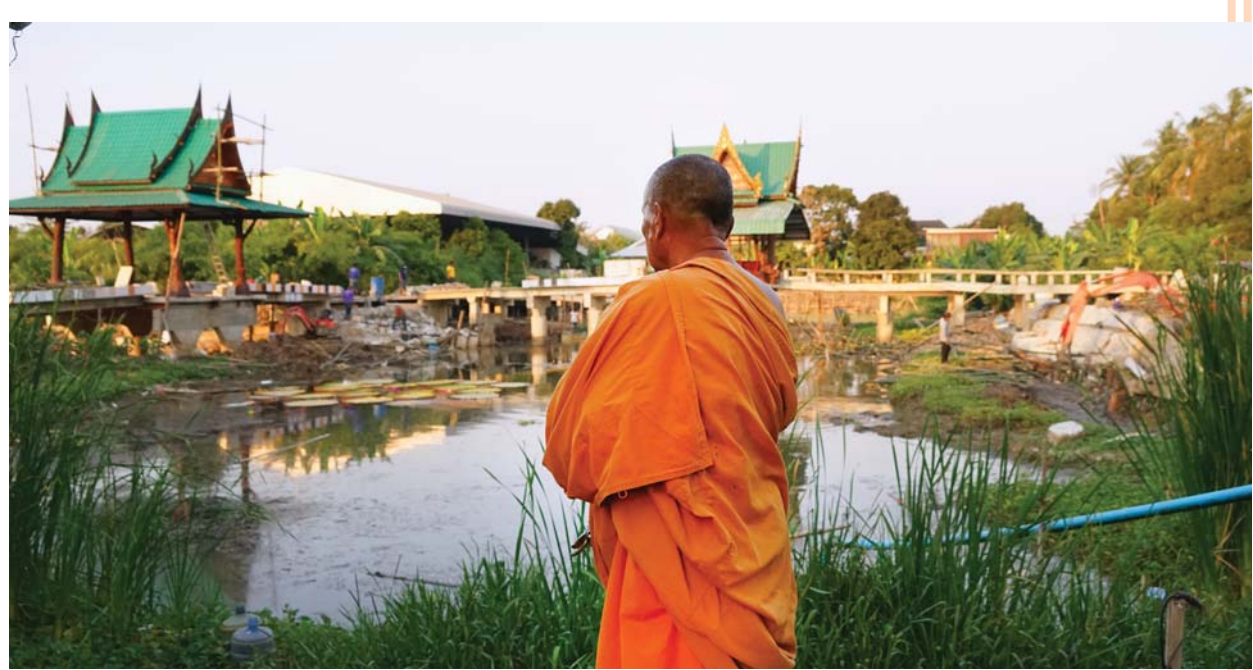
เมื่อก่อนเมืองนนท์นี่ อาตมาเด็ก ๆ นะ อยากกิน
กุ้งกินปลา โตโตโครมไป....คลำ ๆ เตี้ยวเจอแล้ว เตี้ยวเต็ม
มาแล้ว เตี้ยวนี้โตโตไปเหอะ น้ำเน่าติดตัวตายเลย

แล้วเราไม่ปิดนะ เรามำบัดน้ำ มันก็ไม่ได้ เพราะน้ำเน่าบ้าน
จัดสรรมันลงไปเยอะ...คลองอ้อม แต่ถ้าเราปิดปั๊บ เตี้ยวนี้เขามีเครื่อง
กรอง จำคนที่ซื้อวิกรม กรมดิษฐ์ ได้ไหม ? เขาสามารถทำน้ำในนิคม
อุตสาหกรรมมาดื่มได้เลย น้ำที่ใช้ในนิคมอุตสาหกรรมอะ...ดื่มได้เลย

เตี้ยวนี้เครื่องมือทำแบบนี้มันมี แต่ดันไม่ยอมให้ทำ อ้างว่าผิด
กฎหมายกรมเจ้าท่า (ไม่ใช่ของเจ้าท่า **“กรมกันท่า”** กลัวคนจะทำดีเกิน)

นี่ต้องมาคิดกันใหม่แล้วนะโยม ! ประเทศชาตินี้ โดยเฉพาะถ้า
โยมที่คิดทำบุญแบบเก่า ทอดกฐินผ้าป่าแบบเก่า แล้วก็ชอบถามกัน
ว่า **“กฐินปีนี้ได้เท่าไรวัดนั้น”** ทำไมไม่ถามว่า...

**กฐินเอาไปสร้างอะไร ? เอาไปใช้อะไร ? เอาไปสร้างงาน
สร้างการให้คนแคไหน ?**

อย่าลืมนะ ! ไม่มีหรอกที่ประสบความสำเร็จเท่ากับสวณแปลงใหญ่ เพราะมันจัดโซนนิ่งได้ โซนนิ่งประมง โซนนิ่งเปิดไถ่ ตอนนี่เปิดเขาไถ่ชีวิตมานะ มันก็มาออกไข่ วันหนึ่งเก็บได้เป็นกระจาด ก็ทุนค่าใช้จ่าย เอากินกันไป

นี่แล้วมันมีที่กว้าง ๆ เยอะๆ แล้วมันสามารถจัดโซนนิ่งได้ชัดเจนเลย โซนนี้ปลูกผัก โซนนี้ปลูกไม้ผล โซนนี้ปลูกพริก ต้นไม้ที่ขาย ๑๐ ปี เป็นแสนอะ เขามาทำฮกลกชีวแกะสลัก โอ้ย ! เมืองไทยนี่ เมื่อก่อนเราเคยร้องเพลงอะไรนะ

**“เมืองไทยใหญ่อุดม ดินดีสมเป็นนาสวน เพื่อน
รักเราชักชวน ร่วมช่วยกันมุ่งหมั่นทำ”**

โยม...ทำไม่ทำ ! จะทำสวณแปลงใหญ่ให้เกิดที่เมืองนนท์กันไหม ? แล้วลูกหลานโยมมาต่อไปก็มาเที่ยว มาถีบเรือ ถีบจักรยาน สนุกปลอดภัย

เราตายแล้ว...แต่มันยังอยู่

อาตมาขอสร้างผลงานดี ๆ ไว้เป็นอนุสาวรีย์ของชีวิต โยมเกิดร่วมยุคร่วมสมัยกัน สร้างไว้ให้ลูกหลานเขาว่า “รุ่นเราเนี่ย เราไม่เิ่งทำอะไรกันไร้สาระ เราทำสิ่งที่เป็็นสาระ” พระพุทธเจ้าตรัสว่าไง ?

“จงอย่าทำสิ่งที่ป็นอสาระ” ทำสิ่งที่ป็นสาระไว้ให้มันได้เป็น **“เราตายแล้ว...แต่มันยังอยู่อะ”**

แล้วโยม ! สร้างโบสถ์ วิหาร เจดีย์นาน ๆ พัง ต้องปฏิสังขรณ์ใหม่ ? โยมรู้กันหรือยังนี่ ! เงินปฏิสังขรณ์โบสถ์เก่า เจดีย์เก่า วิหารเก่า อะไรเก่า ๆ อะ โยมรู้ยังว่า ปีเท่าไร ? (๓-๘ หมื่นล้าน)

กรรมศิลป์ฯ เอาไปนะ แล้ววัดทำเองทั้งนั้น แต่ถ้าทำสวนนี้ใบไม้ร่วงต้องไปเปลี่ยนไหม ? มันงอกของมันเอง สวนที่ทำไม่ต้องมาเรียไรบูรณปฏิสังขรณ์...ปลูกไปขึ้นไป ปลูกไปต้นไม้ยิ่งใหญ่อิ่งโต ยิ่งให้ผลเพิ่มไหม ?

ปลูกโบสถ์ปีแรกได้อะไรเพิ่ม ?

ปลูกทุเรียนปีแรกไม่เห็นมีอะไร...ยังไม่โต

โบสถ์ ๒๐ ปี เริ่มทรุดโทรมไหม ?

ทุเรียน ๒๐ ปี มะม่วง ๒๐ ปี ลูกบานเลย ลูกเต็มเลย

โยมตอนนี้นะ คงไม่มีใครคิด อาตมาไปเห็นไฉ่ตันโพธิ์ที่เขาเอาพระพุทธรูปไปทิ้ง แล้วนาน ๆ ไปตันโพธิ์มันรุดขึ้นยอดพระพุทธรูปโผล่หน้ามา มันเป็นเรื่องคนไปถ้ายภาพกันน่าดูเลย เซลพี่พระพุทธรูปตันโพธิ์กัน

ตอนนี้อาตมาเลยทำชอยโพธิ์ชอยไทร แล้วก็โคกหนึ่ง **“โคกโพธิ์โคกไทร”** เท่ากับร่มโพธิ์ร่มไทร พอพาคนแก่ไปดู **“ต้องอยู่อย่างคนแก่ที่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร”** ไม่ใช่ร่มตาลร่มมะพร้าวหล่นใส่หัวลูกหลาน เป็นอุทยานการศึกษาเรียนรู้

ยังโยม ! ช่วยสานฝันให้จบก่อนตายนะ อย่าให้อาตมาตายก่อนจบ อยากให้เสร็จก่อนตาย ไม่อยากตายก่อนเสร็จ มาร่วมด้วยช่วยกันคิดว่า เสร็จแน่ ๆ ไ้บ้ตรกับกระบอกนี้

โยม ! มีวิธีเดียวที่จะสำเร็จได้ โยมเอากระบอกไปหยอด หยอดเสร็จแล้วก็มาเอาผลไม้ไป นี่เห็นไหมนี่ปีนี้จะชมพู่มะเหมียว ชมพู่อะไรก็ไม่รู้ มันออกกันเหลือเกิน ที่นี้จะปีนี้ เห็นบ๊อดอกพริบเลย

บัตร์สร้างงาน สร้างชาติ...ผลไม้กระเจาบุญ

นี่ใครยังไม่ได้ทำบัตร์นะ “บัตร์สร้างงาน สร้างชาติ” นี่ ไหนใคร เคยรู้เรื่องบัตร์บ้าง...ยกมือ ใครยังไม่เคยรู้เลย...ยกมือ

เอาฉันให้ประโยชน์ผู้ยังไม่รู้หน่อยนะ โยม ! อาตมาเห็นข่าวออกว่า คนไทยที่ประหลาดเอาเงินไปฝากธนาคารช่วงนี้ สูงปรี๊ด ! ๔-๕ หมื่นล้าน ๑๒ ปีไม่เคยมีแบบนี้มาก่อนเลย

ทำไมคนเอาเงินไปฝากธนาคาร...เขากลับทำธุรกิจแล้วเจ๊ง !

เหมือนทหารคนนั้น จำได้ไหมไปทำธุรกิจแล้วเจ๊ง แล้วยิงพ่อ ยิงแม่ ยิงเมีย ยิงลูก ยิงตัวเอง ๕ ศพ ขณะก่อนจะตายนี่นะไปหาไอ้ไข่ กลับมาแทงหอยหมด เลยไม่มีเงินใช้เลย

ทีนี้ถ้าคนเอาฝากธนาคารหมด โยมลองคิดสิ...ประเทศไม่มีคนสร้างงาน คนตักงานเยอะไหม ? อาตมาก็เลยคิด “**ทำบัตร์ดีกว่า**” บัตร์ตั้งแต่ ๓๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐ บาท ๓ ปีคืนทุนให้ เพราะอะไรมันใจ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ว่า...

“๓ ปีนี้การทองเที่ยว ถีบจักรยานบ้าง นู่นนี่บ้าง
พืชผลไม้ไหลออกมาบ้าง ทำไมจะใช้หนี้คีนโยมไม่
หมด” เพื่อโยมจะคิดต่อยอดทำบุญอะไร ก็ได้คิดต่อไป

“๓ ปี คีนทุน” แต่ละปีถ้าใครเอาบัตรนี้มา

เดือนกุมภาพันธ์ ก็จะได้มะปราง

เดือนเมษายน ก็จะได้มะม่วง

เดือนมิถุนายน ได้เงาะ ทุเรียน มังคุด

แล้วถามจริงนี้โยม ! ฝากธนาคารตอนนี้บาท ๑.๕๐ บาทเดียว
แล้วปีได้ดอกครั้งเดียว แต่บัตรนี้ได้ดอก ๓ ครั้งต่อปี นี่ ๓ ครั้งต่อปี

ที่จริงนะ ! คนเรามันเดือดร้อนเรื่องอยู่ให้คนปลูกสร้างอะไรไม่ยาก
ยากตรงที่ไม่รู้จะไปขายที่ไหน ถ้าผลไม้ออกมาเยอะ ๆ ไม่มีที่ขาย...เน่า !

นี่คีนโยมขาย “ผลไม้กระจายบุญ” กระทรวงพาณิชย์ เขาชักสนใจ
เพราะว่าบางที่บางช่วงกระทรวงพาณิชย์ นี่ต้องเอาลัษปะรดใช้ไหม...
ชาวบ้านเทถนนประท้วง ถ้าใช้นโยบายนี้ต้องไปเทไหม เข้าไปบิณฑบาต
อาตมาก็ใส่รถเต็มเพียบ อาตมานั่งตรงกลางอย่างนี้ แล้วบาตรอยู่ข้าง
หน้า แล้วผลไม้ห้อยเต็มไปหมด เขาเรียกกันไว้ว่ายังงี้รู้ไหม ? “ฮู้ย !
พระพยอมมาบิณฑบาต รถพุ่มพวงฮู้ย !” เป็นรถพุ่มพวงไปเลย

บุญก็ต้องทำ ให้มันทันสมัย

นี่โยม ! คิดใหม่ทำใหม่ New Normal ให้ได้ “บุญก็ต้องทำ ให้มันทันสมัย” ไม่นั่นศาสนาถูกเด็กเขาก็อ่า “คร่ำครึ” แล้วก็จะเสียเปรียบเจ้า เพราะคนจีนบอกทำบุญเสียเปล่า ไหว้เจ้าดีกว่า ยังลาเจ้ากินหมูกินเป็ดได้

แต่ถ้าโยมได้ผักผลไม้แบบนี้ไป เสียเปล่าไหม ? “๓ ปีคื่นทუნ ได้กินผลไม้ฟรี ๆ” ๓ ปีคื่นทუნ (ดอกเบี๊ยะตอนนี้บาทสองบาทไม่คุ้มเลย)

ส่วนกระบอกนี้ หยอดแล้วเต็ม ฤดูไหนโยมเอามากก็แลกผลไม้ตามฤดูกาล...มะปราง เมษา...มะม่วง มิถุนา...เงาะ ทุเรียน มังคุด แล้วถ้าใส่แล้วเต็ม ตัวเองเดือดร้อน “เสสัง มังคลา ยาจามิฯ” ผ่าใช้ก่อน (ไม่ว่ากัน)

โยมมาทำร่วมกันสักพักหนึ่ง คิดว่า ได้กรุณหลัง...โยมถามจริง ๆ เอะ ปู่ย่าตายายไปไหนมา กลับมามีอะไรติดไม้ติดมือมานี้ เขารักยารักยายเขาไหม ? ไปวัดสมัยก่อนนะ เขามีของแบ่งกันให้กัน เจ้าลูกหลานเขาคอยที่บ้าน “ดูสิ ! กระเช้าย่า สำหรับย่า ปิ่นโตย่ามีอะไรบ้าง”

ต่อไปนี่โยมมาจากวัดกลับไปบ้าน มีผลไม้ไฉ่นั่นไฉนหิ้วไปบ้าน เด็กเขาก็ต้อง “ฮิ ! ยายกูไปวัดไหนมานี้” เห็นไหม...เดี๋ยวคนเขาจะมาวัดนี้ คึกไหม ?

“ไม่ต้อง...ไฉ่ไฉ่นะ” เขาบอกไฉ่ไฉ่ก๊วกไม่อยู่ ทางวัดเขาเลยคิดทำยังงี้รู้ไหม ? หนังสือพิมพ์ฉบับเมื่อวาน เขาจัดทำไถ่ยักษ์ ๒ ตัว ชั่นก๊วกเรียกคน แต่วัดนี้ใช้ผลไม้เป็น...นางก๊วก แล้วผลที่สุดเป็นยังงี้ เจ้าคนปลุก คนใส่ปุ๋ยรดน้ำ เขาไปรดแต่มีด แล้วเราก็ก็นิให้เขา งานก็เดินเงินก็คล่อง เห็นไหม ?

โควิด-19 ก็โควิด-19 เอะ วัดนี้ขวิดอยู่ก็แล้วกันนะ

เฮ้าโยม ! ก็คงแค่นี้ก่อนนะ ก็ขออวยพรให้ทุกท่านทุกคน จงปรับตัวปรับใจ ให้ทันยุคทันสมัย ให้สถานการณ์สร้างวีรบุรุษ อย่าให้สถานการณ์สร้างผีตายโหง คือ ซ่าตัวตาย ต้องทนฮึด ฮึดสู้ ต้องอยู่ให้ได้ด้วยสติ ขันติ ปัญญาให้เจริญองงามกันด้วยกันทุกท่านทุกคน เทอญ ฯ

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

“บิณฑบาต...รถพุ่มพวง”

สะ เกียรติธรรมในรอบฉบับนี้ เห็นทีไม่มีอะไรเท่า กับคำว่าชาวบ้านให้ฉายา “บิณฑบาตแบบรถพุ่มพวง” เรื่องนี้มันก็เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อเดือน ๒ เดือนมานี้เอง คือ ไม่เคยไปแจ้งไปบิณฑบาตมักจะไปเขาไม่รู้ตัวกัน แต่คราวนี้ มีการไปติดต่อชาวบ้าน ประธานหมู่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ว่าเราจะไปเข้าวันนั้น ๆ ชาวบ้านก็เตรียมตัวใส่บาตร ทั้งรับของเหลือใช้ ของอะไรที่ปล่อยไว้ผุเน่าเป่าเสีย ก็ให้เตรียมไว้ ให้กับทางวัด เรียกว่า “คุณไม่ใช่...เราขอ”

ปรากฏว่า ได้มากกว่าบิณฑบาตด้วยซ้ำไป ของเหลือใช้แต่ละบ้าน ๆ ในหมู่บ้าน นี่ถ้ามารวม ๆ กันแล้ว เป็นคันรถ ๖ ล้อ พัดลม คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ เสื้อผ้า รองเท้ามากมายกองกอง แต่ที่เหนือกว่านั้น ก็คือ เราไม่ได้ไปเอาอย่างเดียว

“
 ingsให้
 ingsรับ
 ingsแจก
 ingsรับ
 ings
 ings”

เขาบอก “Give no Take” “Take no Give” “รับไม่ให้ ให้
 ingsรับ” อยู่ยาก มันต้องมีทั้งให้ทั้งรับ แล้วก็เลยเป็นจังหวะว่าโครงการ
 ingsที่ให้คนยากคนจนปลูกผลหมากรากไม้ ตอนนี้มีมะม่วงมะปราง
 ingsเงาะ ทุเรียน มันออกมาสะพรั่งไปหมด ดกจริง ๆ ปีนี้ ก็ถ้าขึ้น
 ingsไม่เอาไปแจก ก็จะไม่เอาวัด ก็เลยใส่รถ แล้วเราไม่เคยเลย...เดิน
 ingsบิณฑบาตมาตลอด ๕๐ กว่าปี

ปีนี้ นั่งรถบิณฑบาต แล้วญาติโยมก็มาใส่มีบาตรตั้งมีฝ
 ingsบาตรวางข้าง ๆ และพร้อมกันนั้นข้าง ๆ บาตรก็มีผักผลไม้เต็ม
 ingsไปหมดเลย มีดอกแค ผักกูด ตะไคร้ ตำลึง ถั่วชะพลู สารพัดอย่าง
 ingsตามฤดูกาลที่มีโดยเฉพาะสะเดา ญาติโยมชอบกันมาก เรียกว่า
 ingsใส่บาตรปั๊บ...แจกปั๊บ ๆ แจกจนโยมหิ้วกันพะรุงพะรังเลย จึงว่า
 ingsແ່ມ ! บิณฑบาตพระพยอมเหมือนรถพุ่มพวง

ทั้งให้ ทั้งรับ ทั้งแจก ทั้งรับ ingsสนุกดี ! โยมบางคนไม่เคย
 ingsเห็นผักที่เรียกว่า ผักผงขูรสหรือต้นไชยา หรือว่าผักคะน้าเม็กซิกัน
 ingsอะไรนี้ เราปลูกแล้วมันงามมาก นั้นเอาไป ๓ คันรถบางหมู่บ้าน
 ingsแจกหมดเลย บางหมู่บ้านไปก็แจกไม่หมดเหลือ

แต่ແ່ມ ! มันเพิ่งได้สัจธรรมอะไรอย่างหนึ่ง บ้านคนรวยนี้
 ingsไปเข้ามากเขาก็ไม่ใส่...ตื่นสาย และที่แปลก ! ถ้าเป็นบ้านทาวน
 ingsเฮ้าส์ บ้านระดับล่าง ๆ เข้าไปแล้วโยมใส่กันมากมาย

คนจนอาจจะความทุกข์มากกว่าคนรวย เขา
 ingsบอกทุกข์เป็นเหตุให้เกิดศรัทธา น่ากลัวจะจริง

ผักผงขูรส/ต้นไชยา/
 ผักคะน้าเม็กซิกัน

คนรวยบ้านคนรวยนี้ ถ้าทำก็ทำเยอะ คือ ๑๐ หลังคาเรือน ทำ ๑ หลังคาเรือน ๑๕ หลังคาเรือนทำ ๑ หลังคาเรือน แต่บ้านคนระดับล่างระดับกลาง ๑๐ หลังคาเรือน ทำ ๕ ทำ ๖ ทำ ๗ มันต่างกันหลายเท่าตัว จึงทำให้ได้รู้ได้ดูได้เห็นอะไรแปลก ๆ และบางหมู่บ้านเขาก็ตัดกิ่งไม้ กวาดใบไม้เต็มไปหมดเราไปบิณฑบาตไปช่วยเขาด้วย ชนมาทำปุ๋ยที่วัด ก็กลายเป็นไปสื้อสนั่น

“บิณฑบาตมหัทศจรย์” ทำให้หมู่บ้านของเขาสะอาด สะอ้าน ไม่ต้องไปกองกิ่งไม้ใบไม้ห่อหุ้มหะหะ เราชนมาทำปุ๋ยเกลี้ยงเลยโล่งหูโล่งตาไปเลย เขาก็บอก **“มาทุกเดือนไม่ได้หรอก” “มาบ่อย ๆ ไม่ได้หรอก”**

ตอนนี้ก็นึกประหลาดใจว่า บิณฑบาตในจังหวัดนนทบุรี นี่ไม่ต้องไปไหนแล้ว อำเภอหนึ่งนี่บิณฑบาตต้อง ๒-๓ เดือน เพราะหมู่บ้านคิดว่า ทั้งจังหวัดนนทบุรี นี่ไม่น่าจะต่ำ ๓-๔ พันหมู่บ้าน นั่นบิณฑวันละหมู่บ้าน ๒ หมู่บ้าน ๒ ปี ละมังถึงจะครบรอบหนึ่ง

ดังนั้น จึงบอกโยม ! ถ้าอาตมามา ๓ วัน ๕ วันหรือ ๑๐ วัน เดือน ๒ เดือน ที่อื่นเขาก็ไม่ได้ แบ่งบุญให้คนอื่นเขาบ้าง เขาก็เข้าใจต่อไปน่าจะไม่ต้องติดต่อแล้ว เริ่มมีมาขอให้ไปในหมู่บ้าน

“บิณฑบาตมหัทศจรย์” ทำให้หมู่บ้านของเขาสะอาดสะอ้าน...

ฉะนั้น หมู่บ้านใดคิดว่า **อยากเห็นพระ อยากทำบุญ** ก็เป็นเรื่องที่น่าศึกษาอยู่เรื่องหนึ่ง คนชราบางหมู่บ้านเขามีเลี้ยงดูผู้สูงวัย เขาไม่มีโอกาสได้ไปวัด เพราะอายุ ๘๐-๙๐ ปี มากก็ไม่ไหว แต่พอพระไปโปรดเขาดีใจ บางทีเฝ้าบ้านให้ลูกหลานไปทำงาน ไม่ได้ออกมาดูเดือนดูตะวัน แต่พอรู้ว่าพระไปดีใจออกมาใส่บาตร

อ้อ ! เพิ่งรู้นี่คำว่าเดิม **“บิณฑบาตโปรดสัตว์”** โปรดคนที่อยู่เหงา ๆ อยู่ไปเปล่าเปลี่ยวเดียวดาย ถ้าขึ้นไม่เห็นพระเห็นเจ้าอาจเป็นโรคซึมเศร้า

เพราะฉะนั้น การที่พระไปบิณฑบาต อย่างที่เคยถือกันมาว่า **“เป็นการแก่งกิเลสตัว...งก !”** เพราะหามาให้ ได้มาแบ่ง แล้วจะไม่คิดแย่งของใคร

จึงกลายเป็นเรื่องสะกิดธรรมสะกิดใจให้มีใจสะอาดขึ้น สงบเย็นขึ้น ถ้าอยู่แต่ในบ้าน แล้วไม่ได้ทำบุญทำทาน ลูกหลานก็ไม่ได้อยู่ด้วยความว่าเหว่ของคนแก่ ความอบอุ่นใจไม่มีอะไรจะเกินบุญแน่นอน ลูกหลานเขาจะมานั่งพะเน้าพะนออยู่ก็ไม่ได้ เขาต้องไปทำงาน ก็เลยทำให้เราได้ไปสะกิดกุศลจิตให้เขาเฟื่องฟูขึ้นแวบหนึ่ง ก็ดีกว่าเขาอยู่เหงา เจาเศร้า อะไรตอนนี้เรียกว่า ดีกว่าไปกินถึงเช่าของเจ้านั้นเจ้านี้ กินแล้วก็ยังไม่รู้ว่าจะหายเศร้าหรือเปล่า เพราะผู้ผลิตกำลังตอนนี้ก็เริ่มเศร้า เพราะถึงเช่ากันหลายรายแล้ว เจริญพร.

ทำใจดี "บวชไม่รัก" ๑

ตอน ๑๙

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

สิ่ง

ที่ทำให้เราเห็นชัด ขยายหรือกลัวต่อศัตรูของชีวิต โดยคิดว่า คำสอนพระพุทธเจ้า และผ้าเหลืองน่าจะคุ้มครองให้ศัตรูมาเล่นงานเราไม่ได้

ศัตรูที่คอยจะขึ้นขี่คอ ทบถองให้เราเป็นทุกข์ทรมาน ตามที่พระพุทธเจ้าตรัส คือ “มิจฉาทิฐิ” ความเห็นผิดเป็นชอบ เห็นชั่วเป็นดี เห็นกงจักรเป็นดอกบัว ซึ่งตอนนี้มันมีข่าวชัดมาก

“คนดั่งกับคนพัง” ดั่งแล้วพังมีหลายรายที่เราเห็น ๆ กันอยู่ จนมีคนพูดกันเป็นของแสลงว่า มะตุ่มอะไรต่าง ๆ มีกอละแมร์กับมะตุ่ม เขาบอก “อย่ากินนะ...แสลง”

ส่วนเจ้าคนก็ไม่รู้ตีบ้องตื่น เอ้อ ! มะตุ่มนี้มันดัมกับน้ำตาลหวาน ๆ ต้มแก้ร้อนในนะ ส่วนกอละแมร์นี้อาจจะเหนียว ๆ

แต่ก็นั่นแหละ เขาก็พูดสัพยอกคนดัง แล้วเกิดพังผืดพลาด ตอนนี้เป็นเอามาก ๆ เป็นเอาบ่อย ๆ ตกลงว่า **“พอเราหลงตัวเอง”** ว่าเราดังแล้วมีลาภสักการะชื่อเสียงดีแล้ว ยศตำแหน่งมหาศาลแล้ว ยิ่งเจอนักจิตวิทยาเขาพูดว่า

“คนไทยตอนนี้เป็นโรคหลงตัวเอง” หลงตัวเอง ก็คือความหลงผิดอย่างยิ่งชนิดหนึ่ง เลยเป็นเหตุให้พัง หลงความดังเท่ากับความพังของตัวเอง

เราโชคดีที่คำสอนหลวงพ่อบุญทาส

ใครอยู่ระดับไหน ?

ตอนแรก ๆ	เด็ก ๆ	มันก็อยาก ดี
ล่วงมาไม่กี่ปี	ก็กลายเป็น	อยาก ดัง
ใครดักเตือน	ก็ไม่ฟัง	มันอยาก เด่น
ไม่แคร์ใคร	จะเขม่น	มันอยาก โด่ง
เริ่มรู้จัก	ศตโกง	มันอยาก ตี๋
ต่อมา	ไม่กี่มื่อ	มันอยาก โตด
พระเจ้า	ไม่โปรด	มันต้องอยาก ดับ.

ได้พูดได้บอกเรา กล่อมเรา ตั้งแต่พรรษาต้น ๆ แล้วรู้สึกขึ้นสมอง เลยเขี้ยว แหม ! ตอนบวชใหม่ ๆ ก็อยากดี พอไม่กี่ปีมันก็อยากเด่น ไม่กลัวใครเขาเขม่น เพราะมันอยากดัง ใครเขาห้ามก็ไม่ฟังเพราะมันอยาก

โต้ง พอเริ่มคดเริ่มโก่งก็เลยดับฟัง

นั่นการหลงตัวเองในความดั่งกับพัง มันมาเป็นศัตรูทำลายชีวิต เพราะฉะนั้น ถ้าไม่หลงผิด ไม่เห็นผิดเป็นชอบ ไม่เห็นชั่วเป็นดี เราจะหาความสุขด้วยตัวเราเองดีกว่าไปวานคนอื่นให้ความสุขให้ อ่อนวอนเขา ต้องเสียเงินเสียทอง ให้เขามาให้ความสุข

วันนั้นเกิดเห็นสภาพธรรมตรงนี้ชัดขึ้นมา ที่จริงก็เรียนมานานแล้วว่า “มิจฉาทิฐิตัวร้าย สัมมาทิฐิเป็นรุ่งอรุณของชีวิต”

มิจฉาทิฐิเป็นหายนะของชีวิต แต่เราไม่ค่อยได้ประสบเห็นข่าว ไม่ได้เห็นใครเขาทุกข์เพราะมิจฉาทิฐิมากเท่ากับยุคปัจจุบัน

วันหนึ่งมีผู้หญิงรุ่น ๆ เขาออกทีวีให้สัมภาษณ์ ว่าเขาเป็น FC แฟนคลับวงศิลปินเพลงดังของเด็กเกาหลี เขามี ๔-๕ คน ด้วยกันอะ เล่นกันเป็นทีม

แหม...ฮาใจ ! เมืองไทยติดกันตรึมเลย แต่ต่อมาเขาเกิดแยกวงต่างคนต่างไปทำของตัวเอง ไม่อยากร่วมวงกันแล้ว ก็มีแฟนคลับที่ชอบเป็นชีวิตจิตใจมีความสุข ถ้าให้เขาอยู่ร่วมทีมกันครบทีม พอเขาเกิดแยก แยกออก แยกนอกร้องให้ ส่วนเจ้าคนทางนั้นเขาก็ไม่รู้เรื่องหรอก แต่ทางนี้นอกร้องให้อยู่เมืองไทย นี่บอกนอกร้องอยู่ตั้ง ๖-๗ คีนอะ

ถ้าถามว่า ศัตรูมันทุบมันตีเรานี่ มันคงไม่ทุบตี ๖-๗ คีนต่อเนื่อง แต่เจ้าความโง่ทุบเอาที่ มันทุกข์เจ็บปวดเป็นได้ตั้ง ๖-๗ คีนได้

โอ้โฮ ! พอถึงตอนนี้แล้วนี่ว่า มันเป็นถึงขนาดนี้หรือ นี่คือ **มิจฉาทิฐิ** ที่เล่นงานทุบถองน้ำตานองหน้า ศัตรูนาน ๆ จะเล่นเราสักที หรือเล่นเราอยู่ห่างเขาก็มาทำอะไรเราไม่ได้ เราเข้าห้องเราซะ มันจะมาปาหลังคางหลังคา จะยิงปืนใส่อะไรก็ตามเถอะ ถ้าเรานอนในมุมในห้องดี ๆ ปลอดภัยก็ไม่เจ็บตัว แต่การมานอนเจ็บอกเจ็บใจว่า เขาแยกวงกัน เขาไม่ให้ความสุขเราครบทีมเหมือนก่อน

นี่ถ้าเรามาศึกษาถึงบวชมา มันรู้สึกว่ ใครจะให้ความสุขเราดีเท่ากับตัวเราเองไม่มี ถ้าเรามีสัมมาทิฐิแล้ว เราก็จะรักสงบ เราก็จะ

“ โชคดีจริง ๆ ที่ศัตรูเราไม่ขึ้นขี่คอขี่หัวเรา ลากจูงเราไปเชคคลับปั๊บบาร์...”

ไม่...ที่เป็นอย่างปัจจุบันนี้ บวชแล้วไม่เคยคิดจัดปาร์ตี้ บวชแล้วไม่เคยคิดไปสวิกกิ้ง ถ้าไม่บวชหรือสึกไปไม่แน่ ! เพราะมันจัดกันจ้งเลยเจ้าสวิกกิ้ง เจ้าปาร์ตี้นี้ เดี่ยวเราไปทำงานทำการก็ถูกดิงถูกจูง เราก็พุ่งหัวเข้าหาไอ้สถานพวกนั้นอะ ซึ่งตอนนี้เชื่อว่า **โดนด่ากันตรึมเลย**

เรามานั่งคิดดู นี่เราไม่โดนด่า ไม่โดนต่อยหน้า ไม่โดนตบหน้า ไม่โดนด่าเนินคดี ไม่ต้องเป็นจำเลย นี่ก็ไม่ถึงเลยตอนนี้คนที่ดัง ๆ นักร้องนักแสดงหันมาประกอบอาชีพทำอาหารเสริมถึงชั่งถึงเซ้า เดี่ยวนี่โดนข้อหาโฆษณาเกินจริง โฆษณาเป็นเท็จ ทำท่าจะติดคุกติดตะราง ถูกปรับถูกจับ ถูกกุมคุมขังกันหนักเลย

ดังนั้น โชคดีจริง ๆ ที่ศัตรูเราไม่ขึ้นขี่คอขี่หัวเรา ลากจูงเราไปเชคคลับปั๊บบาร์ ไปปาร์ตี้สวิกกิ้ง แล้วไม่ต้องวิ่งเข้าบ่อนเข้าบาร์

แหม ! ตรงนี้สวรรค์โปรดจริง ๆ ที่เรารู้จักให้ความสุขตัวเองด้วยการอยู่อย่างสงบ ไม่ต้องกระโดดโลดเต้น ไม่ต้องให้ใครมาแสดงทำอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งท่าบางท่าก็ทุเรศลูกตา แต่เจ้าคนชอบเขาก็ชอบเป็นบ้าเป็นหลัง แต่เราถูกกล่อมลั้สสอนมาให้มีสัมมาทิฐิ เช่นเห็นว่า พระพุทธเจ้าตรัสว่า “**คนร้องเพลงมันก็เหมือนคนร้องไห้ คนหัวเราะร่วน ก็เหมือนเด็กอ่อนนอนแบเบาะ**”

ลองคิดดู เอ ! แล้วเราไม่ต้องร้องไห้ ไม่ต้องเป็นเด็ก เราไม่ต้องหัวเราะร่วน เหมือนคนไม่ค่อยสมประกอบ เจ้าพวกไปแล้วหัวเราะแล้วก็ชอบกันเหลือเกิน เขาทำอะไรให้หัวเราะได้ชอบแทบเป็นแทบตาย แต่เขาไม่ทำให้หัวเราะเริ่มเศร้า เริ่มทุกข์ เริ่มฆ่าตัวตายกันเป็นวรรคเป็นเวร

นี่แหละมันทำให้เราเริ่มเห็นว่า เราจะแส้ไปหาศัตรู ซึ่งมันคอยขึ้นขี่หัวเรา ทำให้เราเห็นผิดเป็นชอบ เห็นชั่วเป็นดี เห็นกงจักรเป็นดอกบัว จึงทำตัวเหมือนแมลงเม่าบินเข้ากองไฟกันไป

ตามข่าวเรายิ่งฟังยิ่งรู้ยิ่งลึก ยิ่งนึกว่า ยังไงชาตินี้ต้องพ้นมือมารต้องพ้นมือศัตรูให้ได้ ไม่ได้ก็ต้องระวังที่สุด จะอยู่อย่างนี้เพื่อไม่มีศัตรูที่ร้ายกาจมาคอยทรมาณเราต่อไป.

สละ

เกิดป่วย

พระพยอม อยากบอ

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

ระกำ...คนแก่

เรื่อง คนแก่โดนรังแกหรือว่าเป็นเรื่องไม่รอบคอบ ไม่ติดตามให้
เกิดกระจ่างแจ้ง จึงเกิดการรับชั้ช้อนทั้งเบี้ยชรา ทั้งเงินบำนาญรับอะไร
ตอบแทนต่าง ๆ ค่าเยียวยาลูกตาย สามีตายเป็นข้าราชการก็ได้

ที่นี้คนเป็นพ่อเป็นแม่อายุ ๗๐-๘๐ ปี ต้องเรียกว่า เมื่อก่อนเรา
เคยว่า “พ่อแม่รังแกฉัน” คราวนี้น่ากลัวจะต้อง “ข้าราชการรังแกคน
แก่” ได้หรือเปล่า แต่มองดูมันก็คงเป็นทั้ง ๒ ฝ่าย

คนขยันก็อยู่เป็นสุข คนเกียจคร้านก็อยู่เป็นทุกข์

ฝ่ายสะเพร่าหละหลวมของหน่วยงานราชการ ที่ว่าบูรณาการกันดีแล้ว
ทำไมไม่ได้การ กลายเป็นเรื่องสร้างความสะเทือนใจให้คนแก่กินไม่ได้นอน
ไม่หลับ จึงต้องเรียกว่า “ข้าราชการรังแกคนแก่”

แต่ว่าก็คงมีบ้าง ที่คนแก่เล่นไม่ซื่อ หรือลูกหลานคนแก่เล่นไม่ซื่อ คน
แก่เองอาจจะไม่ได้กินได้ใช้เท่าไร ลูกหลานอาจจะเอาไปกินไปใช้

เงิน ๓-๔ หมื่นคนแก่หาใช้หนี้ บางคนก็นอนติดเตียงแล้ว จะลุกไป
หาเงินที่ไหนมาใช้หนี้ มันก็ลำบาก ฝ่ายทางข้าราชการก็บอกเป็นเงินที่ไม่ควร
จะได้ แล้วไปได้ ไม่ควรจะได้รับ แล้วก็ไปรับ

มันก็ลำบากใจ จะว่าราชการผิดฝ่ายเดียว ก็คงไม่เต็มร้อย แต่ว่าที่ผิด
หรือไม่ผิดก็ไม่รู้ละ ! แต่ไม่มีการตรวจสอบ เรียกว่าไม่รอบคอบ ไม่รัดกุม
ก็น่าจะเรื่องมีความไม่ขยันพอก็ได้

นี่คนขยันก็อยู่เป็นสุข คนเกียจคร้านก็อยู่เป็นทุกข์

เขาก็ดำหนิตีเตียน

เออแต่มันมี ! เรื่องว่า ถ้าเป็นคนทั่วไปถ้าผิดพลาดก็ต้องควักเงินตัวเองจ่าย แต่ข้าราชการไม่มีควักเงินตัวเองจ่าย

นี่ชาวนาทำนาผิดพลาด จ่ายค่าปุ๋ยค่าอะไรต่าง ๆ ไป น้ำมันน้ำมันก็ต้องจ่าย เจริญก็ต้องจ่าย แต่นี่ข้าราชการเขาบอกไม่ต้องจ่าย

แต่คิดว่าน่าจะเป็นบทเรียนที่ดีที่สุดแล้วละ แต่คราวหน้ายังมีอีกมันน่าจะยิ่งกว่าพ่อแม่รังแกฉัน หรือข้าราชการรังแกคนแก่ ต้องเรียกกันว่า **ทำสงครามประสาท** ให้คนแก่กินไม่ได้นอนไม่หลับ เป็นทุกข์เป็นร้อนเห็นแต่ละคนให้สัมภาษณ์มองดูแล้วน่าสงสารจริง ๆ รายที่ไม่รู้จริง ๆ คงมี แต่รายที่ถูกหลอหลอนเอาไปกินไปใช้กัน แล้วให้คนแก่รับกรรม มันก็น่าอเนจอนาถอยู่เหมือนกัน

ยังงี้ก็ขอให้มันเป็นสะเก็ดข่าวประเด็นร้อนสะกิดข้าราชการอย่าทำอะไรแบบผิด ๆ พลาด ๆ **อย่าให้เกิดสงครามประสาทกับคนแก่อีกต่อไปเลย** ขอให้คนแก่ได้กินอิ่มนอนอุ่น ไม่รู้บาปแค่ไหนนะ ถ้าเกิดทำให้คนแก่ช็อกตายขึ้นมาสักรายสองรายด้วยเหตุอย่างนี้ละก็แย่นะ ๆ เลย อย่าทำเรื่องสงครามประสาทให้คนแก่กินไม่ได้นอนไม่หลับ นอนระกำซ้ำทรวงจะเป็นบาปเป็นกรรมนะ เจริญพร.

เกษตรแปลงใหญ่ ชาวเกษตรพัฒนา “บุญช่วย บุญพาวาสนาส่ง บุญรอด บุญบุบชีวิต” ร่วมบุญ...ช่วย-ส่ง-รอด-ชุบชีวิต กับพระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

1. **บุญช่วย** : ช่วยให้มีน้ำ แก้ววิฤตภัยธรรมชาติ ต้องมีธนาคารน้ำ ร่วมช่วยกันสร้าง

“กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว” ผ่าน...ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)
สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 013-1-41776-4**

2. **บุญพาวาสนาส่ง** : ส่งเสริมช่วยเหลือดูแลคนยามแกล้งแหย่ไม่ปล่อยให้เขา
ตกต่ำมายุสูงส่ง ปลอ่ยให้คนแก่ตกต่ำไม่ได้ ตามส่งเสริมด้วย

“กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว” ผ่าน...ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 382-2-48554-4**

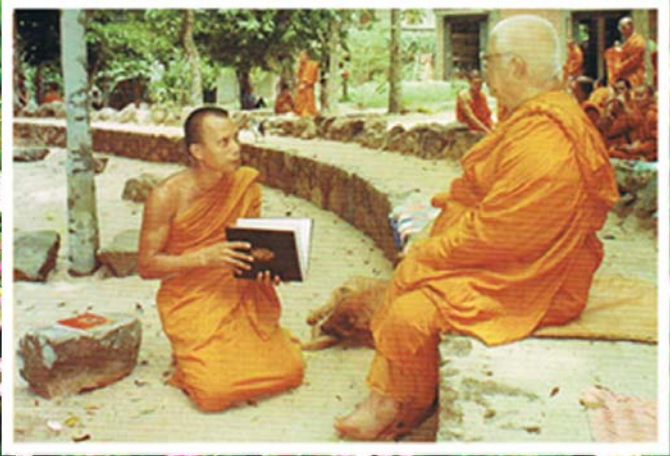
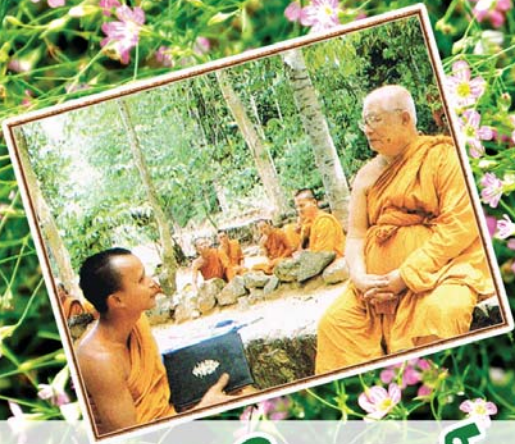
3. **บุญรอด** : “เราจะตายกันแน่ ถ้าหากมีจลาชีพมียะอะ” ทรัพย์สินชีวิตเราจะไม่ปลอดภัย
เพราะฉะนั้น สังคมก็ต้องรอดด้วย

“กองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว” ผ่าน...ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 013-1-42109-5**

4. **บุญชุบชีวิต** : ไฟไหม้บ้านเรือนเสียหาย ปล่อยให้เขา ร่อแร่ต่อหน้าต่อตา ต้องช่วยกัน
ยามวิกฤตให้พ้นภัยไม่ปล่อยให้เขาบ่าเข้ากรรมชด มีบุญมาชุบชีวิตกันได้คืนชีพใหม่ เร็ว ๆ ใด ๆ
“วัดสวนแก้ว เพื่อกองทุนชุบชีวิตยามตกอับ” : ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)
สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 049-8-45130-6**

ติดต่อสอบถามข้อมูลกองทุน โทร. 08 5658 1221

จากสวนโมกข์
ถึงสวนแก้ว

สะกิดธรรม

โดย...พุทธทาส

ระบบการเมืองคือเรื่องธรรมะ

ระบบการเมืองกับธรรมะ

ระบบการเมืองนั้นเมื่อมองลึกลงไปในแง่ของธรรมชาติ หรือธรรมะในชั้นของธรรมชาติแล้ว มันกลายเป็นธรรมะที่เนื่องกันอยู่ทั้ง ๔ ความหมาย ข้อนี้หมายความว่า

การจัดให้คนอยู่กันเป็นพาสูกนี้ มันเป็นหน้าที่ นี่เป็นธรรมะในความหมายที่ ๓ ซึ่งเป็นหน้าที่

แล้วต้องจัดให้ถูกต้องตามกฎหมายของธรรมชาติ จึงจะไม่หลอกลวง ถูกตามกฎหมายของธรรมชาติ ที่เป็นธรรมะในความหมายที่ ๒ คือ กฎของธรรมชาติ

แล้วต้องจัดโดยคนทุกคนซึ่งเป็นตัวธรรมชาติ หรือถ้ามีอะไรที่เนื่องกับคนก็ต้องเกี่ยวข้องกันด้วย แม้แต่พื้นแผ่นดิน มันก็อยู่ในพวกธรรมชาตินี้คือ ธรรมะในความหมายที่ ๑ คือ ตัวธรรมชาติที่มีปรากฏการณ์ทั้งหลาย

ทั้งนี้ เพื่อให้ได้รับผลอันถูกต้องตามกฎหมายของธรรมชาติ ผลถูกต้องตามกฎหมายของธรรมชาติ นี่เป็นความหมายของคำว่า “ธรรมะ” ในประการทั้ง ๔ การที่เอาธรรมะใน ๔ ความหมาย มาเป็นเครื่องกำกับความหมายของคำว่า “การเมือง” นี้ เพื่อจะให้มันมีข้อเท็จจริงอันแน่นแฟ้น ถ้ารู้จักธรรมะใน ๔ ความหมาย มาโดยแท้จริงแล้ว ก็จะมองเห็นได้ แต่นักการเมืองทั้งหลายในโลก ก็ไม่เคยรู้จักธรรมะทั้ง ๔ ความหมายนี้อีก ดังนั้น พอเราบอกเขาว่า การเมืองนี้มันเป็นเรื่องธรรมชาติ เพื่อธรรมชาติ โดยธรรมชาติ เขาเหล่านั้นก็หัวเราะฮา : “ท่านพุทธทาสว่าเอาเองอีกแล้ว” ก็ถูกแล้ว อาตมาก็ต้องยอมรับว่า ว่าเอาเอง เพราะคนอื่นเขาไม่ว่า

แต่ที่ว่า ว่านี้ ว่าให้มันตรงไปตามกฎหมายของธรรมชาติ โดยอาศัยธรรมชาติเป็นหลัก เพราะธรรมชาตินั้นคือตัวธรรมะในความหมายหนึ่ง กฎของธรรมาก็ธรรมะในความหมายหนึ่ง หน้าที่ตามกฎหมายของธรรมาก็ธรรมะในความหมายหนึ่ง ผลที่จะได้ตามหน้าที่นั้น ก็เป็นธรรมะในความหมายหนึ่ง

ที่นี้ การเมืองนั้นมันเนื่องกันอยู่กับธรรมะทั้ง ๔ ความหมาย เราจึงว่าการเมืองนั้นเป็นของธรรมชาติ เพื่อธรรมชาติ โดยธรรมชาติ เหมือนที่เขาชอบพูดกันนักว่าเป็นประชาธิปไตยของประชาชนเพื่อประชาชนโดยประชาชน แต่แล้วมันไม่เห็นเป็นอย่างนั้นสักที เพราะว่ามันเป็นประชาธิปไตยแก่ ไม่อาศัยธรรมะ แล้วประชาชนเหล่านั้นก็ไม่มีธรรมะ มันก็ไม่มีประชาธิปไตยชนิดนั้นขึ้นมาได้

ที่นี่ เราจะให้มันบริสุทธิ์ ให้มันเป็นสิ่งที่พึงได้ เราก็ต้องศึกษาไปในทาง
ที่มันเป็นของจริง จึงให้มันถึงธรรมชาติ ซึ่งเป็นของจริงยิ่งกว่าสิ่งใด เราจึงต้อง
พูดว่า การเมืองของธรรมชาติ มันจริงกว่าการเมืองของมนุษย์คือของ
คนที่ประกอบด้วยกิเลส การเมืองเพื่อธรรมชาตินี้มันจริงกว่า : เพราะ
มันเป็นไปตามกฎของธรรมชาติ จะมาเป็นของคนไม่ได้ เว้นไว้แต่จะพูด
กันอย่างสมมติ แล้วมันก็ต้องโดยธรรมชาติ คือ โดยกฎธรรมชาติอัน
เฉียบขาด แต่โดยน้ำมือมนุษย์นี้มันเป็นเรื่องสมมติ หลอกเด็ก หรือ
พูดกันอย่างคนที่มีความรู้สึกเหมือนกับเด็ก

เปรียบเทียบการเมืองที่มนุษย์กับธรรมชาติจัด

ที่นี่ลองเปรียบเทียบ ดูการเมืองที่มนุษย์จัด การเมืองของมนุษย์
เพื่อมนุษย์ โดยมนุษย์กับการเมืองของธรรมชาติ เพื่อธรรมชาติ โดย
ธรรมชาตินี้ อันไหนจะน่าบูชา ว่าอย่างนั้นดีกว่า น่าบูชายิ่งกว่ากัน ทุก
คนก็มองเห็นอยู่แล้วว่า การเมืองของมนุษย์นี้ยิ่งสกปรกลงไปทุกที ใคร ๆ
ก็มองเห็นอยู่แล้ว เปรียบเทียบดูว่า คนกับธรรมะนั้นมันต่างกันอย่างไร ?
หรือจะดูว่า สันติภาพในโลกของคน กับสันติภาพในโลกของ
ธรรมชาตินั้น มันต่างกันอย่างไร ?

เดี๋ยวนี้ เรามีการศึกษา ชนิดที่เห็นห่างจากธรรมชาติอันบริสุทธิ์เห็น
ห่างจากธรรมะ หรือจากศาสนา ไกลออกไป ๆ เพราะว่าตกอยู่ใต้อำนาจ
กิเลส คือ ความต้องการประโยชน์นั่นเอง ดังนั้น นักการเมือง เมื่อ
บัญญัติอุดมคติการเมือง หรือแม้แต่บทนิยามของคำว่า “การเมือง”
กับบัญญัติถูกต้องและสวຍहरु แต่พอถึงคราวปฏิบัติกันเข้าจริง มัน
กลายเป็นของสกปรกไป

...การเมืองของธรรมชาติ มัน
จริงกว่า การเมืองของมนุษย์
คือของคนประกอบด้วย
กิเลส... ๑๑

การศึกษามันไม่ทำให้คนอยู่ในร่องในรอยของความถูกต้องหรือบริสุทธิ์ได้ อยากจะให้นึกถึงไวส์กอย่างหนึ่ง เพื่อไม่เข้าข้างไหน ว่าการศึกษาที่จัดกันอยู่นี้ มันจัดให้ขบถต่อธรรมชาติ ให้ขบถต่อความจริง ให้ขบถต่อความถูกต้องยิ่งขึ้นไปทุกที คนเขาก็จะพูดว่า “ท่านพุทธทาสนี่ดำเรื่อยดำตลอดเวลา” ก็ต้องยอมรับข้อนี้ เพราะพูดออกไปตรง ๆ จริง ๆ อย่างนี้ มันไปอยู่ในรูปของคำตำหนิที่ไม่จริงหรือไม่ตรง

เดี๋ยวนี้เขาจัดการศึกษากันแต่ชนิดที่จะไปเป็นเครื่องรับใช้การเมือง สกปรก ไม่ใช้การศึกษาศีลธรรม ไม่ใช้การศึกษาเพื่อธรรมะ ไม่ใช้การศึกษาเพื่อพระเจ้า หรือเพื่อนิพพาน เขายิ่งจัดการศึกษาเพื่อไปเป็นเครื่องมือของการเมืองอันสกปรกยิ่ง ๆ ขึ้นทุกที

แม้ว่าการศึกษาล้วนใหญ่เป็นเรื่องอาชีพ ก็เอาเหตุผลทางการเมืองเข้าไปแทรกเสียในวิชาชีพ ปับบังคับวิชาชีพ หรือวิชาอะไรก็ตาม ให้คล้อยไปตามวัตถุประสงค์การเมืองเสมอ อย่างนี้มันเป็นการจัดการศึกษาตามอำนาจของกิเลส ยิ่งศึกษาก็ยิ่งเกลียดพระเจ้า จนกระทั่งไม่มีพระเจ้าเหลือ นี่หมายถึงพวกที่มีพระเจ้า โดยเฉพาะพวกฝรั่ง เขาไม่มีพระเจ้า เกลียดพระเจ้า จนกระทั่งไม่มีพระเจ้ายกเว้นส่วนมากแล้ว เพราะการศึกษานั้นเอง ถึงแม้พวกคนอื่น และเป็นพวกที่ถือพระเจ้า ก็เหมือนกันอีกนั่นแหละ การศึกษาที่เขาบังคับขึ้นมาใหม่นี้ มันทำให้เกลียดพระเจ้า จนพระเจ้าไม่มี นี่ขอให้เรานึกดูให้ดีว่า เรามีการศึกษาชนิดไหนกัน ?

จะยกตัวอย่างให้เห็นได้ง่าย ๆ แม้แต่สำหรับลูกเด็ก ๆ กันสักอย่างหนึ่ง เป็นเครื่องเปรียบเทียบด้วย คือว่าเดี๋ยวนี้จัดการศึกษา ให้มีการศึกษาพอมีการศึกษาถึงที่สุดแล้ว ยังโง่ไปเป็นทาสของยาเสพติด

ช่วยยั้งคิดสักหน่อย ให้ถึงความหมายที่แท้จริง ว่าปัจจุบันนี้ มีการศึกษาที่ก้าวหน้า ก็จัดไป จัดไป จนในที่สุด ไปเป็นทาสของยาเสพติด แล้วไม่มีใครโทษผู้จัดการศึกษาเลย ก็ไปโทษคนที่ผลิตและขายยาเสพติด จัดตั้งขบวนการกันเป็นการใหญ่ทั่วโลก เพื่อจะปราบปรามคนผลิตยาเสพติด และคนขายยาเสพติด แล้วก็สำเร็จสักที แต่นี่เราจะชี้ในข้อที่ว่า ทำไมไม่ไปโทษความโง่ของตัวเอง ที่จัดการศึกษาชนิดที่เด็กเรียนแล้วไปบูชายาเสพติด

ทำไมการศึกษาในสมัยที่อาตมาเป็นเด็ก เด็กกลัวยาเสพติด ? พอออกชื่อ ยาฝิ่น กัญชาแล้ว ก็นึกแขง นึกสงหว่ ไม่อยากเห็น ไม่อยากดูด้วยซ้ำไป แล้วสมัยนั้น กัญชาก็ดี ยาฝิ่นก็ดี มีทั่วไป หาได้โดยง่าย ขายโดยเปิดเผย ก็ไม่มีใครติดยาเสพติดมากเหมือนเดี๋ยวนี้ ที่ห้าม ที่ป้องกัน หรือที่จับกันเป็นการใหญ่โต มันก็กลับยังมีคนติดยาเสพติดมากขึ้น ๆ ล้วนแต่เป็นนักเรียน นักศึกษา มาแล้วทั้งนั้น

นี่ต้องดูว่า การศึกษามันเป็นอย่างไร ? การศึกษาแบบก่อนทำไมเด็กจึงกลัวยาเสพติด ? การศึกษาแบบนี้ทำไมเด็กจึงบูชายาเสพติด ? แล้วคนก็ไปมัดแต่ลงโทษคนทำขึ้นหรือคนขายยาเสพติด ไม่ลงโทษความโง่ของตัว ถ้ามองดูข้อนี้ถูกต้อง เข้าใจและยุติธรรมดี เราก็จะเข้าใจเรื่องการเมืองต่อไปได้เป็นอย่างดี

การศึกษาสมัยนี้ จัดไปด้วยความโง่ ยิ่งศึกษายิ่งเห็นแก่ตัว คนที่เคยสังเกตมาแล้วจะฟังออกทันที ว่าคนสมัยนี้เห็นแก่ตัวมากกว่าคนสมัยก่อนซึ่งการศึกษายังไม่เจริญ สมัยก่อนคนไทยเรา การศึกษายังไม่เจริญ มีวัฒนธรรมเดิม ๆ เป็นเครื่องอิงอาศัย คนไม่เห็นแก่ตัวมากเหมือนเดี๋ยวนี้ คนเห็นแก่ผู้อื่นมากยิ่งขึ้นกว่าเดี๋ยวนี้ การศึกษาในโลกปัจจุบันทั้งโลกเลย ยิ่งจัด คนก็ยิ่งเห็นแก่ตัว

มองไปอีกทางหนึ่ง ยิ่งจัดการศึกษา ก็ยิ่งหลอกลวงกัน ด้วยการจัดองค์การบังหน้าต่าง ๆ แม้ที่สุดองค์การเพื่อสันติภาพ มันก็หลอกลวงและบังหน้า ช้อนเร้นอะไรไว้ภายใต้มัน และพิสูจน์ได้ชัดว่า มันไม่เคยทำให้มีสันติภาพ มันกลับเป็นช่องทางให้ยื้อแย่ง ให้ถกเถียง ให้อะไรกันยิ่งขึ้นไปอีก แล้วก็ชาติที่มีอำนาจ ก็ควบคุมองค์การเหล่านี้อยู่นั่นเอง เราก็รำรวยด้วยองค์การนานาชาติ หลายสิบ หลายร้อย รูปแบบ แต่เพื่อการหลอกลวง ไม่ใช่เพื่อมีสันติภาพ นี่ธรรมะอยู่ที่ไหน ? พระเจ้าอยู่ที่ไหน ? ในการศึกษาอย่างนี้

“...เดี๋ยวนี้จัดการศึกษา ให้มีการศึกษา
พอมีการศึกษาถึงที่สุดแล้ว
ยังโง่ไปเป็นทาสของยาเสพติด...”

“อย่าออกชื่อ พระเจ้าเฉย ๆ”

ที่นี่ ยิ่งจัดการศึกษาอย่างแบบนี้ มันก็ยิ่งออกชื่อพระเจ้าด้วยจิตที่หลอกลวง บางคนจะฟังไม่ถูก ขอพูดซ้ำอีกทีหนึ่ง ว่ายิ่งจัดการศึกษาชนิดนี้ คนจะยิ่งออกชื่อพระเจ้าด้วยจิตที่หลอกลวง คือปากพูดออกไปว่า “พระเจ้า” นี่แต่ในจิตแท้ ๆ มันคงโก่งต่อพระเจ้า ไม่ได้เชื่อพระเจ้า ไม่ได้ถือพระเจ้า ไม่ได้อะไรหมด

ในคัมภีร์ของพวกที่เขาถือพระเจ้า เช่น คัมภีร์คริสต์เตียนนี้ เขายังเขียนไว้ชัด ย้ำไว้มากว่า “อย่าออกชื่อพระเจ้าเฉย ๆ” คือปากออกชื่อพระเจ้า แต่ใจไม่รู้ว่าอะไร ไม่ได้เคารพพระเจ้า ไม่ได้ตั้งใจที่จะปฏิบัติตามคำของพระเจ้า อย่างนี้เขาเรียกว่า ออกชื่อพระเจ้าเฉย ๆ ออกชื่อแต่ปาก เขาก็หาว่ามันใช้ไม่ได้คือมันผิด **เดี๋ยวนี้คนมันยิ่งกว่านั้นอีก มันไม่ใช่ออกชื่อพระเจ้าเฉย ๆ มันออกชื่อพระเจ้าด้วยจิตที่มันหลอกลวง จะตบตาพระเจ้า จะตบตาคนทุกคนที่ถือพระเจ้า**

ยิ่งจัดการศึกษา ก็ยิ่งเป็นนักการเมืองที่โกหก หลอกลวงพระเจ้า นี่ยอมให้เขาด่าว่า เราพูดร้าย เป็นคนปากร้าย เพราะมันเป็นความจริงที่ต้องเอามาพูดกันให้รู้เรื่องเสียที ว่าการศึกษาที่จัดอยู่ในโลกเวลานี้มันมีแต่อย่างนี้ทั้งนั้น มันก็เลยไม่มีพระเจ้า แล้วก็ไม่รู้ว่ พระเจ้าอยู่ที่ไหน

ที่นี่ พอเราจะบอกว่า พระเจ้าเป็นยอดสุดของนักการเมือง เขาก็ฮาปากันใหญ่ เราก็อยอมรับ แต่แล้วก็จะขอพูดกันต่อไป ว่าพระเจ้านี้เป็นยอดสุดของนักการเมืองอย่างไร ทั้งนี้ด้วยความหวังว่า ถ้าพูดไปจนเขามองเห็นข้อเท็จจริงอันนี้ ว่าพระเจ้านี้คือยอดสุดของนักการเมืองแล้ว เขาก็จะพากันเชื่อฟังพระเจ้า คือ นักการเมืองทั้งหลายจะเชื่อฟังพระเจ้า จะเอาอย่างพระเจ้า หรือคือว่า **จัดการเมืองตามรูปแบบของพระเจ้า ซึ่งเป็นของจริงและไม่เคยเปลี่ยนแปลงตลอดทุกยุคทุกสมัย นี่อุตสำหรับเอามาพูดทั้งที ก็โดยหวังอย่างนี้.**

ธรรมโฆษณ์ของพุทธทาส เรื่องธรรมะกับการเมือง, ลำดับที่ ๑๘.๖ บนแถบพื้นสีแดงเรื่องที่ ๓ พระเจ้าคือยอดสุดของนักการเมือง. บรรยายวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๑๙, หน้าที่ ๑๒๕-๑๒๓.

ใคร่ใคร่ในธรรม

ปริศนาธรรมไทย

“ชุดกายนกรสอนธรรม”

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

เจริญธรรมท่านพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย เรามาศึกษาจาก
ภาพปริศนาธรรมไทยโบราณ ต่อจากครั้งที่แล้ว กล่าวต่อไปว่า

ภาพที่ ๑๖

อุปมาไว้ว่า **ความจริงปฏุชนส่วนใหญ่ไม่เห็นโลก หรือเรียกว่า
ไม่เห็นความทุกข์ที่รุกไล่เข้ามา**

นี่ขอให้เรามองดูภาพในวงกลมทางซ้ายมือเรา นี่ ซึ่งมีบุคคล ๔ คน ที่
อยู่ภายในนี้ นี่แสดงถึงอาการที่บุคคลอยู่ในความว่ายเวียนตลอดเวลา

นั่นคือ เวียนไปสู่ความเกิด-แก่-เจ็บ และความตาย ไม่ว่าหญิงหรือชาย
ไม่มีพ้น ภาพลักษณะนี้ค่อนข้างจะซ้ำบ้างเพื่อย้ำความเข้าใจ ท่านผู้อ่านทั้งหลาย

ที่นี่ เรามาดูในส่วนภาพวงกลมทางขวามือนั้น มีปลาอยู่ข้างใน นี่
หมายความว่า **แม้บุคคลจะว่ายเวียนอยู่ในความทุกข์ซ้ำแล้ว ซ้ำเล่า
ก็ยังไม่รู้สึกตัว เพราะมีแต่ความลุ่มหลงตลอดเวลา เหมือนเห็นงูเป็น
ปลา จึงวนเวียนไปมาในความทุกข์ มันรุกรมมาตลอดก็ไม่รู้สึกตัว**

นี่ผลอันเกิดจากอวิชชา ดวงตาใจค่อนข้างมาก จึงเปรียบเทียบว่า
เหมือนปลาที่มันอยู่ในน้ำ แต่ไม่รู้จักน้ำเลย

ที่นี่ เรามาพิจารณาให้ลึกซึ้งสักหน่อยว่า ปลามันอยู่ในน้ำก็จริงอยู่
แต่ก็นั่นแหละตามันติดน้ำอยู่ จึงมองไม่เห็น ไม่รู้สึกอะไรเลยว่า ตนกำลัง
อยู่ในน้ำ

นี่มันก็แปลกเหมือนกันท่านทั้งหลาย ลักษณะนี้มันเป็นสำนวนทาง
ธรรมที่ลึกซึ้งมาก เราต้องการชี้ให้เห็นว่า คนเราอาศัยอยู่บนบก เมื่อมอง
ลงไปก็เห็นปลาอยู่ในน้ำ แต่ปลามันไม่เห็น

นี่หมายความว่า ที่แท้จริงนั้น ปลามันก็เกิดในน้ำ เจริญเติบโตในน้ำ
สนุกสนานในน้ำ ตื่นเต้นระทึกใจอยู่ในน้ำ แม้แต่ที่สุดท้ายก็ต้องตายในน้ำ

แต่แปลกว่ามันไม่รู้จักน้ำ เหมือนสำนวนของนักปราชญ์ที่กล่าวว่า
“นกไม่เห็นฟ้า ปลาไม่เห็นน้ำ หนอนไม่เห็นคูที่คูตकिन”

นี่ด้วยฤทธิ์แรงของอวิชชา มันมากำบังไว้หมดท่านทั้งหลาย

อีกในแง่หนึ่ง ในภาพนี้ ปราชญ์ทางธรรมต้องการแสดงว่า น้ำกับ
บนบกมันติดกันอยู่แท้ ๆ แต่ปลาก็ไม่รู้เรื่อง เมื่อเป็นอย่างนี้ จะมารู้บนบก
ได้อย่างไร

ตามภาพต้นหญ่านี้มันอยู่บนบก และตรงนั้นก็ติดอยู่กับน้ำต่อเนื่อง
กันด้วยเส้นริมน้ำบนบก มันเนื่องเดียวกัน

แต่อนาถใจไม่รู้เรื่องเลย ลักษณะนี้ไม่ต่างอะไรกับปุถุชนคนธรรมดาสามัญทั่ว ๆ ไปที่ไม่รู้จักอนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา ไม่รู้จักชั้นที่ ๕ ไม่รู้จักโลกธรรม ยังไม่รู้จักการกุศลที่เราสอนทำให้นอนไม่หลับ

สิ่งที่ตนเองเกี่ยวข้องซึ่งตอนนี้มันพรั่งพร้อมอยู่ คือ มากมาย ด้วยความทุกข์ มันรุกเข้ามาสารพัดอย่าง เรียกว่า ปุถุชน คนหนา ด้วยความโง่ หลงด้วยกิเลส มากด้วยความทุกข์ มันลุ่มไหม้ตลอดเวลาที่ไม่รู้

นี่แหละเรียกว่า อยู่ด้วยอวิชชา ต้องมาเวียนว่าย ตาย เกิดแล้ว ๆ เล่า ๆ โง่เง่าสิ้นดี

คุณประไพ เอกरणนิช ได้เขียนสรุปเป็นบทโคลงในเรื่องนี้ไว้ว่า

นก	ใหญ่บินผ่านกว้าง	อาภาศ
ไม้	นิกนภาสะอาด	อ่องแจ้ง
เห็น	หาญเคียงกราด	กภพลอด
ฟ้า	ฟ่องสกุณาแรง	แรงรวิศรา, มลาย
ปลา	สววยวายแหวกแวง	วนเวียน
ไม้	ขยาดชีพหันเหียน	หุดเหียน
เห็น	เบ็ดเกี่ยวเหยื่อเพียร-	พากทูป
น้ำ	นิงไหลลึกเพี้ยน	มุดพันปลาทาย
हनอน	หลายหลากหลาย	เปรมปรีดี
ไม้	คดื่นเหียนคดุกคด	คุดเหน้า
เห็น	อ้วนอิมพวงพิ	ผาสูก
คุด	เพิ่มต่างเรงเร้า	รอบแล้วอีกเวียน
ไล่เดื่อน	ดำดุ่มดัน	ชอนดิน
ไม้	เบือที่ต่องกิน	กัดก้อน
เห็น	ชุกรุกไต่หิน	แห้งแฉะ
ดิน	เก่าใหม่ไผ่ป้อน	ไปรู้ว่าตาย

ขยาภพสัพพัญญู
มองโลกไม่เห็นหน
ความหลงใหลทุกขทัณฑ์
เกิด, แก่, เจ็บ, ตายกลั้ว

ปฏิกูล
แห่งหูล้า
ท่วมทับ
กระนั้นไรรู้ไหม ?

ไฟไถลบกับน้ำ
พระนิพพานห่างติด
เลิกละความวิเศษ
โลภุตร, พันโลภุตร

แนบชิด
ต่อหน้า
ละเอียดเห็น
ถนัดรู้ปฏิบัติธรรม

ภาพที่ ๑๗

ท่านอุปมาไว้ว่า ความติดและความจม ของชีวิตของคนเรา
นี้มักจะเกิดขึ้น ถ้าไม่เดินตามรอยบาทพระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า
ภาพครึ่งบนมีช้างสารจมเลน ขึ้นไม่ได้

ส่วนภาพครึ่งล่างนั้นมี คนสวมชฎา ๒ คน เลื่อยไม้อยู่

ภาพลักษณะนี้เป็นการกล่าวถึงชีวิตของบุคคลที่ดำเนินชีวิตไปด้วย
ความหลงและความยึดมั่นถือมั่น มีแต่ความกระสันอยากอะไร ๆ ด้วยอุปาทาน

งานทุกประเภท สิ่งของทุกอย่าง ความเบา ความว่าง
ไม่มีเลย มักเป็นแต่ตัวกู ของกูตลอดไป ในลักษณะนี้เรียกว่า
ติดหล่มจมเลนจนถอนไม่ขึ้น

ส่วนภาพข้างบนนั้น คือ ความจมอยู่ในทุกข์ ชีวิต
 ปุถุชนทุกคนมักเป็นแต่อย่างนี้ เหมือนช้างที่จมอยู่ใน
 เลน ยิ่งขยับยิ่งจม จนขึ้นไม่ได้ เพราะช้างตัวมันใหญ่
 หนักมาก ไม่รู้จะทำอย่างไร แก้ไขวิธีไหนถึงจะขึ้นพ้น
 ได้ เพียรพยายามขยันดิ้น ยิ่งดิ้นยิ่งจมต่อไปอีก ใจ !

อนิจจาน่าสังเวช

และมีอุปมาอีกอันหนึ่ง เหมือนเลื่อยติดไม้ อย่างภาพที่เห็นอยู่
 นี้ สองคนเพียรพยายามเลื่อยไม้แรก ๆ พอเลื่อยได้ พอผ่านไปสักครู่
 หนึ่งตั้งไม้ใหม่แล้ว มันเหนียว มันแข็ง มันแน่น มันติดอึดอัด ๆ แทบ
 จะร้องไห้ มันไม่ไหวจริง ๆ เอาเท้ายันก็แล้ว ใช้แรงจนสุดกำลังก็แล้ว
 ขยับไม่ได้เลย

แต่ถ้าตรงกันข้ามสำหรับผู้มีปัญญามานั่งดูอย่างสบายอารมณ์
 แลเห็นสังขจะความจริงของชีวิตอย่างในรูปนี้ และภาพถัดมามีคนยืนอยู่

ท่านเป็นพระโยคาวจรผู้มีญาณปัญญา ท่านรู้แจ่มแจ้งในชีวิตที่
 เกี่ยวข้องในอนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา และรู้อย่างแจ่มแจ้งในสัจธรรม
 และวิญญาน พร้อมทั้งอภิขณาและโหมหนัสได้ ถอนได้ ชีวิตจิตใจจึงอิสระ

จึงยื่นมือทั้ง ๒ แสดงอาการกิริยาบอกว่า อย่าทำอย่างนั้นเลย
 อย่ายึดมั่นถือมั่นอย่างนั้นเลย มันก่อเหตุแห่งความทุกข์หาที่สิ้นสุดมิได้
 มา ๆ มาอยู่อย่างเราสิไม่มีปัญหา

ผลปรากฏว่า ปุถุชนไม่เห็นด้วย ไม่ยอมปลดปล่อยละวางในกิเลส
 ตัณหา จึงต้องตกหล่มจมเล่นต่อไป อย่างที่เรียกว่า หาที่สิ้นสุดมิได้

ส่วนภาพคนที่เลื่อยไม้สวมขวานั้น หมายถึง บุคคลชั้นสูง เช่น
 เจ้าพระยา มหากษัตริย์ หรือข้าราชการยศตำแหน่งสูง นักธุรกิจที่ยิ่ง
 ใหญ่ พ่อค้า ประชาชนคนทั่วไป ก็ติดอยู่ในลักษณะเดียวกัน ที่เรียกว่า
 ติดหล่มจมเล่นด้วยกันทั้งสิ้น ไม่มีเลย คนฐานะไหนอย่างไรจะพ้นไป
 ได้ นี่ต้นเหตุเพราะอวิชชาแท้ ๆ ท่านทั้งหลาย

คุณประไพ เศครพานิช ได้เขียนสรุปในเรื่องนี้เป็นโคลงไว้ว่า

นำภาพสิบเจ็ดแจ่ง	สูงใจ
อุปพัทธ์เพื้อชานไซ	ขุ่นซ้อ
จริงเท็จเด็ดดังใด	ดัดเหตุ
ความติดตามจมน้ำ	เหื่องน้อมล้งขาร ฯลฯ
ท่านชานสารติดต้อง	ตมเลน
ร่างใหญ่ยากยั้งเบน	เบี่ยงพัน
ดินสุดตูดตึงเอน	เอวอก
เปรียบไม้ห่มินเมาตัน	ติดด่อนร่อนหลง
บรรจงประจักษ์จี	จุดชน
มวลมาภยากติจน	จัดจ้าน
เฉพาะพวกชฎาบน	สวมใส่
เทียบเทพราชภูริฤคร้าน	คลังไคลัศรรณูคะนิง
รำพึงเพียรภาพพ้อง	พังพัน ท้วนหา
ชาวไร่ชาวนาอนันต์	นิกน้อม
อึดอัดอีกจาบัล	แบกทุกข์
เสมีอนเลื้อยบิตติดพร้อม	พวกไม้เหนียวแข็ง
แกร่งกล้ายืนนั่งทำ	ทบทวน
กระจ่างปัญญาจบ	แจ่มแจ้ง
ตุงอิกปลาทพบ	พานแน่ ใจนา
องค์พระโยดาวจรแย้ง	หยั่งแล้วเริงรมย์
เลิغمขมเลี้ยงไก่อ	ไฟบูชา
ยื่นหัตถ์ทั้งซ้ายขวา	ขีดเส้น
บอกบวกแบบแบบส่า-	มารถมอบ
ทางที่ตีหลักเร้น	หลากกร่อนวัฏฏะดวง.

ภาพที่ ๑๘

ทำนอุปมาเกี่ยวกับปุณฺชน คือ บุคคลที่เกลียดธรรม
เขามีพฤติกรรมอย่างไร ในภาพนี้ปรากฏว่า

มีพระวาส ๑ คน มีบรรพชิต ๓ รูป ต่างมีอาวุธอยู่ในมือ คือ ดาบที่คมกริบ และมายืนล้อมพระพุทธรูป ที่อยู่ตรงหน้าซึ่งเป็นตัวแทนธรรมะ

คือ ทั้ง ๔ ชีวิตนี้มีอาการจะประทุษร้าย พระพุทธรูป นี่เป็นหมายความว่า จะทำการประทุษร้ายพุทธธรรม ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ พระธรรมและวินัย ซึ่งเป็นมรดกธรรมที่ล้ำค่า แต่เพราะเหตุแห่งความหลงอย่างรุนแรงจึงเกลียดธรรมะ ไม่เห็นคุณค่าของธรรมะ จึงหากลอบายต่าง ๆ นานา เพื่อทำลายพระพุทธศาสนา และที่น่าสังเกตนั่นคือ ในจำนวน ๔ คน มีบรรพชิต ๓ รูป มีคนธรรมดาเพียงคนเดียว

ตรงนี้น่าคิด **ทำไม...จึงเขียนคนเกลียดธรรม ให้บรรพชิตมากถึง ๓ รูป พระวาสแค่หนึ่ง**

มีผู้ให้ความเห็นว่า บรรดาผู้เกลียดธรรมด้วยกันแล้ว มีบรรพชิตมากกว่าพระวาส คือ พระวาสเขายังไม่รู้อะไรมากนัก เขายังมีศรัทธาอย่างอ่อนโยนอยู่ ทั้งมีความละเอียดต่อความชั่ว และกลัวต่อบาปค่อนข้างมากกว่า แต่บรรพชิตหรือนักบวชหลายต่อหลายรูปไม่จริงจังต่อธรรมเลย ไม่สมกับที่ปัญญาตนเข้ามาบวชเลย

คำปฏิญาณที่ว่า สุจิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภาคะวันตังฯ

แปลว่า เราทั้งหลายอุทิศเฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ห่างไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง แม้ปรินิพพานไปนานแล้วฯ และเป็นไปเพื่อการทำให้สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ เทอญ.

นี่คือ การปฏิญาณในวันแรกที่เข้ามาบวช มาบวชเพื่อรับมรดกธรรม มาบรรเทาภิเลส เป็นไปเพื่อสิ้นกิเลส ตัณหา อุปาทาน นีจันสำคัญอยู่ตรงนี้

แต่ปรากฏว่า บรรพชิตยุคปัจจุบันนี้ หลงลาภสักการะมีจำนวนมาก เรียกว่า ลุ่มหลงวัตถุกามสารพัดอย่าง จึงทำกลอุบายหลาย ๆ อย่าง เพื่อเจตนาอื่น ๆ ของตนเอง

บางทีอาบัติปราชิก-สังฆาภิเสส หรือข้อไหน ๆ ไม่กลัวแล้ว อาการลักษณะอย่างนี้ นี่คือ การประทุษร้ายพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ การทำลายมรดกธรรมของพระพุทธเจ้า ท่านทั้งหลาย

กล่าวต่อไปว่า บรรพชิตหลายรูปมีความเข้าใจว่า ได้บวชเรียนมาจนจบหมดแล้ว ไม่เห็นได้อะไรที่ตรงไหน เลยเบื่อหน่ายต่อธรรมวินัย จึงก่อนิสัยแข่งกระด้างต่อศาสนา จึงอาศัยผ้าเหลืองหาลาภสักการะต่าง ๆ นานา

ส่วนมากพระเป็นอย่างนี้ แต่ส่วนฆราวาสเป็นอย่างนั้น ด้วยเหตุนี้ผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยกันแล้ว จึงมีมากในหมู่พระ และมีน้อยในหมู่ฆราวาส ด้วยเหตุนี้แหละเขาจึงเขียนภาพเป็นพระ ๓ เป็นฆราวาส ๑ ท่านทั้งหลาย.

สรุปความว่า นี่คือนักบวชที่ลุ่มหลงในลาภสักการะ ก่อให้เกิดกิเลส ธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่สนใจ ไม่แยแสต่อธรรมะ ไม่รู้ว่าพระธรรมนี่เป็นที่พึ่งอันสูงสุดสำหรับชีวิตมนุษย์ และเป็นแนวทางแห่งความอยู่รอดของตน กลับเกลียดเสียอีก

ทั้งหมดนี้เป็นเพราะอำนาจของอวิชชา และอำนาจของความหลงอย่างสูงสุด ถึงเป็นแบบนี้แล้วสังเวจจริง

ดังที่กล่าวมาแล้วตามลำดับเรื่องมา นับตั้งแต่ความหลงเลี้ยงไก่ หลงบูชาไฟ หลงเห็นงูเป็นปลา และหลงเวียนว่ายในวัฏฏะสงสาร เรียก ว่า เป็นปลาที่ไม่เห็นน้ำ

จนกระทั่งมีชีวิตที่จมเหมือนช้างตกหล่มจมเลน เรียกว่า
มีชีวิตที่ติดขัดเหมือนเลื่อยติดไม้ ประมาณนั้น เกิดความ
ผิดพลาดได้มากมาย โดยไม่ทราบความว่า เป็นมิจฉาทิฐิ
คุณประไพ เอศรพานิช ได้เขียนสรุปเป็นโคลงในเรื่องนี้ไว้ว่า

ล่องเลยสืบแปดจ้อง	ภาพจรัส ผ่านมา
ท่วงม่งมิดฉนวนันต์	นี่
ปฏุนไม่สนธรร-	มาทิติย
ถ้อมิตครบทัดถึ	ชาติชั้นอันธพาด
สามทวนภิกษุผู้	ครองกาสา-วพัสดร์นอ
หนึ่งบุรุษพราวาส	ม่งหน้า
ทั้งสี่เกลียดตพทุฏฐิก	สอนสั่ง
สรุปเรื่องแต่ต้นถ้ำ	ถนัดร้อยประยุกต์ความ
ทั่วคามคฤหัสถ์ว่า	วุ่นงาน
อาชีพลี้ยงดูทุกหลาน	หลากหลาย
ยังจิตศรัทธากาล	ประกอบ กุศลแด
กราบเจตูปัจจยต้น	แต่งน้อมตามมี
อลัชชิกักขพะล้น	ราศี พระฤ
ประพฤติผิดติดพิธิ	เถื่อนกล้า
สมเด็จพระชินสีห์	รับสั่ง
ศาสน์เลื่อมไช้ดินฟ้า	อนาถไธ้สาวกปลดอม.

ภาพที่ ๑๙

ภาพนี้อุปมาของสัตบุรุษ คือ **ผู้ชอบธรรม** หรือที่เรียกว่า **ผู้มีสัมมาทิฐิ**

ในลำดับต่อไปนี้ถือว่าเป็นภาคใหม่ คือ ตรงกันข้ามที่ผ่านมาท่านทั้งหลาย เรียกว่า เริ่มต้นด้วยสัมมาทิฐิ ที่มีความชอบใจในธรรมะ พอใจในธรรมะ เหมือนได้แก้ว ๓ ดวงอยู่ในมือ ถือสัมมาทิฐิ หรือมณฑปนั้น คือ ตัวแทนธรรมะ เพื่อนำมาชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ มุ่งหลุดพ้นสู่มรรคผลนิพพาน จากการเริ่มต้นด้วยการสนใจธรรม เรามุ่งศึกษาแนวทางพุทธธรรม เพื่อนำกายจิตสู่สัมมาทิฐิ จึงก่อให้เกิดอาการงดงามอย่างแจ่มแจ้ง หรือเข้าใจอย่างถูกต้องดีแล้ว จึงมีการสู่ภาคประพาศปฏิบัติที่เป็นไป เพื่อบรรเทา ลด ละกิเลสตัณหา อุปาทาน เรียกว่า **การงานถึงที่สุดแห่งทุกข์อย่างตลอดสาย**

ปรากฏว่า ในหมู่พุทธบริษัท เช่น ภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ๔ พวกเหล่านี้ เป็นผู้ได้รับประโยชน์จากธรรมอย่างยิ่ง และพอใจธรรมะอย่างยิ่ง จึงมี**อาการนอบน้อมศรัทธาต่อแก้ว ๓ ดวง คือ คีล สมาธิ ปัญญา**

นี้มีภาพ ๔ คน อีก ๒ คน เขาเขียนไว้เห็นร่าง ๆ นั้นเป็นพวกพุทธบริษัทที่ต่อท้ายจากบรรพชิต เขาเหล่านั้นจะคิด จะพูด จะเกี่ยวข้องอะไร

ต้องเป็นเพื่อสัมมาทิฐิเท่านั้น เรียกว่า **ดำริชอบที่ประกอบด้วย
หลักพุทธธรรม ตามแนวทางเพื่อถึงที่สุดแห่งทุกข์ เช่น
เดียวกัน**

คุณประไพ เอศรพานิช ได้เขียนสรุปในเรื่องนี้เป็นโคลงไว้ว่า

ทนถนอมภาพลึบแก้ว	สัมมา-วิญญูเคย
เริ่มต้นด้วยแก้วปรา-	กฏเร้า
ส้ามดวงเด่นภควา	มณฑป
บริษัทสี่กัมเกล้า	กราบเข้าสู่ธรรม
สำเหนียกในตั้งต้น	แนวทาง
ดับทุกข์คือความว่าง	ว่างไว้
แม้ยังจะเลือนราง	แรกริ อยู่เฮย
แผ่มุ่งมองเขม้นไซ้	สู่แผ้วพระนิพพาน.

ภาพที่ ๒๐

ท่านผู้อ่านทั้งหลาย ภาพนี้ความหมายถึง **การรับเอาธรรมะ
ไปศึกษาพิจารณาให้แจ่มแจ้ง ไม่พลิกแพลงไปสู่มิจฉาทิฐิ มุ่งดำริ
ชอบนี้เป็นต้น จนเข้าที่ได้ดีแล้ว**

ต่อมาก็ลงมือปฏิบัติเพื่อมากขึ้น เพื่อสันโดษ ปฏิบัติเพื่อวิเวก เพื่อ
ความสำรวมในอินทรีย์ทั้งหลาย-เพื่อความไม่ประมาท-เพื่อความเจริญ
ในศีล-เพื่อความเจริญในสมาธิ-เพื่อความเจริญในปัญญา-เพื่อความ
เจริญญาณทัศนะ-และเพื่อวิมุตติหลุดพ้นสู่มรรคผลนิพพาน-เพื่อเจริญ
ในสมาธิ-เพื่อความเจริญในปัญญา-เพื่อเจริญญาณทัศนะ-และเพื่อ
วิมุตติหลุดพ้นสู่มรรคผลนิพพาน กาลสืบไป เป้าหมายอย่างนั้น

ในภาพนี้มีเขียนเป็นบรรพชิตถือตาลปัตร กำลังจาริกไป
สู่ที่สงัดเพื่อบำเพ็ญสมณธรรมดังกล่าว ไม่มัวเมาสู่มหลงใน
โลกียะอีกแล้ว

เมื่อแจ่มแจ้งว่า เป็นเหตุแห่งความทุกข์มาก ลำบากใหญ่
อะไร ๆ ก็มีแต่ปัญหา เจ้าฟ้า ประธานาธิบดี เศรษฐี ชนชั้นวรรณะ
ไหน ฐานะใดก็ยังคงประสบกับความทุกข์ จึงเบื่อฐานะ
อย่างนั้น จึงมุ่งสู่สมณะเพศ เพื่อบรรเทาลด ละกิเลส มุ่งสร้าง
เหตุสู่มรรคผลนิพพาน ตามรอยบาทพระศาสดา แนวทางพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า ประเสริฐกว่า

คุณประไพ เอศรพานิช ได้เขียนสรุปเป็นโคลงไว้ว่า

อันการปฏิบัติพร้อม	บำเพ็ญ
มีพระธรรมซึ่งเป็น	หลักหมั่น
ตั้งจิตเพราะเหตุเป็น	ห่วงโหด
ตาลปัตรกางกั้น-	ขัดก้าว จรลี
ตั้งยี่สิบรูปล้ำ	ปฏิมา พระเลอ
ประทับเด่นชัดปรา-	กฏแล้ว
เป็นภาพประทับพา	พระภิกษุ
ทางผ่านท่านผ่องแผ้ว	ผูกใจงูบูชา.

ภาพที่ ๒๑

ท่านผู้อ่านทั้งหลาย ปราชญ์ทางธรรมกล่าวว่า **การเสพ**
เสนาสนะอันสงัด

นี้ถือว่า เป็นสิ่งสำคัญสำหรับบรรพชิต ผู้ปรารถนาความ
สงบระงับนิรณตต่าง ๆ เพื่อหาช่องทางปลีกวิเวก

กล่าวต่อไปว่า ในลำดับต่อไปนี้ ต้องแนะนำด้านการปฏิบัติ
จริง ให้แน่วแน่จริง ๆ

นี้หมายความว่า ต้องมุ่งไปที่สงบ สงัดเพื่อปฏิบัติได้ง่าย
ผ่านพ้นอันตราย จากพญามารต่าง ๆ ตามแบบอย่างพระบาลี
ได้กำหนดไว้ว่า

ผู้บำเพ็ญสมณธรรม พึงพิจารณาหาสัปปายะให้
เหมาะสม อย่างเช่น โคนต้นไม้ ป่าช้า ป่าชฎ ท้องถ้ำ
ลำธารบ้าง ภูเขาบ้าง ในที่แจ้งบ้าง ที่ลอมฟางบ้าง ณ
สถานที่ลักษณะนี้ค่อนข้างจะห่างไกลในสมัยก่อนเหมาะ
สำหรับบรรพชิต ผู้คิดปลดเปลื้องจากอาสวะนานา

ชี้ต่อไปว่า ความหมายในภาพนี้ คือ ต้องการสถานที่
อันสงบสงัดถึงจะปฏิบัติได้ดีมีประโยชน์อย่างยิ่ง

เมื่อท่านได้เข้าใจเลือกสถานที่อย่างเหมาะสมดีแล้ว ฟังนั่งตั้งกายตรง ดำรงสติมั่นจนได้ที่แล้ว จงน้อมจิตพิจารณา อนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา หรือรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ หรือเพื่อละอริขณาและโทมนัสให้ได้ ต้องเป็นไปเพื่อความจางคลายจากอวิชชา กิเลสตัณหา อุปาทาน ผลงาตามแนวพุทธธรรม ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป้าหมายโลกุตระธรรม เป็นเบื้องต้น ประการต่อมาอย่างนี้ เพื่อผ่านพ้นธุลีที่เศร้าหมอง ตามครรลองของพระอรหันตสาวกเจ้า ตามกำลังสติปัญญาของตนสืบไป

คุณประไพ เอกरणิช ได้เขียนบทสรุปเป็นโคลงในเรื่องนี้ไว้ว่า

มายีสืบเฝ้าต่าง	อีกระบบ
หมายมุ่งหาความสงบ	สั่งดั่งแท้
ลอมฟางป่าช้าครบ	ความว่าง ไตนา
สมาธิธัมมวิชยะแก้	กิเลสร้ายคลายอาตุระ

โดย...มูลนิธิสวนแก้ว

มะยงชิด-มะปราง ผลไม้รสเลิศวัดสวนแก้ว

มะยงชิด-มะปรางหวาน

ผลไม้ที่ทรงคุณค่าในฤดูร้อนของวัดสวนแก้ว

เข้าสู่ฤดูร้อนอย่างเป็นทางการ เราก็จะเริ่มเห็นผลไม้หน้าร้อนกันมากขึ้น และที่หลายคนนึกถึงมากที่สุดก็น่าจะเป็นมะยงชิด หรือมะปรางลูกเท่าไข่ไก่ รสหวานอมเปรี้ยว กินสด ๆ ก็อร่อย หรือจะนำมะยงชิดไปทำเป็นขนมหวานก็ได้ ฟीलชื่นใจไปอีกแบบ นอกจากนี้ มะยงชิด-มะปราง ถือว่าเป็นผลไม้ที่อุดมไปด้วยสารอาหารล้นเหลือ สารต้านอนุมูลอิสระก็มีไม่น้อย แถมรสชาติอร่อยจนต่อให้มะยงชิดราคาแพงก็ต้องยอม เพราะ ๑ ปี มะยงชิด-มะปรางจะออกผลให้ได้ลิ้มรสสัก ๑ ครั้ง ดังนั้น ในคอลัมน์สวนแก้วแพร์ จึงขอนำเสนอสรรพคุณและคุณค่าทางโภชนาการของมะยงชิด-มะปรางมีดีต่อสุขภาพอย่างไรบ้าง

ในส่วน of วัดสวนแก้ว นับว่ามะยงชิด-มะปรางหวานเป็นผลไม้ที่เก่าแก่ในยุคแรก ๆ ก็ว่าได้ หลังจากที่ถูกหลวงพ่อยอมซื้อที่ดินแล้วได้ดูแลและมีการปลูกเพิ่มเรื่อยมา

พร้อมกับมีคนดูแลรักษา และนำไปปลูกตามที่สาขาต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้วฯ มะยงชิด-มะปรางหวานก็กลายเป็นราชินีผลไม้ของวัดสวนแก้วในฉบับล้น

หลวงพ่อยอมพูดถึงมะยงชิด-มะปรางหวานว่า **“เป็นผลไม้ที่คนซื้อและคนปลูกไม่กล้ารับประทาน”** เนื่องจากมีราคาแพงวदनันสูง แถมวิธีการเพาะปลูกก็ค่อนข้างยุ่งยากมาก เพื่อให้ได้พันธุ์มะยงชิด-มะปรางหวานในแบบฉบับเฉพาะของวัดสวนแก้ว

มะยงชิด-มะปราง ผลไม้รสออกหวาน ดาาเด่นในหน้าร้อน

มะยงชิดจัดเป็นผลไม้ในตระกูลเดียวกับมะปราง หรือเป็นมะปรางอีกชนิดหนึ่ง ทำให้ลักษณะผลของมะยงชิดจะคล้ายคลึงกับมะปรางมาก โดยผลมะยงชิดมีทั้งผลขนาดเล็ก ขนาดปานกลาง และขนาดใหญ่ ตามลักษณะของสายพันธุ์ที่แตกต่างกันออกไป ส่วนรสชาติของมะยงชิด ผลดิบจะออกเปรี้ยว ถ้าผลสุกจะให้รสหวานอมเปรี้ยวเล็กน้อย หรือบางพันธุ์อาจมีรสหวานน้อย เปรี้ยวมากก็เป็นได้

ถ้ามีรสหวานมากกว่าเปรี้ยวจะเรียกว่า **มะยงชิด** แต่หากมีรสชาติเปรี้ยวมากกว่าหวานจะเรียกว่า **มะยงห่าง** ซึ่งในส่วนของรสชาตินั้นก็อย่างที่บอกว่า เป็นไปตามความแตกต่างของแต่ละสายพันธุ์ ส่วนแหล่งปลูกมะยงชิดในบ้านเรา จะมีอยู่ที่จังหวัดนครนายก สุโขทัย ปราจีนบุรี เพชรบูรณ์ และกำแพงเพชร

มะยงชิด มะปราง ความแตกต่างที่สังเกตได้

แม้มะยงชิดจะเป็นมะปรางชนิดหนึ่ง แต่ความแตกต่างของมะยงชิดกับมะปรางก็มีข้อสังเกตให้แยกระหว่างมะยงชิดกับมะปรางได้ ดังนี้

๑) เนื้อมะยงชิดจะมีรสหวาน ส่วนเปลือกมะยงชิดจะมีรสเปรี้ยว ส่วนมะปรางจะมีรสชาติเปรี้ยวอมหวานทั้งเปลือกและเนื้อใน

๒) ผลมะยงชิดมีสีเหลืองออกส้ม ส่วนผลมะปรางจะมีสีเหลืองนวลหรือเหลืองออกทอง

๓) รสชาติของมะยงชิดจะออกหวานเด่นกว่าเปรี้ยว แต่มะปรางจะมีรสเปรี้ยวนำหวานมากกว่า

คุณค่าทางโภชนาการของมะยงชิด-มะปราง

ข้อมูลจากกองโภชนาการ กรมอนามัย แสดงคุณค่าทางโภชนาการของมะยงชิด-มะปราง ปริมาณ ๑๐๐ กรัม หรือมะยงชิดประมาณ ๓-๔ ผล ดังนี้

พลังงาน ๖๒ กิโลแคลอรี น้ำ ๘๕ กรัม โปรตีน ๐.๕ กรัม ไขมัน ๐.๓ กรัม คาร์โบไฮเดรต ๑๔.๒ กรัมใยอาหาร ๑.๖ กรัม เถ้า ๐.๓ กรัม โซเดียม ๒ มิลลิกรัม โพแทสเซียม ๑๓๗ มิลลิกรัม แมกนีเซียม ๖ มิลลิกรัม แคลเซียม ๑ มิลลิกรัม ฟอสฟอรัส ๑๓ มิลลิกรัม เหล็ก ๐.๒๘ มิลลิกรัม สังกะสี ๐.๑๐ มิลลิกรัม ไอโอดีน ๑.๘ ไมโครกรัม เบต้าแคโรทีน ๒๐๗ ไมโครกรัม วิตามินซี ๒๕ มิลลิกรัม และน้ำตาล ๑๓ กรัม

ประโยชน์ของมะยงชิด-มะปราง

นอกจากรสชาติมะยงชิด-มะปรางจะหวานอร่อยแล้ว สรรพคุณก็ดีต่อสุขภาพของเราไม่น้อย โดยเราจะไล่เรียงประโยชน์ของมะยงชิด-มะปรางต่อสุขภาพให้เห็นชัด ๆ ดังต่อไปนี้

๑) มีวิตามินซีสูง ช่วยบำรุงฟันให้แข็งแรง และป้องกันโรคเลือดออกตามไรฟัน ป้องกันหวัดได้เป็นอย่างดี

๒) มีวิตามินเอสูง ช่วยบำรุงสายตา ให้มองเห็นภาพชัดขึ้น และมองเห็นภาพในที่มืดได้ดียิ่งขึ้น

๓) มีแคลเซียมและฟอสฟอรัส ที่ช่วยบำรุงกระดูกลดความเสี่ยงโรคกระดูกพรุน โรคกระดูกเสื่อม และฟันให้แข็งแรง

๔) มีเบต้าแคโรทีน ช่วยบำรุงผิว ลดความเสื่อมของเซลล์ในดวงตา ลดความเสี่ยงในการเป็นโรคต้อกระจก เพิ่มระบบภูมิคุ้มกันในร่างกายให้แข็งแรง ช่วยเพิ่มความสดชื่นให้ร่างกาย

๕) มีสารต้านอนุมูลอิสระ ที่ช่วยบำรุงผิวให้เปล่งปลั่ง และลดความเสี่ยงในการเป็นโรคมะเร็ง

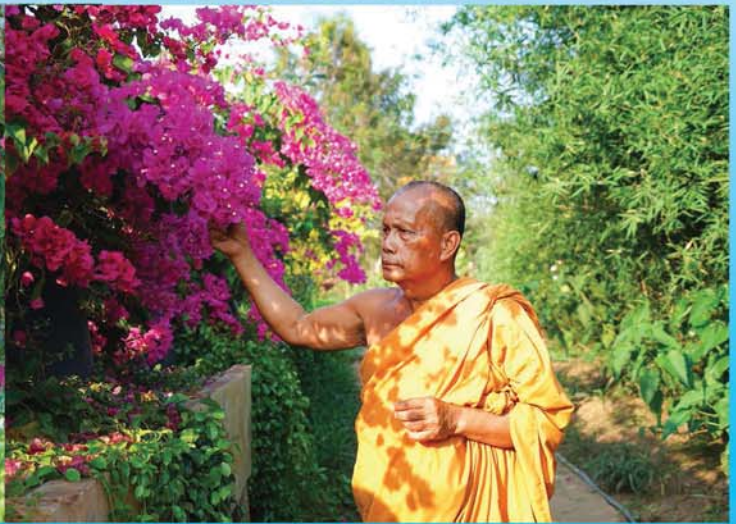
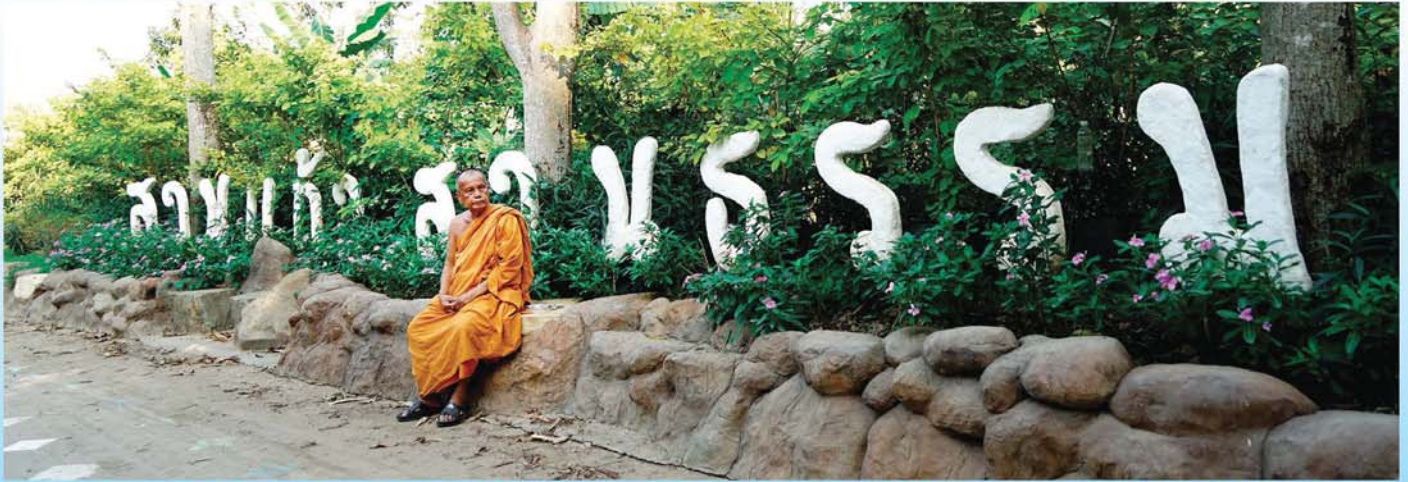
นอกจากความอร่อยแล้ว มะยงชิด-มะปราง ยังมีสรรพคุณประโยชน์มากมายเลยทีเดียว จัดว่าเป็นผลไม้ที่ควรค่าแก่การรับประทานจริง ๆ จึงไม่ควรพลาดเป็นอย่างยิ่ง

ในช่วงนี้ท่านที่ได้มาทำบุญ ฟังธรรมะ มาทัศนศึกษา ณ วัดสวนแก้ว ไม่ควรพลาดซื้อติดไม้ติดมือไปฝากกัลยาณมิตรที่ท่านรักได้ หรือท่านเดินทางไม่สะดวกกลัวโรคโควิด-19 ไม่กล้าออกจากบ้านสามารถสั่งซื้อผลไม้ผ่านทางออนไลน์ได้ หรือจะสมัครสมาชิก “บัตรสร้างงาน สร้างชาติ” ได้ทุกวัน เพื่อแลกรับสิทธิ์ผลไม้กระจายบุญได้จากโครงการของวัดสวนแก้ว เมื่อครบ ๓ ปี สามารถรับเงินทุนคืนได้เช่นกัน ดังนั้น โอกาสดี ๆ เรามาเพิ่มบุญ เติมบุญ สร้างบารมีช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้มีงานทำมีที่ดินทำกิน มีรายได้เลี้ยงตัวเอง ครอบครัวได้ และเมื่อท่านได้ร่วมบุญกับหลวงพ่อยอดม ท่านก็จะได้อิมบุญ อิมทอง และอิมใจ อย่างอุ่นใจครับ.

ที่มา : พระพยอม กัลยาโณ. (๒๕๕๙). *หากินกับพระ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ภู ปรัก.
กองโภชนาการ กรมอนามัย. *พืชเกษตร ฐานข้อมูลพันธุ์กรรมพืชสวนวิชาการ.คอม*.
www.sanook.com/health/10073/
www.health.kapook.com

ภาพ...พัชรมหา

อุโมงค์ดอกไม้บานาพันธุ์ออกดอกงามสะพรั่ง

ณ สวนน้ำ สวนธรรม วัดสวนแก้ว

(๑๐ ก.พ. ๒๕๖๔)

ในช่วงที่โรคโควิด-19 ระบาด ได้มีหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป ได้เข้ามาช่วยเหลือกับทางวัดสวนแก้ว ไม่ว่าจะเป็นเงินสด ข้าวสาร อาหารแห้ง หน้ากากอนามัย ตลอดจนน้ำดื่ม อาหาร เครื่องดื่ม มาเลี้ยงสมาชิกรวมพระภิกษุ ณ วัดสวนแก้ว

หลวงพ่อยอดม ได้ไปบรรยายธรรม และรับผ้าป่าขยะ ในกิจกรรม “เปลี่ยนขยะเป็นบุญ” ณ เทศบาลเมืองบ้านสวน จ.ชลบุรี

เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี ที่รับผิดชอบได้มาตรวจเพื่อป้องกันโรคโควิด-19 ในเชิงรุกกับสมาชิกร่มโพธิ์แก้ว ณ วัดสวนแก้ว เพื่อเป็นการป้องกันและสร้างความปลอดภัยแก่พนักงานตลอดถึงประชาชนทั่วไปที่ได้มาร่วมทำบุญ ฟังธรรมะ จากหลวงพ่อยอม (๑๒ ม.ค. ๒๕๖๔)

เจ้าหน้าที่มาฉัดยาฆ่าเชื้อเพื่อป้องกันโรคโควิด-19 ระบาดรอบสองตามสถานที่พักอาศัย และที่ทำงานของสมาชิกร่มโพธิ์แก้ว

นับตั้งแต่โรคโควิด-19 ระบาดรอบสอง หลวงพ่อพยอม นิ่งบิณฑบาตบนท้ายรถกระบะ เพื่อจะได้สะดวกปลอดภัยและทั่วถึงประชาชนที่รอใส่บาตรท่าน พร้อมกับขนผลไม้มาแจกชนิดจากโครงการ ไปแจกกับญาติโยมอีกด้วย จนได้รับฉายาว่า “พระพยอมบิณฑบาตแบบรถพุ่มพวง”

ช่วงที่ผ่านมา หลวงพ่อพยอม ได้เมตตา กับสถาบันทางการศึกษาที่ได้พานักศึกษามาฟังธรรมะ และทัศนศึกษาเรียนรู้ชมอุทยานทางการศึกษา ณ สวนธรรมวัดสวนแก้ว

หลวงพ่อยอม ได้เมตตาบรรยายธรรมให้แก่หน่วยงานราชการ และประชาชนทั่วไป ตลอดถึง นำพาจิตอาสา
บำเพ็ญประโยชน์พัฒนาภายในสวนเกษตรแปลงใหญ่ เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม ณ วัดสวนแก้ว

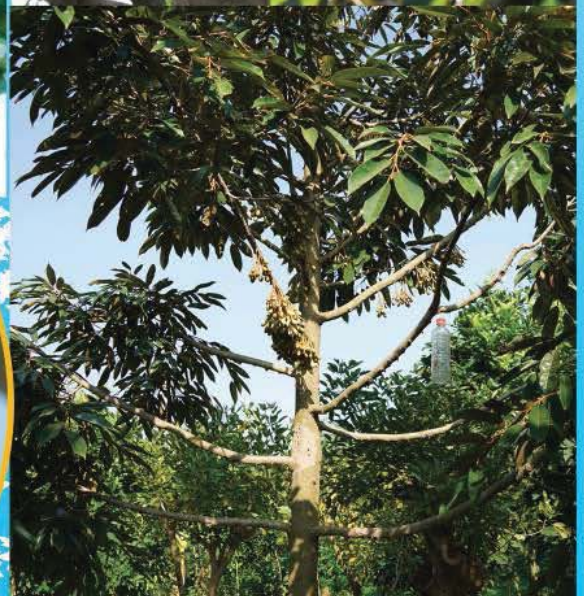
งานพัฒนา

หลังจากปีใหม่ที่ผ่านมา หลวงพ่อพยอม ได้มีการพัฒนาปรับปรุงเกษตรแปลงใหญ่ สวนน้ำ สวนธรรม ตลอดถึงสะพาน ถนนทางเดินใช้ปั่นจักรยานได้ เพื่อให้แล้วเสร็จตามที่วางแผนไว้ (๑๐ ก.พ. ๒๕๖๕)

ทุเรียนหมอนทอง เมืองนนท์
ออกดอกงามสะพรั่ง ณ วัดสวนแก้ว
ภาพ: ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

งั้นเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์

นิว นอร์มอล” (New Normal)
“ชีวิตที่เหลืออยู่”
ตอนที่ ๒

โดย...โยมแฉ้ว สังฆทาน

“คน...ไม่เคยมีคู่” ไม่รู้หรอกว่า...

เวลาเขาตายจาก...โดยไม่ได้สั่งลาสักคำ มันเป็นอย่างไร ?

คงไม่ใช่...ไม่ถึงขนาดอยากตายตาม

แค่รู้สึก “เหมือนมีชีวิต...แค่ครั้งเดียว”

ถึงอย่างไรก็ต้องมีชีวิตอยู่...ยังมีพ่อ + แม่ + ลูกรออยู่

เราต้องอยู่ได้...ทุกอย่างต้องใช้เวลา

เวลาเท่านั้น...ที่จะช่วยได้

ไม่มีผู้วิเศษที่ไหน !...ที่จะทำให้ทุกข์หายทันที

ทุกวันนี้...ไม่มีอะไรที่อยากทำอีกแล้ว

เราอาจจะตาย...วันนี้ หรือพรุ่งนี้ หรือเปล่าก็ไม่รู้

เหลือแต่ทำตัวเรา...ให้เป็นตัวเอง

และให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น...ไม่มากก็น้อย

...แค่นั้นก็พอ

อตัมโนใจ

โดย...นายมะนาว

เสีย เสีย เสีย

ดีใจเกิด...ที่เกิดมาเป็นคน

แม่พลัดเป้า...กับสิ่งที่หมายอยู่หลายคราว

ว่างเปล่า...กับคนที่คอยก้าว...เคียงข้าง

ความอ้างว้าง...เหว้ว่า...ใช้ว่าจะเกิดกับเราแต่เพียงผู้เดียว

แต่ละคน...หรือบางคน...ต่างก็เคย...

เสียใจ...เสียจริต...เสียโฉม...

เสียนิสัย...เสียชื่อ...เสียเชิง...

เสียตาย...เสียที...เสียทรัพย์...

เสียรอย...เสียรู้...เสียแรง...

เสียสละ...เสียหน้า...เสียหลัก...

เสียหาย...เสียเหลี่ยม...เสียมวย

หรือแม้แต่...เสียหมา...

เสียไปเถอะ...เสียไป

เพราะเสียใด ๆ ก็ไม่ยิ่งใหญ่...เท่ากับการ...

“เสียคน”... ซึ่งนับว่า... “เสียชาติเกิด”...

อยู่ไป... “ก็เหมือนตายทั้งเป็น”

งบปี แสดงรายรับ รายจ่าย และเงินคงเหลือ

ศบว. ๖

วัดสวนแก้ว ตำบล บางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัด นนทบุรี

สำหรับปี ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2562 ถึงสิ้นปี 30 กันยายน 2563

รายรับ	จำนวนเงิน	รายจ่าย	จำนวนเงิน
เงินรับบริจาคแผนกเชิขงกง	67,409,398.00	รายจ่ายค่าครองชีพและเบี้ยสงเคราะห์พัฒนาผู้ยากไร้	56,589,172.00
เงินรับบริจาคแผนกซูปเปอร์ 4-5	30,939,939.00	ทุนการศึกษาช่วยเหลือเด็กยากจน	4,096,098.00
เงินรับบริจาคจากแผนกทั่วไป	9,193,824.00	ค่าก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้าง	24,748,993.75
เงินรับบริจาคจากสาขา ต่างจังหวัด	16,993,829.00	ค่าตอบแทนพนักงาน	2,716,160.00
รับบริจาคจากแผนกผักปลอดสารพิษ	16,546,143.00	ค่าใช้จ่ายบริหารจัดการผลประโยชน์	31,549,932.30
เงินรับบริจาคจากผู้ประมุลของเก่า	41,693,528.00	ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษา	7,793,152.00
เงินรับบริจาคจากผู้ขอใช้ที่ถักปลา	5,263,124.00	ค่าสาธารณูปโภค(ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์)	8,156,002.20
รับจากเจ้าอาวาส,บิณฑบาต,หน้ากุฏิ	26,451,339.00	รายจ่ายค่ารักษาพยาบาลและสวัสดิการ	1,845,792.25
เงินรับบริจาคตามใบอนุ โมนาบัตร	3,112,035.00	รายจ่ายค่าจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์และประชาสัมพันธ์	3,715,815.00
เงินรับเงินบริจาคผ่านบัญชีธนาคาร	1,904,466.67	รายจ่ายค่าภาษี เบี้ยประกัน ค่าธรรมเนียม	1,143,818.75
เงินบำรุงค่าไฟฟ้า(จากค่าจ้าง)	1,217,334.00	รายจ่ายค่าสงเคราะห์สัตว์	973,781.00
เงินบริจจาค่าสังฆทาน	2,311,986.00	รายจ่ายค่าวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้	4,159,911.34
เงินดอกเบียร์รับ	327,603.37	รายจ่ายบริจจาคารกุศลและจัดกิจกรรม,ซื้อของแจก	1,435,429.50
เงินบริจาคจากศูนย์เพาะชา	463,544.00	ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	96,399.00
เงินบริจาคจากโรงเรียนแสงทอง	387,653.00	จ่ายค่าที่ดิน	64,770,000.00
เงินรับบริจาคทางออนไลน์	916,949.00	ซื้อรถบรรทุก/รถตู้	1,749,000.00
รายการปรับปรุงเงินเกินเข้าบัญชีเงินสคย่อย	2,358.62	ค่าจ้างเหมาบริการ	697,575.00
รับบริจาคจากมูลนิธิ	419,000.00	ค่าเช่าที่ดินและอาคาร	2,536,000.00
		ค่าใช้จ่ายดำเนินการซื้อที่ดิน	100,000.00
		ค่าภาษีหัก ณ ที่จ่าย	12,635.04
รวมรายรับ	225,554,053.66	รวมรายจ่าย	218,885,667.13

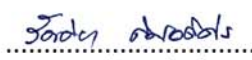
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดคงเหลือยกมา 1 ตค.2562

- เงินฝากธนาคาร	71,813,688.57
- เงินสดพร้อมนำฝาก	296,430.21
- เงินสคย่อย	1,132,860.51
- ลูกหนี้มูลนิธิ(เงินยืมมัดจำค่าซื้อที่ดินของมูลนิธิ)	3,000,000.00
ยอดรวม	301,797,032.95

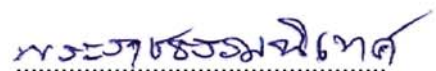
ไวยารจักร

ตรวจสอบถูกต้องแล้ว

ผู้จัดทำบัญชี

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดคงเหลือยกไป

- เงินฝากธนาคาร	79,630,912.57
- เงินสดพร้อมนำฝาก	100,000.00
- เงินสคย่อย	2,980,453.25
- เงินทดรองจ่ายในมือมูลนิธิ	200,000.00
ยอดรวม	301,797,032.95

เจ้าอาวาส

ใบสมัครลงทะเบียนบัตร “ระดมทุน สร้างงาน สร้างชาติ” โครงการ สร้างงาน สร้างชาติ ระยะเวลา 3 ปี

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ-นามสกุล.....

ชื่อ (ภาษาอังกฤษ).....

เลขที่บัตรประจำประชาชน 13 หลัก.....

บ้านเลขที่.....หมู่.....ตรอก/ซอย.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....E-mail.....

ID Line.....

มูลค่าบัตร “ระดมทุน สร้างงาน สร้างชาติ” ใช้แลกรับสิทธิผลผลิตผลไม้กระจายบุญที่ออก
จากโครงการของวัดสวนแก้ว ดังนี้

☐ บัตร 300.- แลกรับสิทธิ์ 105.-

☐ บัตร 500.- แลกรับสิทธิ์ 225.-

☐ บัตร 1,000.- แลกรับสิทธิ์ 450.-

☐ บัตร 1,500.- แลกรับสิทธิ์ 675.-

☐ บัตร 2,000.- แลกรับสิทธิ์ 900.-

ที่อยู่ที่ใช้รับบัตรสมาชิก

☐ มารับที่วัดสวนแก้วในวันหลัง

☐ รับทางไปรษณีย์* ที่อยู่ตามบัตรประชาชน

☐ ที่อยู่อื่น ๆ.....

*รับทางไปรษณีย์ เพิ่มค่าบริการ EMS 35.-

เงื่อนไขในการใช้บัตร

- กรุณาแสดงบัตรทุกครั้ง เมื่อใช้บัตรในการกระจายบุญ

- บัตรนี้ใช้เฉพาะโครงการ “ผลไม้กระจายบุญ” เท่านั้นไม่สามารถใช้ร่วมกับรายการอื่นๆ ได้

- ใช้แลกรับสิทธิ์ ที่ ID Line : @suankuew

- บัตรอายุครบ 3 ปี รับทุนคืนได้

- รายละเอียดอาจเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

- สอบถามเพิ่มเติม โทร. 02 595 1444 กด 0, 065 986 8593

ID Line : @SK8593

ผู้รับเงิน

ผู้สมัคร

ท่านผู้สนใจสามารถสมัครบัตร “ระดมทุน สร้างงาน สร้างชาติ”

ผ่านธนาคารกสิกรไทย สาขาเซ็นทรัลพลาซ่า เวสต์เกต

ชื่อบัญชี วัดสวนแก้ว เลขที่บัญชี 081-3-13062-9

เป็นเพื่อนผ่านทาง LINE พิมพ์ลิงก์เลย <https://lin.ee/Sla34JY>

ลานบุญ ลานกุศล

รายนามผู้บริจาคทรัพย์

“พิมพ์วารสารกัลยาโน”

1. พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)	จำนวน	10,000	บาท
2. คุณคณพัฒน์ หงษ์ประธานพร	จำนวน	1,000	บาท
3. คุณมารศรี ไหมงที่ (20 EUR)	จำนวน	739.76	บาท
4. คุณสุวรรณา ปฏิพัทธ์เฝ้าพงศ์	จำนวน	600	บาท
5. คุณสุวรี พุทธิบัณฑิต	จำนวน	500	บาท
6. คุณโชติ รอดพงษ์	จำนวน	300	บาท
7. รายนามผู้บริจาค รายละเอียด	จำนวน	200	บาท
(1) คุณกิตติมา บุญย่อย	(2) พ.ต.อ.ภาณุพงศ์ วานิชา		
(3) คุณญาณี ทวีโกศา	(4) คุณพวงมณี ทองศรีจันทร์		
(5) คุณกฤษณา พลจันทร์	(6) คุณสมบุรณ์ ประดิษฐ์ฐาน		
(7) คุณประสิทธิ์ ประถมของ	(8) ด.ช.วีรพงษ์ ประถมของ		
(9) คุณบุบผา ช่อสะอาด	(10) คุณดอน เกาหอม		
(11) คุณทองแดง เกาหอม			

คุณไม่ใช่เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระ
ที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหามาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะล้างสต็อกสินค้า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช้แล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะลากรถพังรถเก่า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด...	ไปทิ้งที่ไหน

หากท่านมีปัญหาตามที่กล่าวมานี้ เราแก้ไขได้

เพียงกดโทรศัพท์หมายเลข

0 2921 5023 กด 1

09 2940 3125, 09 8310 3956

09 2288 4854, 09 8458 6999

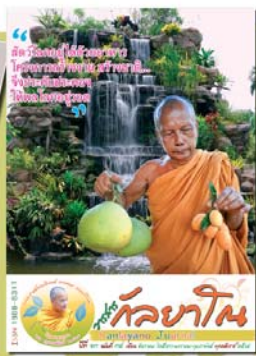
ID Line : 025951444, @sk1444

Fax : 0 2595 1222

E-mail : Kanlayano@gmail.com

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ “โดยตรง”
เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการไปรับของบริจาค

เวลาทำการ 08.00-17.00 น. ของทุกวัน

ในสมัค สมาชิกรสารกัลยาโน ฉบับที่ ๓๘

ชื่อ..... นามสกุล.....

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทร..... อีเมล.....

สถานที่ให้ส่งวารสารกัลยาโน

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทร.....

สถานที่สมัครและส่งใบสมัครสมาชิก

55/1 ม.1 มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์ ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

อัตราค่าสมาชิกรสารกัลยาโน

- ☐ 1. สมัคร 1 ปี 4 ฉบับ ราคา 200 บาท (รวมค่าจัดส่ง) หรือ
- ☐ 2. อุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์ตามกำลังศรัทธา จำนวนเงิน.....บาท
- เริ่มฉบับที่..... ประจำเดือน..... พ.ศ.....

ส่งจ่ายในนาม

55/1 ม.1 มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์ ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ มูลนิธิสวนแก้ว โดยพระราชธรรมนิเทศ

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

หรืออุปถัมภ์ได้โดยตรงกับมูลนิธิสวนแก้วฯ (ทุกวัน)

ผู้ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์

โทร. (Tel.) 0 2595 1444, 0 2921 5023 กด 0
แฟกซ์ (Fax) 0 2921 5022

หรือส่งจ่ายในนาม...มูลนิธิสวนแก้วฯ
ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่
มูลนิธิสวนแก้ว
โดยพระราชธรรมนิเทศ
เลขที่บัญชี 269-2-12533-1
วัดสวนแก้ว ต.บางเลน
อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ติดต่อและประสานงาน

มูลนิธิสวนแก้วฯ

Tel. 0 2595 1444, 0 2921 5601-4,
0 2921 5023, 0 2921 6310,
0 2921 6391, 0 2595 1946,
0 2595 1947, 0 2921 6262
Fax : 0 2595 1222

ติดต่อสอบถามเรื่องอื่น ๆ
กด 0

รับบริจาคสิ่งของ
กด 1 หรือ 09 2940 3125, 09 8310 3956
ID Line : 025951444

E-mail : kanlayano@gmail.com

รับกิจนิมนต์และค่ายจริยธรรม
กด 2

E-mail : bookkan54@gmail.com
ID Line : 0856581221

โครงการมูลนิธิสวนแก้วฯ

1. โครงการบวชเณรภาคฤดูร้อน
2. โครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรม
3. โครงการร่มโพธิ์แก้ว
4. โครงการเวทีบำเพ็ญประโยชน์
5. โครงการลอกคราบ
6. โครงการกระบอกสารออกกิลเลส
7. โครงการช่วยน้องท้องหวี
8. โครงการรณรงค์ผู้ไม่รู้หนังสือ
ให้มีโอกาสได้เรียน
9. โครงการสลับมาฟื้นฟู
10. โครงการที่พักคนชรา
11. โครงการสะพานบุญ
จากผู้เหลือเจือจานผู้ขาด
12. โครงการซูปเปอร์มาร์เก็ตผู้ยากไร้
13. โครงการสวนแก้วเนอร์สเซอรี่
14. โครงการเพื่อการเกษตรและ
สิ่งแวดล้อม
15. โครงการปอหมักสิ่งปฏิกูล
ตามแนวโครงการพระราชดำริ
16. โครงการบ้านทักษะชีวิต
17. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช
18. โครงการคอนโดสุนัข

กระบอกลีสมทบสร้างธนาคารน้ำ

พระพยอม กัลยาโณ

เป็นการรักษาพระชนม์ชีพ
ของพระองค์ท่านให้ยั่งยืนยาวนานกับพวกเรา

เพราะพระองค์ตรัสว่า “น้ำคือชีวิต”

วัดสวนแก้ว 55/1 ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

มูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 0 2595 1444, 0 2595 1946,

0 2921 5023, 0 2921 5602-3,

0 2921 6262 กด 0

โทรสาร 0 2921 5022

สะสมบุญวันละนิด จิตแจ่มใส

ทำบุญอย่าให้กระทบฐานะ และโรคะของตน

หมา ที่น่าสงสาร น่าอนาใจ หมาที่ถูกทอดทิ้ง เขาเรียกว่า หมาจรจัด หรือหมาวัด
ที่คนเอามาทิ้ง และคนก็ช่างเอามาปล่อยกันเยอะ ถ้าปล่อยให้มันพ่นพ้านอยู่ตามบริเวณวัด
เวลามีลูกมันจะคุ...เลยต้องทำเป็นที่เลี้ยงดูให้กับมัน ให้อยู่เป็นที่
จึงเกิดโครงการ “คอนโดสุนัข” วัดสวนแก้ว นนทบุรี
ปัจจุบันมีหมา-แมวที่อยู่ในโครงการ 1,000 กว่าตัว
ท่านใดมีเมตตา ปันน้ำใจให้หมา-แมว (บริจาคอาหารหมา-แมว)

ติดต่อได้ที่มูลนิธิสวนแก้ว (หน้ามูลนิธิ)

โทร. 0 2921 5023 กด 0

รักหมา เลี้ยงหมา อย่าทิ้งหมา

ทำบุญเล็ก ๆ
แต่ยิ่งใหญ่ด้วยการ
ปันน้ำใจให้หมา-แมว

โครงการ

บัตร “ระดมทุน สร้างงาน สร้างชาติ” ปี 2563

“ยุคนี้ทำบุญ สร้างงาน สร้างคน
สร้างสาธารณประโยชน์
ดีกว่าทำบุญสร้างพระ
สร้างโบสถ์สร้างมหาเจดีย์”

โดยมูลค่าบัตรฯ ใช้แลกรับสิทธิผลผลิต
ผลไม้กระจายบุญที่ออกจากโครงการ
ของวัดสวนแก้ว ดังนี้

บัตร 300.-	แลกรับสิทธิฯ 105.-
บัตร 500.-	แลกรับสิทธิฯ 225.-
บัตร 1,000.-	แลกรับสิทธิฯ 450.-
บัตร 1,500.-	แลกรับสิทธิฯ 675.-
บัตร 2,000.-	แลกรับสิทธิฯ 900.-

เงื่อนไขในการใช้บัตร

- กรุณาแสดงบัตรทุกครั้ง เมื่อใช้บัตรในการกระจายบุญ
- บัตรนี้ใช้เฉพาะโครงการ “ผลไม้กระจายบุญ” เท่านั้น
ไม่สามารถใช้ร่วมกับรายการอื่นๆ ได้
- ใช้แลกรับสิทธิฯ ที่ ID Line : @suankuew
- บัตรอายุครบ 3 ปี รับทุนคืนได้
- รายละเอียดอาจเปลี่ยนแปลงได้
โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

สอบถามเพิ่มเติม โทร. 02 595 1444 กด 0,
065 986 8593 ID Line : @SK8593

ท่านผู้สนใจสมัครบัตร “ระดมทุน สร้างงาน สร้างชาติ”

ผ่าน ธ.กสิกรไทย สาขาเซ็นทรัลพลาซ่า เวสต์เกต ชื่อบัญชีวัดสวนแก้ว เลขที่บัญชี 081-3-13062-9
แจ้งสลิปการโอนโดยเป็นเพื่อนผ่านทาง LINE พิมพ์ลิงก์เลย <https://lin.ee/Sla34JY>

ISSN 1906-6317

9 771906 631001